Vlaams Parlement

333 (2014-2015) – Nr. 1
ingediend op 24 april 2015 (2014-2015)

Ontwerp van decreet

houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015

verzendcode: BEG

INHOUD

Memorie van toelichting 3
Voorontwerp van decreet..... 33
Advies van de Raad van State 63
Advies van de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij..... 85
Advies van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt 89
Advies van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media . 97
Advies van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken 103
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 109
Advies van de Strategische Adviesraad Welzijn, Gezondheid, Gezin 123
Advies van de Vlaamse Woonraad..... 127
Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen..... 137
Advies van de Vlaamse Onderwijsraad..... 147
Advies van de Vlaamse Raad voor Wetenschap en Innovatie..... 155
Ontwerp van decreet..... 159

MEMORIE VAN TOELICHTING

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Hoofdstuk 2. Onderwijs

Afdeling 1. Expertisenetwerken

Artikel 2 en 3

Aansluitend bij het gevoerde overleg met de expertisenetwerken kunnen, teneinde de begrotingsdoelstelling voor het beleidsdomein Onderwijs zoals vastgelegd in de begroting te realiseren, de bedragen voorzien voor de expertisenetwerken worden verlaagd.

Afdeling 2. Centra voor leerlingenbegeleiding

Artikel 4

Artikel 71/1 van het decreet van 1 december 1988 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding wordt opgeheven.

Afdeling 3. Schoolinfrastructuur

Artikel 5

Door het decreet van 8 mei 2009 betreffende het onderwijs XIX werd een hoofdstuk IX. Begeleidende maatregelen toegevoegd aan het decreet van 7 juli 2006 betreffende de inhaalbeweging voor schoolinfrastructuur. De hierbij toegevoegde artikelen 40 tot en met 43 laten toe dat de onderwijskoepels en het Gemeenschapsonderwijs een specifieke en prestatiegerelateerde toelage ontvangen van AGIOn (Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs) voor hun ondersteuningsopdracht – algemene informering en individuele begeleiding van de inrichtende machten – in het kader van de inhaalbeweging voor schoolinfrastructuur 'Scholen van Morgen'.

Het Gemeenschapsonderwijs en de onderwijskoepels verbinden zich ertoe om de inrichtende machten te informeren, sensibiliseren en te ondersteunen in het kader van de inhaalbeweging voor schoolinfrastructuur. Zij ontwikkelen hiervoor de noodzakelijke en gepaste initiatieven en activiteiten zoals onder meer informatiesessies, overleg met en bijstand bieden aan de individuele inrichtende machten, constructieve samenwerking met de DBFM-vennootschap (DBFM: Design Build Finance Maintain) en AGIOn. De onderwijskoepels en het Gemeenschapsonderwijs dienen jaarlijks een activiteitenverslag over te maken aan AGIOn.

De betoelaging bestaat enerzijds uit een basistoelage van 2 euro (artikel 41) gedurende vier jaar na het afsluiten van de kaderovereenkomst door de overheid met de DBFM-vennootschap en anderzijds uit een recurrente toelage (artikel 42) voor de duurtijd van het DBFM-programma vanaf het vijfde jaar na het afsluiten van de kaderovereenkomst.

De betoelaging is onderworpen aan indexering en is gerelateerd aan het effectief aantal vierkante meter schoolinfrastructuur van de projecten waarvoor een individueel DBFM-contract werd afgesloten tussen de inrichtende macht en de DBFM-vennootschap.

Deze decreetswijziging beperkt zich tot de basistoelage, zoals voorzien in artikel 41 van het decreet.

In toepassing van artikel 41 werd eind 2009 aan de verschillende onderwijskoepels en het Gemeenschapsonderwijs een voorschot betaald op de basistoelage a rato van 1 euro per vierkante meter. Vervolgens geschiedt er jaarlijks een afrekening tussen het totaal van de toelage die overeenstemt met het effectief aantal gecontracteerde vierkante meter schoolinfrastructuur en het totaal van de toelagen dat de voorgaande jaren werd betaald. Deze afrekening is beperkt tot en met het begin van het vijfde jaar na het afsluiten van de kaderovereenkomst.

De basistoelage is maar verschuldigd voor de individuele DBFM-contracten waarvoor een stedenbouwkundige vergunning werd aangevraagd binnen de vier jaar na het afsluiten van de kaderovereenkomst. De initiële kaderovereenkomst werd op 28 augustus 2009 afgesloten.

Tot op heden vond er geen bijkomende betaling van basistoelage plaats omdat de jaarlijkse afrekening op basis van het aantal gecontracteerde vierkante meter schoolinfrastructuur nooit resulteerde in een positief saldo voor de onderwijskoepels en het Gemeenschapsonderwijs. Voor 2015 en de volgende jaren dient er zich wel een positief saldo aan.

De huidige tekst van het decreet voorziet echter geen afrekening van basistoelage meer na 2014. Bovendien hebben maar 109 van de 165 DBFM-projecten een stedenbouwkundige aanvraag ingediend voor 28 augustus 2013 (vier jaar na afsluiten van de kaderovereenkomst). Zonder wijziging van het decreet kan geen basistoelage meer worden betaald door AGIOn bovenop de in 2009 uitbetaalde voorschotten.

Zoals gekend heeft het DBFM-programma door een aantal externe factoren de nodige vertraging opgelopen waardoor ook de vooropgestelde timing voor de ondertekening van individuele DBFM-contracten niet kon worden gehaald.

Teneinde de volledige basistoelage van 2 euro per effectief aantal gecontracteerde vierkante meter schoolinfrastructuur voor alle DBFM-projecten te kunnen betalen aan de koepels en het Gemeenschapsonderwijs dient het artikel 41 op twee plaatsen gewijzigd te worden.

Daarom worden de voorwaarden voor de toekenning van de basistoelage met betrekking tot (1) de aanvraag van de stedenbouwkundige vergunning – binnen de vier jaar na het afsluiten van de kaderovereenkomst – en (2) de jaarlijkse afrekening – tot en met het begin van het vijfde jaar – geschrapt zodat aan de onderwijskoepels en het GO! een volledige basistoelage van 2 euro per vierkante meter schoolinfrastructuur – waarvoor effectief een individueel DBFM-contract werd ondertekend tussen de DBFM-vennootschap en de inrichtende macht – kan worden betaald. Zonder wijziging van deze bepalingen kan AGIOn geen basistoelage meer betalen aan de koepels en het Gemeenschapsonderwijs bovenop het reeds toegekende voorschot.

Afdeling 4. Investeringskredieten voor universiteiten

Artikel 6

De huidige regelgeving in artikel III.54, §3, van de Codex Hoger Onderwijs stelt dat vanaf begrotingsjaar 2015 de investeringskredieten aan de universiteiten aangepast worden aan geactualiseerde parameters. Samen met de instellingen werden nieuwe parameters uitgewerkt. Deze zijn gebaseerd op studentenaantallen binnen de universiteiten. De studenten in de academiserende opleidingen die sinds de integratie zijn overgegaan van de hogeschool naar de universiteit worden daarbij niet meegerekend. Dit komt omdat de opleidingen in de praktijk nog dikwijls worden ingericht in de gebouwen van de vroegere hogeschool waartoe deze behoorden. Evenwel wordt in artikel III.54/1 van de Codex Hoger Onderwijs, in het kader van de overdracht van de academische hogeschoolopleidingen naar de universiteiten, een bedrag van 5.821.455 euro gelijkmatig overgedragen van de hogescholen naar de universiteiten (gespreid over de periode 2015-2024, met 10% per jaar). Dit overdragen budget zal verdeeld worden via een eigen separate verdeelsleutel.

Er werd geopteerd om voor de studentenaantallen met een eenjarig tijdskader (academiejaar t-3/t-2) te werken. Hierdoor genereren de nieuw ingerichte opleidingen snel middelen.

In het voorjaar van 2015 heeft het overleg tussen en met de instellingen hoger onderwijs tot een akkoord geleid rond een gewijzigde verdeling van de investeringsmiddelen. De vereiste overeenkomst was dus te laat om nog in het programmadecreet begrotingsopmaak 2015 te worden meegenomen. Daarom dient te worden gewerkt met terugwerkende kracht tot 1 januari 2015.

Afdeling 5. Dienstverlening AKOV

Artikel 7

De overdracht van de Centrale Examencommissie van de federale overheid naar de Vlaamse overheid, ingevolge de zesde staatshervorming, gebeurde op 1 januari 2015. Sindsdien is de Vlaamse overheid verantwoordelijk voor de organisatie van de Centrale Examencommissie en bijgevolg de inning van inschrijvingsgelden, uitbetaling van presentiegelden en vergoedingen en de organisatorische uitgaven in het kader van de organisatie van de examencommissie.

De Centrale Examencommissie wordt ondergebracht bij het Agentschap Ondernemen. Het Agentschap Ondernemen doet voor de organisatie van de examens en de administratieve organisatie van de commissie een beroep op het Agentschap voor Kwaliteitszorg in Onderwijs en Vorming, dat reeds instaat voor de organisatie van de gelijkaardige examencommissie voor het secundair onderwijs. Het Agentschap Ondernemen en het Agentschap voor Kwaliteitszorg in Onderwijs en Vorming sluiten hiertoe een onderling samenwerkingsprotocol af. De organisatorische kosten van de Centrale Examencommissie, gedragen door de inschrijvingsgelden, worden geïnd en heraangewend voor de organisatie van de Centrale Examencommissie door het Agentschap voor Kwaliteitszorg in Onderwijs en Vorming.

Er werd tegemoetgekomen aan de opmerkingen van de Raad van State.

Afdeling 6. Kinderbijslagen Hoger Onderwijs

Artikel 8

Tot en met begrotingsjaar 2014 werden de bedragen VOWprof2014 en VOWhko2014 verhoudingsgewijs verminderd met de bedragen die nodig waren om de kosten te dekken van de kinderbijslagen van de personeelsleden van de hogescholen. De bedragen VOWac2014 van de instellingen voor wie het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming de betalingen van de personeelsleden verzorgt, werden eveneens verhoudingsgewijs verminderd met de bedragen die nodig waren om de kosten te dekken van de kinderbijslagen van de personeelsleden opgenomen in het integratiekader.

Vanaf begrotingsjaar 2015 wordt de kinderbijslag aangerekend via de patronale bijdrage RSZ (Rijksdienst voor Sociale Zekerheid). Bijgevolg zullen de kosten van de kinderbijslagen rechtstreeks aangerekend worden op de loonkredieten van de respectievelijke instellingen en komt de centrale voorafname te vervallen.

Afdeling 7. Bijkomende financiering beursstudenten

Artikel 9

De hogescholen hebben een hoger aandeel beursstudenten, zoals blijkt uit de jaarlijkse berekeningen in het kader van de financieringsmotor (het aantal financieringspunten waarnaar verwezen wordt in artikel III.11 van de Codex Hoger Onderwijs). Van de ongeveer 48.000 beursstudenten is 61% ingeschreven aan een hogeschool, waar zij gemiddeld 25% van de populatie uitmaken. Van de universiteitsstudenten is slechts 17% beursstudent. Dit onevenwicht zorgt ervoor dat inkomsten vanuit de studiegelden voor de hogescholen minder groot zijn.

In 2015 voegen we 1,161 miljoen euro toe aan de enveloppe van de hogescholen. In die zin verantwoordt deze vaststelling van een verschillende situatie een beleidsmatige correctie met respect voor het gelijkheidsbeginsel.

Afdeling 8. Aanpassing Mozaïekdecreet

Artikel 10

De wijziging in artikel 13 is een decretale vertaling van het arrest nr. 60/2014 van het Grondwettelijk Hof en het arrest nr. 230.083 van de Raad van State met betrekking tot het terugbetalen van de vervoerskosten en de fietsvergoedingen aan de hogescholen.

Er werd tegemoetgekomen aan de opmerkingen van de Raad van State.

Afdeling 9. Benoemingen

Artikel 11 tot en met 17

Door de ingangsdatum van de vaste benoemingen te wijzigen naar 1 juli en 1 oktober zullen tijdens het schooljaar 2015-2016 tijdelijke personeelsleden sneller worden benoemd. De voorziene datum van vaste benoeming (1 januari 2016) wordt immers met zes maanden vervroegd. Dit zorgt voor een recurrente minderuitgave op de onderwijsbegroting omdat voor een vastbenoemd personeelslid minder RSZ-bijdragen worden aangerekend dan voor een tijdelijk personeelslid.

Artikel 12, 13, 16 en 17

De decreten Rechtspositie stellen momenteel dat een inrichtende macht alle betrekkingen in wervingsambten (leraar, onderwijzer, administratief medewerker enzovoort) moet vacant verklaren die op 15 april vacant zijn en deze betrekkingen moet openbaar maken voor 15 mei. In de vacant verklaarde betrekkingen kan het daaropvolgende schooljaar op 1 januari een vaste benoeming worden uitgesproken.

Deze artikelen vervroegen de ingangsdatum van de vaste benoeming van 1 januari naar 1 juli en voegen er ook een tweede ingangsdatum, 1 oktober, aan toe. Deze tweede ingangsdatum van 1 oktober geeft personeelsleden de mogelijkheid om nog een vaste benoeming te bekomen als zij op 1 juli nog niet aan de benoemingsvoorwaarden voldoen of als het gaat om een betrekking die pas na 1 juli effectief vacant wordt.

Deze maatregel gaat in op 1 mei 2015 zodat de schoolbesturen en personeelsleden tijdig op de hoogte kunnen worden gebracht van de gewijzigde ingangsdatum.

Artikel 11 en 15

Een personeelslid moet aan een aantal persoonsgebonden voorwaarden voldoen om in aanmerking te komen voor een vaste benoeming. Een van die voorwaarden is een tijdelijke aanstelling voor doorlopende duur (TADD) hebben uiterlijk op 31 december voorafgaand aan de vaste benoeming. Als de ingangsdatum van de vaste benoeming wordt vervroegd van 1 januari naar 1 juli, respectievelijk 1 oktober, dan houdt dit in dat ook de datum van de aanstelling van doorlopende duur moet worden vervroegd naar 30 juni, respectievelijk 30 september.

Deze maatregel gaat in op 1 mei 2015 zodat de schoolbesturen en personeelsleden tijdig op de hoogte kunnen worden gebracht van de gewijzigde datum.

Artikel 14

Met ingang van 1 september 2015 worden de vier opvangcentra van het GO! (internaten van het GO! die tot heden de opvang verzekeren van leerlingen tijdens de schoolvrije dagen) vervangen door acht internaten die zullen voorzien in het verblijf en de begeleiding van leerlingen tijdens schoolvrije dagen.

Dit artikel zorgt ervoor dat er op 1 juli 2015 geen nieuwe vaste benoemingen kunnen worden uitgesproken in ambten van de opvangcentra die op 1 september 2015 opgeheven worden.

Afdeling 10. Benoeming overgedragen uren

Artikel 18 en 19

Deze artikelen verplichten de raad van bestuur van een scholengroep in het gemeenschapsonderwijs en een inrichtende macht in het gesubsidieerd onderwijs eenmalig een vaste benoeming uit te spreken op 1 juli 2015 in uren-leraar of lesuren die een school voor gewoon secundair onderwijs, respectievelijk buitengewoon secundair onderwijs, het voorgaande schooljaar (2013-2014) heeft overgedragen en in uren-leraar of lesuren die de school van een andere school van hetzelfde schoolbestuur of van een ander schoolbestuur binnen hetzelfde net via overdracht heeft gekregen.

Deze maatregel gaat in op 1 mei 2015 zodat de schoolbesturen en personeelsleden tijdig op de hoogte kunnen worden gebracht van de gewijzigde datum.

Er werd tegemoetgekomen aan de opmerkingen van de Raad van State.

Afdeling 11. Consortia volwassenenonderwijs

Artikel 20

Bij de opmaak van de begroting 2015 werd beslist om de consortia volwassenenonderwijs niet langer te subsidiëren. Om de afbouw van de werking van de consortia volwassenenonderwijs (uitbetaling lopende contracten, ontslag personeelsleden enzovoort) in goede orde te laten verlopen, werd er voor het begrotingsjaar 2015 een globale enveloppe van 900.000 euro vrijgemaakt en bij decreet vastgelegd. Om te vernemen welke consortia over voldoende middelen beschikken om de afbouw zelf te financieren en welke consortia nood hebben aan het vrijgemaakte budget, werd een opdracht tot audit gegeven aan een onafhankelijke bedrijfsrevisor. Deze opdracht bestond erin om de jaarrekeningen van de consortia te analyseren in functie van aanwezige reserves, alsook de vereffeningskosten te objectiveren, die zij nog begrootten voor 2015. Na contactname met elk van de dertien consortia verklaarden een aantal consortia via hun raad van bestuur dat er geen behoefte was om enige vereffeningskost in het kader van de sluiting van de activiteiten ter subsidiëring in te brengen. Uit de audit van de resterende consortia, uitgevoerd door bedrijfsrevisor Crowe Harwath, Callens, Pirenne, Theunissen en Co, blijkt dat het voorziene bedrag van 900.000 euro niet volledig nodig is voor de afbouw en bijgevolg kan verminderd worden.

Hoofdstuk 3. Financiën en Begroting

Afdeling 1. Fonds voor Economische Impulsprogramma's

Artikel 21

Er is onderzocht in welke mate het begrotingsfonds CB0-1CEB4AB-WT, dat tot het Departement Financiën en Begroting behoort, kan gesaneerd worden. Dit begrotingsartikel is als dusdanig al niet meer in de begrotingsopmaak 2015 opgenomen. Er zijn wel nog overdrachten van vorige jaren.

Op basisallocatie 1CC026 van de dienst Vastgoedakten na, zijn er de laatste jaren op de andere basisallocaties geen bewegingen meer geweest.

Begrotingsartikel (fonds)	Basisallocatie	omschrijving	Openstaand bedrag
CB0-1CEB4B-WT	1CC008	Cofinanciering EFRO-projecten (art. 53 decreet 20.12.2002)	277.124,35
	1CC016	Voor eenmalige investeringen (art. 74 decreet 20.12.1996) (noot: fonds voor economische impulsprogramma's ontstaan nav de verkoop GIMV-aandelen)	5.158.217,29
	1CC026	M.b.t. de voorbereiding, de ondertekening en de nazorg van akten van de dienst vastgoedakten (fonds)	Wordt overgedragen naar Vlabel
	1CC027	Beheer, uitrusting, geschiktmaking, onderhoud (Cargoviloperatie)	Wordt overgedragen naar Cargovil (MOW)

Basisallocaties 1CC008 en 1CC016 worden in de feiten beheerd door Economie, Wetenschap en Innovatie. Het Departement Financiën en Begroting heeft na bevraging naar mogelijk nog lopende projecten geen reactie meer ontvangen. Vandaar het voorstel om het Fonds voor Economische Impulsprogramma's bij program-

madecreet BA2015 op te heffen en de resterende middelen in het fonds naar de algemene middelen over te hevelen.

Afdeling 2. Egalisatiefonds Responsabiliseringsbijdrage van de Vlaamse Gemeenschap

Artikel 22

Artikel 19 van de statuten van het Egalisatiefonds Responsabiliseringsbijdrage van de Vlaamse Gemeenschap – Vlaams Pensioenfonds vzw bepaalt dat in geval van ontbinding, om welke reden ook, het totaal vermogen aan de Vlaamse Gemeenschap of aan een door de Vlaamse Gemeenschap aangeduid organisme wordt overgedragen. De voorliggende bepaling verduidelijkt dat bij ontbinding het vermogen van de vzw Vlaams Pensioenfonds moet worden overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap en niet aan een ander organisme.

Afdeling 3. Spelen en weddenschappen

Artikel 23

Na een ingebrekestelling in 2010 door de Europese Commissie omwille van de mogelijke strijdigheid van de verschillende behandeling van buitenlandse en binnenlandse weddenschappen bij notering op paardenwedrennen met het Europees recht werd onder meer artikel 44 van het wetboek op de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen aangepast bij het decreet van 23 december 2010 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2011.

Er werd voor weddenschappen op paardenwedrennen, hondenwedstrijden en sportevenementen die zowel in België als in een van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte plaatsvinden, een tarief van 15 percent voorzien op de werkelijke brutomarge die ter gelegenheid van de weddenschap wordt bereikt.

Voor de weddenschappen op deze evenementen die buiten de Europese Economische Ruimte plaatshebben, geldt eveneens een tarief van 15 percent, maar dan op het brutobedrag van de ingezette sommen (artikel 43 van hetzelfde wetboek).

De beperking tot de lidstaten van de Europese Economische Ruimte is niet terug te vinden in de regelgeving van de andere gewesten. In artikel 45 van hetzelfde wetboek (voor het Waalse Gewest) en artikel 44bis van hetzelfde wetboek (voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest) wordt een eenvormig tarief van 15 procent voorzien voor paardenwedrennen, hondenwedstrijden en sportevenementen zowel in België als in het buitenland; de heffingsgrondslag is daarbij gelijk aan de werkelijke brutomarge die ter gelegenheid van de weddenschap wordt bereikt.

De beperking tot de Europese Economische Ruimte kan best ook voor het Vlaamse Gewest worden opgeheven. Voor de FOD Financiën is dit onderscheid in aan te geven sommen nauwelijks te controleren.

Het streven in 2010 naar een vereenvoudiging en harmonisering van de belastingtarieven is niet volledig bereikt ingevolge dit bijkomende onderscheid voor buitenlandse evenementen.

Het criterium of het evenement binnen of buiten de Europese Economische Ruimte plaatsvindt, kan moeilijk worden verklaard; met de huidige informatie- en communicatiemiddelen maakt het voor een speler geen verschil of de evenementen in het binnenland, binnen of buiten de Europese Economische Ruimte plaatshebben.

Wanneer de Vlaamse regeling voor deze evenementen minder gunstig zou blijken dan de Waalse of de Brusselse, bestaat er een reëel risico van een verschuiving van de weddenschappen naar de andere regio's. Om deze ongewenste situatie te beëindigen, is het best de beperking tot de Europese Economische Ruimte in artikel 44 van het Wetboek op de met de Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen op te heffen en een eenvormigheid voor de weddenschappen op de buitenlandse evenementen te voorzien.

Afdeling 4. Erfbelasting

Artikel 24

De huidige tekst van artikel 2.7.1.0.4, VCF (Vlaamse Codex Fiscaliteit) is gebaseerd op het op 1 januari 2015 opgeheven artikel 5, Vl.Wb.Succ. (Vlaams Wetboek van Successierechten).

Dit artikel zorgt ervoor dat indien de langstlevende echtgenoot door de werking van een clausule in het huwelijkscontract (via bijvoorbeeld een verblijvingsbeding) meer dan de helft van het gemeenschappelijk vermogen toebedeeld krijgt, de toebedeling voor meer dan de helft van het gemeenschappelijk vermogen wordt gelijkgesteld met een legaat dat aan de successierechten is onderworpen.

De gelijkstelling met een legaat is echter enkel voorzien wanneer de toebedeling is onderworpen aan de voorwaarde van overleven.

De toebedeling van het gehele gemeenschappelijk vermogen aan een van de partners ongeacht de oorzaak van ontbinding van de huwelijksgemeenschap en/of welke van beide echtgenoten de langstlevende is, werd op 19 juli 2012 door de FOD Financiën opgenomen in een circulaire als een voorbeeld van wat volgens de fiscus niet meer kan op het vlak van successieplanning (de zogenaamde zwarte lijst) en dus als fiscaal misbruik wordt beschouwd. Die circulaire werd vervangen door de circulaire nr. 5/2013 van 10 april 2013. De vermelde clausule stond nog steeds in de zwarte lijst.

Bij de codificatie van de regelgeving naar aanleiding van de overname van de dienst van de successierechten op 1 januari 2015 werd de tekst van het opgeheven artikel 5, Vl.Wb.Succ. in ongewijzigde vorm overgenomen in artikel 2.7.1.0.4 van de VCF.

Tegelijk werd op 1 januari 2015 de federale circulaire nr. 5/2013 van 10 april 2013, vervangen door de Vlaamse omzendbrief 2014/2 van 23 december 2014, op haar beurt vervangen door de Vlaamse omzendbrief 2015/1 van 16 februari 2015. De vermelde clausule werd opgenomen in de lijst van rechtshandelingen die als fiscaal misbruik beschouwd worden, tenzij de belastingplichtige bewijst dat de keuze voor de rechtshandeling of het geheel van rechtshandelingen verantwoord is door andere dan fiscale motieven.

Door de voorwaarde van overleven te schrappen is de omweg via de antimisbruikbepaling niet meer nodig en wordt voor alle partijen rechtszekerheid gecreëerd.

Afdeling 5. Schenkbelasting

Met ingang van 1 januari 2004 werd in het Vlaamse Gewest het tarief van de registratierechten op schenkingen van roerende goederen aanzienlijk verlaagd. De progressieve en fors oplopende tarieven (tot 80% voor schenkingen tussen nietverwante personen) werden vervangen door vlakke tarieven van 3% voor schenkingen in rechte lijn, tussen echtgenoten en tussen samenwonenden, en 7% voor schenkingen tussen alle andere personen.

Het aantal schenkingen van roerende goederen, onderworpen aan deze verlaagde tarieven, is sedertdien fors toegenomen. De tariefverlaging heeft dus een gunstig effect zowel voor de Vlaamse overheid die de belastingontvangsten exponentieel heeft zien toenemen, als voor de belastingplichtige die roerende kapitalen aan een redelijk tarief kan overdragen aan een volgende generatie.

Voor de onroerende goederen bleven de vroegere progressieve tarieven onverminderd behouden. Enkel voor bouwgronden gelden sedert 1 januari 2003 afwijkende, lagere tarieven. Maar voor schenkingen van andere onroerende goederen lopen de tarieven op van 3% tot 30% in rechte lijn, tussen echtgenoten en tussen samenwonenden. Voor verdere verwanten en niet-verwanten lopen die tarieven op tot maximaal 80%.

Dit heeft tot gevolg dat overdrachten tussen generaties van onroerende goederen onder kosteloze titel nauwelijks voorkomen.

De ongelijke behandeling van roerend en onroerend goed in de schenkbelasting is opvallend. De tarieven van de schenkbelasting voor onroerende goederen zijn dringend aan actualisatie toe.

Met voorliggend ontwerp van decreet wordt uitvoering gegeven aan het Vlaamse regeerakkoord 2014-2019 ('Vertrouwen, verbinden, vooruitgaan'), dat een aanpassing van de schenkbelasting voor onroerende goederen in het vooruitzicht stelt.

Dit ontwerp voorziet in een vereenvoudiging en vergroening, onder meer door het verminderen van het aantal schijven, het verlagen van de tarieven en de koppeling aan voorwaarden die de energetische renovatie en de private huurmarkt stimuleren. Tegelijkertijd maakt de regering een stappenplan om ontwijkingsmechanismen aan te pakken.

Met dit ontwerp voert de Vlaamse Regering een flankerende maatregel in die een bijkomende stimulans kan vormen op weg naar een energievriendelijke renovatie van het woningenbestand in Vlaanderen. Met het verschil in rechten tussen het gewone tarief en het verlaagde tarief kan een deel van de renovatiekost gerecupereerd worden.

Om het aanbod op de private huurmarkt te versterken met kwaliteitsvolle woningen, kunnen begiftigden die een conformiteitsattest voorleggen van dezelfde bijkomende vermindering genieten, mits zij bereid zijn een huurcontract met een minimumduur van negen jaar af te sluiten.

Artikel 25

In de erfbelasting is vandaag een abattement voorzien wanneer de erfopvolger een gehandicapt persoon of een gehandicapt kind is. Bij een verkrijging in de rechte lijn is deze vrijstelling van de belastbare grondslag gelijk aan een bedrag van 3000 euro, vermenigvuldigd met een cijfer dat afhangt van de leeftijd van de erfopvolger. Bij een verkrijging buiten de rechte lijn bedraagt deze vrijstelling 1000 euro, vermenigvuldigd met hetzelfde cijfer dat varieert volgens de leeftijd van de gehandicapte erfopvolger.

Het is de bedoeling van de Vlaamse Regering om dit abattement nu ook te voorzien in de schenkbelasting.

Gelet op de lagere en vlakke tarieven die nu gelden voor schenkingen van roerende goederen en voor schenkingen in voordeel van onder meer private stichtingen (die vaak worden opgericht om in het levensonderhoud van gehandicapte kinderen te

voorzien), wordt het voordeel van dit nieuwe abattement enkel toegekend in geval van onroerende schenkingen.

Artikel 26

Momenteel komen schenkingen van onroerende goederen relatief weinig voor. De hoogte van de progressieve tarieven speelt daarbij zeker een rol. Door de lagere tarieven in de erfbelasting en de opsplitsing bij de berekening van roerend en onroerend vermogen in rechte lijn en tussen echtgenoten en samenwonenden, is het dikwijls ook voordeliger om niet vooraf te schenken maar om de goederen te laten belasten in de erfbelasting. Dat een substantiële verlaging van de fiscale tarieven kan leiden tot een multiplicatoreffect werd reeds eerder bewezen bij de schenking van roerende goederen.

Door het aanbieden van de mogelijkheid om onroerende goederen voortaan te schenken tegen een fiscaal gunstig, doch maatschappelijk verantwoord tarief, zal de burger op objectieve wijze keuzes kunnen maken tussen de verschillende instrumenten zodat ze beter afgestemd worden op zijn of haar familiale situatie.

Rekening houdende met al deze uitgangspunten wordt het tarief voor de schenkbelasting voor de schenkingen van onroerende goederen als volgt gewijzigd.

Voor alle schenkingen inzake onroerende goederen in rechte lijn en tussen partners geldt:
– een tarief van 3% op de eerste schijf van 150.000 euro;
– een tarief van 9% op de schijf tussen 150.000 euro en 250.000 euro;
– een tarief van 18% op de schijf tussen 250.000 euro en 450.000 euro;
– een tarief van 27% op de schijf boven de 450.000 euro.

Voor schenkingen inzake onroerende goederen tussen alle andere personen geldt:
– een tarief van 10% op de eerste schijf van 150.000 euro;
– een tarief van 20% op de schijf tussen 150.000 euro en 250.000 euro;
– een tarief van 30% op de schijf tussen 250.000 euro en 450.000 euro;
– een tarief van 40% op de schijf boven de 450.000 euro.

Het bijzonder verlaagd tarief voor schenkingen van bouwgronden (artikel 2.8.4.2.1), met de daaraan verbonden voorwaarden, blijft ongewijzigd bestaan tot de voorziene einddatum. Het staat de schenker en de begiftigde vrij te opteren hetzij voor het bijzonder verlaagd tarief voor schenkingen van bouwgronden met de daaraan verbonden voorwaarden, hetzij voor deze nieuwe tarieven die gelden voor schenkingen van onroerende goederen in het algemeen, zonder specifieke bijkomende verplichtingen.

Artikel 27

De Raad van State stelt in haar advies nr. 57.409/3 (pagina 9/19) in voetnoot 6 bij randnummer 2 dat het oorspronkelijke opschrift 'Tarieven voor schenkingen van gebouwen onderworpen aan een energetische renovatie' niet de volledige lading dekt vermits onder deze afdeling ook in een verlaagd tarief bij verhuring wordt voorzien en daarbij niet noodzakelijk de voorwaarde van een energetische renovatie wordt gesteld. Het kan immers zijn dat het goed op het ogenblik dat het werd geschonken reeds aan alle voorwaarden voldeed die worden gesteld om een conformiteitsattest te bekomen. Gelet op het advies wordt het opschrift op volgende wijze aangepast: 'Tarieven voor schenkingen van gebouwen onderworpen aan een energetische renovatie of van gebouwen met conformiteitsattest die verhuurd worden'.

Dit artikel behoeft verder geen toelichting.

Artikel 28

Er wordt een nieuw specifiek verlaagd tarief ingevoerd voor schenkingen van onroerende goederen (woningen en andere gebouwen) wanneer de begiftigde bereid is om aan het goed energiebesparende werken uit te voeren. Het gaat onder meer om plaatsing van dak- of zoldervloerisolatie en spouwmuurisolatie.

Bij de registratie van de akte zal het gewone tarief van de schenkbelasting worden geheven. Wanneer de begiftigde door middel van facturen voor een minimumbedrag van 10.000 euro, exclusief btw, kan aantonen dat er energiebesparende werken werden uitgevoerd, kan op een later tijdstip het verschil tussen het eerder geheven gewone tarief en het verlaagde tarief worden terugbetaald. De werken moeten wel uitgevoerd zijn door een aannemer, die bovendien attesteert dat de uitgevoerde werken beantwoorden aan de omschrijvingen in het Energiebesluit, en dit binnen een termijn van vijf jaar te rekenen vanaf de datum van de akte van schenking. Voor de aard van de werken die aanleiding geven tot de teruggave wordt verwezen naar het Energiebesluit van 19 november 2010. Deze verwijzing heeft enkel en alleen betrekking op de omschrijving van de werken, en staat los van de andere in dat besluit beschreven voorwaarden tot het bekomen van een premie. Zo is de datum van de aansluiting van het gebouw of de woning aan het elektriciteitsdistributienet niet relevant voor het bekomen van de teruggave van de schenkbelasting op basis van de uitgevoerde werken.

Voor de aard van de werken die aanleiding geven tot de teruggave wordt verwezen naar het Energiebesluit van 19 november 2010. In de initiële ontwerptekst werd gesteld dat de Vlaamse Regering de lijst van werken die in aanmerking komen nog kon aanvullen. De Raad van State merkte in haar advies nr. 57.409/3 (pagina 9/19) bij randnummer 2 op dat de betrokken delegatiebepaling onvoldoende aangeeft dat de lijst van werken enkel kan uitgebreid worden met werken ter verhoging van de energie-efficiëntie. Bovendien wordt niet duidelijk gemaakt dat ook in dat geval de verplichting geldt dat een attest van de aannemer dient te worden voorgelegd.

Daarnaast stelt de Raad van State dat om in overeenstemming te zijn met het fiscaal legaliteitsbeginsel de delegatie duidelijker moet worden afgelijnd zodat de voorbehouden bevoegdheid van de Vlaamse decreetgever inzake belastingen niet in het gedrang komt.

Ter wille van de rechtszekerheid wordt in navolging van het advies niet langer voorzien in een delegatie.

Een gelijkaardige werkwijze wordt voorzien wanneer de begiftigde bereid is om het geschonken goed na de datum van de schenking te verhuren voor een periode van minimum negen jaar. Aangezien het de bedoeling is om langs deze weg de private huurmarkt te versterken met enkel kwaliteitsvolle woningen dient tevens het conformiteitsattest, beschreven in de Vlaamse Wooncode, te worden voorgelegd.

De huurovereenkomst dient niet noodzakelijk te zijn ondertekend door de begiftigde. Wanneer de schenker zich het vruchtgebruik heeft voorbehouden, voldoet een huurovereenkomst afgesloten door de schenker eveneens aan de voorwaarden gesteld voor de teruggave.

De bestaande vermindering voor een begiftigde met kinderlast in geval van een schenking van onroerende goederen, blijft behouden ook wanneer de begiftigde een teruggave vraagt van de schenkbelasting op basis van de tarieven opgenomen in het nieuwe artikel 2.8.4.3.1.

Het is uiteraard niet de bedoeling dat de voorwaarde van verhuring voor een periode van negen jaar een louter formele verplichting blijft in de vorm van het voorleggen van een huurcontract. Een effectieve verhuring gedurende een periode van negen jaar is vereist om het voordeel van de teruggave te blijven behouden. Wanneer de huurovereenkomst van negen jaar voortijdig wordt beëindigd, dient dit te worden gemeld aan de Vlaamse Belastingdienst. De begiftigde beschikt dan over een periode van zes maanden om een nieuwe huurovereenkomst af te sluiten waardoor alsnog de vereiste periode van negen jaar kan worden behaald. Een nieuw conformiteitsattest – of het oude indien de geldigheidsduur daarvan nog niet verstreken is – dient dan opnieuw te worden voorgelegd.

In navolging van het advies van de Raad van State nr. 57.409/3 (pagina 11/19, randnummer 4) wordt in het ontworpen artikel 2.8.4.3.1, §2, derde lid, VCF de term 'kan' vervangen door de term 'wordt' teneinde duidelijk te stellen dat de terugvordering moet gebeuren door de uitvoerende macht wanneer de voorwaarden niet meer voldaan zijn en niet kan overgelaten worden aan de beoordeling van de uitvoerende macht.

Daarnaast wordt gelet op de bemerking van de Raad van State nr. 57.409/3 (pagina 11/19, randnummer 5) in het ontworpen artikel 2.8.4.3.1, §2, derde lid, VCF de tekst aangepast zodat nu duidelijker wordt gesteld dat de terugvordering kan vermeden worden indien de begiftigde binnen zes maanden een nieuwe geregistreerde huurovereenkomst en een (nog geldig) conformiteitsattest voorlegt. In de initiële ontwerptekst leek het alsof de begiftigde bij een voortijdige beëindiging van een huurovereenkomst sowieso altijd binnen zes maanden een nieuwe geregistreerde huurovereenkomst en een (nog geldig) conformiteitsattest diende voor te leggen, ongeacht of hij de terugvordering wou vermijden.

De instellingen omschreven in artikel 2.8.4.1.1, §3, voor wie vandaag in de schenkbelasting een vlak tarief geldt van 5,5%, kunnen onder dezelfde voorwaarden genieten van een bijkomende verlaging tot een vlak tarief van 3%.

Gelet op het advies van de Raad van State nr. 57.409/3 (pagina 11/19, randnummer 3) wordt in het ontworpen artikel 2.8.4.3.1, §1, eerste lid, 2°, §2 en §3, telkens verder verduidelijkt dat het verlaagde tarief enkel wordt toegepast bij de schenking van onroerende goederen die gelegen zijn in het Vlaamse Gewest.

Wanneer in eenzelfde akte meerdere onroerende goederen worden geschonken en er slechts voor één goed een teruggave wordt gevraagd omwille van de uitgevoerde renovatiewerken of omwille van een verhuring, is het voor de berekening van de terug te geven schenkbelasting van belang te weten welke schenking geacht wordt eerst te zijn gedaan. Met paragraaf 4 wordt verduidelijkt dat in dergelijke situatie moet worden verondersteld dat de schenking van het goed waarvoor de teruggave van schenkbelasting gevraagd wordt, geacht wordt eerst te zijn geregistreerd of eerst verplicht registreerbaar te zijn geworden.

Artikel 29

Deze bepaling voorziet de mogelijkheid van teruggave van het verschil tussen de schenkbelasting geheven overeenkomstig het gewone tarief en de schenkbelasting die verschuldigd is nadat gebleken is dat de vereiste energiegerichte werken werden uitgevoerd.

Artikel 30

Deze bepaling voorziet de mogelijkheid van teruggave van het verschil tussen de schenkbelasting geheven overeenkomstig het gewone tarief en de schenkbelasting die verschuldigd is nadat de vereiste bewijsstukken werden voorgelegd.

Ter wille van de rechtszekerheid wordt, verderbouwend op de bemerking van de Raad van State nr. 57.409/3 (pagina 11/19, randnummer 5), ook hier de terugvorderings- en teruggaveregeling verder verfijnd. Er wordt verduidelijkt dat de vereiste bewijsstukken moeten worden voorgelegd "uiterlijk zes maanden na het verstrijken van het derde jaar na de datum van de akte van schenking", waar voorheen werd gesteld dat de bewijsstukken "uiterlijk zes maanden na de datum van de akte van schenking" moeten voorgelegd worden.

Artikel 31

Deze bepaling voorziet dat voor de toekenning van het voordeel van het abattement voor gehandicapte personen in de schenkbelasting, partijen in de akte moeten verklaren dat de voorwaarden daartoe vervuld zijn.

Artikel 32

Naast de verschuldigde schenkbelasting, te weten het eerder teruggegeven bedrag, is de begiftigde die zijn verplichtingen tot het effectief verhuren, het melden van het voortijdig beëindigen van de huurovereenkomst, het tijdig hervatten van de verhuring, en het voorleggen van het conformiteitsattest en de nieuwe huurovereenkomst, niet naleeft gehouden tot de betaling van een belastingverhoging gelijk aan 20% van de teruggegeven schenkbelasting.

Hoofdstuk 4. Binnenlands Bestuur

Afdeling 1. Planlastendecreet

Artikel 33

Artikel 9 van het Planlastendecreet schrijft voor dat alle subsidies aan lokale besturen worden uitgekeerd in twee gelijke delen, uiterlijk op 30 juni en 30 november van elk jaar. Bij de operationalisering van deze maatregel werd vastgesteld dat dit voor een aantal sectorale subsidieregelingen zou betekenen dat in 2014 niet alleen de volledige subsidie voor 2014, maar ook het saldo van 2013 zou moeten worden betaald. Dit zou een meerkost teweegbrengen in de begroting 2014. Daarom is in het programmadecreet bij de uitgavenbegroting 2014 een noodzakelijke rechtsbasis gecreëerd om mogelijk te maken dat de sectorale subsidieregelingen hun huidige betaalritme kunnen behouden. De afwijkingsmogelijkheid werd beperkt tot die subsidieregelingen waar zich een potentieel budgettair probleem stelde. Het ging om zeven subsidies.

Begin 2015 zijn in Antwerpen en Gent twee nieuwe gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen van start gegaan die zullen instaan voor de uitvoering van het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid. In elk agentschap kantelen in 2015 volgende werkingen in: het onthaalbureau, het integratiecentrum en de dienstverlening sociaal tolk en vertalen van het werkgebied van Stad Antwerpen en Gent.

Deze organisaties werden tot en met 2014 financieel ondersteund via een subsidie toegekend door de Vlaamse overheid op basis van het decreet van 28 april 1998 betreffende het Vlaamse integratiebeleid en het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaams inburgeringsbeleid. Daarbij werd een uitbetalingsritme gehanteerd van 90% in het werkjaar en 10% in het daaropvolgende kalenderjaar.

Vanaf 2015 worden deze subsidies gecontinueerd door het toekennen van een subsidie aan beide steden voor de financiering van de gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen. Artikel 25 van het decreet van 7 juni 2013 vormt hiervoor de rechtsbasis. In dit artikel wordt ook bepaald dat de subsidies toege-

kend aan een lokaal bestuur vallen onder de principes, vermeld in het decreet van 15 juli 2011. Een belangrijke consequentie hiervan is dat het uitbetalingsritme wijzigt van 90% in het werkjaar en een saldo van 10% in het daaropvolgende kalenderjaar naar een uitbetalingsritme van twee gelijke schijven in het werkjaar zelf. Dus moet niet alleen het saldo 2014 uitbetaald worden, maar ook meteen de volledige subsidie 2015. Deze versnelling van betaalritme zou voor de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2015 een belangrijke, weliswaar eenmalige, meerkost tot gevolg hebben in vereffeningskrediet, dus met impact op het ESR-vorderingensaldo (ESR: Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen), van ongeveer 1,4 miljoen euro.

Dit staat haaks op de beoogde budgettaire neutraliteit en zou leiden tot een verplicht inschrijven van bijkomende vereffeningskredieten, terwijl het juist de bedoeling was om binnen de beschikbare kredieten te blijven.

Daarom wordt met de voorgestelde programmadecreetsbepaling – naar analogie met artikel 33 van het programmadecreet bij de uitgavenbegroting 2014 – de noodzakelijke rechtsbasis in het Planlastendecreet ingeschreven zodat kan afgeweken worden van de 100% vereffening in het jaar zelf en het bestaande vereffeningsritme kan blijven aangehouden worden, indien dit noodzakelijk is om binnen de perken van de beschikbare vereffeningskredieten te blijven.

Het volstaat hiervoor om, op basis van de voorgestelde programmadecreetsbepaling, in het reguliere generieke uitvoeringsbesluit of in de regeringsbesluiten of ministeriële besluiten die de subsidies toekennen, het bestaande vereffeningsritme op te nemen en te continueren.

Voor de begunstigde lokale besturen wijzigt er dus niets. Zij krijgen hun betalingen volgens hetzelfde ritme als tot nu toe het geval was. Voor hen is dit constant beleid. Ze lijden dus geen enkel reëel verlies.

Het blijft uiteraard wel de bedoeling om op termijn te komen tot een uniforme betaalregeling voor alle Vlaamse subsidies toegekend aan lokale besturen en te komen tot een 100% vereffening in het werkjaar zelf.

Onderhavige bepaling is dan ook in se bedoeld als een tijdelijke bepaling en wordt daarom ingevoegd in het hoofdstuk Slotbepalingen van het Planlastendecreet.

Een concreet tijdspad kan op dit ogenblik echter niet vooropgesteld worden omdat dit evident afhankelijk is van enerzijds de budgettaire mogelijkheden en anderzijds de beleidskeuzes met betrekking tot de prioritaire aanwending van de beschikbare middelen.

Afdeling 2. Overdrachten onroerende domeingoederen

Artikel 34

De aanpassing van de regelgeving inzake domeinbeheer heeft betrekking op beslissingen met betrekking tot de vervreemding van domeingoederen die door de Vlaamse Regering in het jaar 2015 worden genomen. Teneinde de marktomstandigheden optimaal te laten spelen is het niet raadzaam om een limitatieve lijst van onroerende goederen die voor vervreemding in aanmerking komen, op te nemen. Vanuit deze optiek is een ruime machtiging aan de Vlaamse Regering aangewezen zodat, rekening houdende met de marktsituatie, binnen korte termijnen kan worden beslist voor welke onroerende goederen de vervreemding zal gebeuren.

Hoofdstuk 5. Leefmilieu, Natuur en Energie

Afdeling 1. Vlaams Dierenwelzijnsfonds

Artikel 35

Het maatschappelijke draagvlak voor het dierenwelzijn neemt steeds toe. Dit heeft ertoe geleid dat bijkomende middelen vereist zijn om de bevoegde diensten in staat te stellen een degelijke dienstverlening te verzekeren. De meest aangewezen manier om aan deze groeiende behoeften tegemoet te komen, is de oprichting van een dierenwelzijnsfonds. Via deze bepaling wordt de mogelijkheid gecreëerd om het fonds ook te spijzen met inkomsten uit schenkingen, legaten en sponsoring. Daarnaast wordt de mogelijkheid gecreëerd om subsidies te verlenen.

Er werd tegemoetgekomen aan de opmerkingen van de Raad van State.

Afdeling 2. Energie

Artikel 36 en 37

Artikel 99 van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 wordt opgeheven. Dit artikel vormt de rechtsgrond voor het verstrekken van een waarborg aan het FRGE (Fonds ter Reductie van de Globale Energiekost) voor de leningen die aan de lokale entiteiten worden verstrekt. In het kader van de voor de zesde staatshervorming van toepassing zijnde regeling aangaande het FRGE verstrekte het Vlaamse Gewest een gewestwaarborg aan leningen die door het FRGE toegekend zijn aan lokale entiteiten. Naar aanleiding van het advies van de Raad van State worden ook de twee uitvoeringsbesluiten van die decretale bepaling opgeheven.

Middels de zesde staatshervorming werd het FRGE van rechtswege op 31 december 2014 ontbonden en vereffend, en worden de rechten en plichten van het FRGE rechtstreeks door het Vlaamse Gewest overgenomen. Dit betekent dan ook dat het Vlaamse Gewest vanaf 1 januari 2015 de schuldeiser is geworden van de lokale entiteiten voor alle nog uitstaande leningen. Hierdoor is het verstrekken van een gewestwaarborg onzinnig geworden: de waarborgverstrekker en de schuldeiser zijn immers dezelfde rechtspersoon geworden, wat dus zou betekenen dat het gewest bij uitwinning een waarborg aan zichzelf zou moeten uitbetalen. Een waarborg is echter steeds ten voordele van een derde (zie decreet van 7 mei 2004 houdende bepalingen inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest).

Het systeem van de FRGE-leningen werd vanaf 2015 vervangen door de Energielening. Deze energieleningen worden verstrekt volgens het principe van de derdebetaler, waarbij het Vlaamse Gewest in naam en voor rekening van de lokale entiteit middelen beschikbaar stelt aan de particulieren, overeenkomstig de energieleningen die door de lokale entiteiten, in hun hoedanigheid van kredietverstrekker, aan de particulieren worden verstrekt.

Opdat de lokale entiteiten de energieleningen kunnen verstrekken, kent het Vlaamse Gewest door middel van een samenwerkingsovereenkomst, afgesloten tussen de minister en de lokale entiteit, een jaarlijks trekkingsrecht toe. In deze samenwerkingsovereenkomst wordt tevens onder meer bepaald: de looptijd en de toepasselijke rentevoet voor de energieleningen, het doelgroepcijfer geldend binnen het werkingsgebied van de lokale entiteit, de doelstellingen inzake het aantal te verstrekken energieleningen en de voorziene werkingsvergoeding enzovoort.

De uitbetalingen en terugbetalingen van de energieleningen aan en door de particulieren gebeuren vanuit, respectievelijk aan, een centrale rekening die aan het Vlaamse Gewest toebehoort. De energieleningen die door de lokale entiteit ten aanzien van de particulier worden verstrekt en in omloop gebracht, creëren boekhoudkundig bij de uitbetaling aan de particulier door het Vlaamse Gewest in naam en voor rekening van de lokale entiteit, tegelijkertijd:
– enerzijds een vordering in hoofde van het Vlaamse Gewest ten aanzien van de lokale entiteit en eenzelfde vordering in hoofde van de lokale entiteit ten aanzien van de particulier;
– anderzijds een schuld, in hoofde van de particulier ten aanzien van de lokale entiteit en eenzelfde schuld in hoofde van de lokale entiteit ten aanzien van het Vlaamse Gewest.

De hierboven vermelde vorderingen en respectievelijke schulden nemen af overeenkomstig de mensuele of vervroegde interest- en kapitaalsaflossingen, door de particulier op de centrale rekening.

Onder strikte voorwaarden kan door de lokale entiteit een verzoek tot kwijtschelding van de schuld ten aanzien van het Vlaamse Gewest worden ingediend, met het oog op het kwijtschelden van schulden die door een lokale entiteit ten aanzien van het Vlaamse Gewest werden gemaakt. Het zal gaan om bedragen die door een particulier werden ontleend maar niet werden terugbetaald, zodat ook de terugbetaling van de lokale entiteit aan het Vlaamse Gewest in het gedrang komt. De Vlaamse Regering kan in dat geval op voorstel van de Vlaamse minister, bevoegd voor Energie, schulden die door een lokale entiteit ten aanzien van het Vlaamse Gewest in het kader van de uitvoering van dit artikel werden gemaakt, kwijtschelden.

De Vlaamse Regering zal de nadere regels bepalen met betrekking tot de modaliteiten en de voorwaarden waaronder deze kwijtschelding kan geschieden. Hierbij wordt als richtlijn gegeven dat een verzoek tot kwijtschelding enkel kan gebeuren mits het bewijs wordt geleverd dat de lokale entiteit alle nodige inspanningen heeft gedaan met het oog op terugbetaling door de particulier in kwestie, en alle zakelijke en persoonlijke zekerheden, bedongen door de lokale entiteit ten aanzien van de particulier, zijn uitgewonnen. De aanvraag tot kwijtschelding gebeurt uiteraard schriftelijk en dient omstandig te worden gemotiveerd en gedocumenteerd. Het bedrag dat dan in aanmerking komt voor kwijtschelding is maximaal gelijk aan het uitstaand saldo in kapitaal dat door de particulier nog verschuldigd is op de datum van opzegging van de kredietovereenkomst, verhoogd met de door de particulier nog verschuldigde interesten tot de datum van opzegging van de kredietovereenkomst, berekend op basis van de contractuele interesten. Accessoire kosten van aanmaningen, invorderingskosten, gerechtskosten enzovoort worden echter niet beschouwd als "schulden die door een lokale entiteit ten aanzien van het Vlaamse Gewest in het kader van de uitvoering van dit artikel werden gemaakt". Dergelijke kosten zijn exclusief ten laste van de lokale entiteit. De Vlaamse Regering kan in dit kader tevens beslissen om als een algemene regel bij de toepassing van deze kwijtschelding een 'franchise' in te stellen.

Indien de kwijtschelding – geheel of gedeeltelijk – niet door het Vlaamse Gewest wordt toegekend ingevolge een fout of nalatigheid van de lokale entiteit, ongeacht enig opzet daartoe, zal de uitstaande schuld ten aanzien van het Vlaamse Gewest en ten belope waarvan de kwijtschelding niet gebeurt, onmiddellijk en in zijn geheel opeisbaar worden en zulks ten laste van de lokale entiteit. De Raad van State suggereert dat de woorden 'geheel of gedeeltelijk' toegevoegd moeten worden in de decretale bepaling zodat het artikel in overeenstemming is met deze memorie van toelichting. Dit werd dan ook doorgevoerd.

Het vervangen van de oude regeling van een gewestwaarborg door de voorgestelde kwijtschelding heeft tevens als budgettair voordeel dat deze nieuwe regeling gunstiger is voor de schuldpositie van het Vlaamse Gewest dan het verlenen van een gewestwaarborg. Bij een gewestwaarborg dient immers het gehele gewaarborgde bedrag – of deze wordt uitgewonnen of niet – in ogenschouw te worden genomen, terwijl bij een kwijtschelding enkel de daadwerkelijk kwijtgescholden bedragen ten laste van de begroting komen. Hierbij kan worden meegegeven dat uit de toepassing in het verleden blijkt dat minder dan 1% van alle bij de lokale entiteiten uitstaande leningen aanleiding heeft gegeven tot een dergelijke niet-terugbetaling. De budgettaire impact van een dergelijke kwijtschelding is dan ook minimaal.

Artikel 38

Groene warmte behoort tot de meest effectieve en goedkope manieren om de doelstellingen voor hernieuwbare energie te realiseren. Het is zes tot veertien keer goedkoper dan de ondersteuning van groenestroomproductie. Het doel is om de warmtenetten te stimuleren en te verankeren in de brede energiepolitiek van Vlaanderen. Warmtenetten spelen een belangrijke rol in het energielandschap van morgen. Ze zullen bijzonder belangrijk zijn voor de stimulering van groene warmte en verdienen daarom ondersteuning. Door bijvoorbeeld biomassa in te zetten voor de productie van groene warmte en door die via een warmtenet tot bij de verbruiker te brengen, kan men tot vijf keer meer hernieuwbare energie opwekken dan door dezelfde hoeveelheid biomassa in te zetten voor groenestroomproductie en kan men ook meer primaire energie besparen. Warmtenetten zijn dus vaak nodig om groene warmte een nuttig gebruik te kunnen geven. Kan de groene warmte niet nuttig gebruikt worden, dan wordt er biomassa eerder ingezet voor groenestroomproductie hetgeen minder efficiënt is. De call groene warmte hoort bij het brede pakket aan maatregelen die de Vlaamse minister van Energie wil nemen om van Vlaanderen een energie-efficiënte regio te maken waar hernieuwbare energie een belangrijke plaats inneemt. Die maatregel wordt gefinancierd via een heffing aangerekend via de elektriciteitsfactuur.

De VREG (Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt) gaat er in haar advies van 16 april 2015 met betrekking tot het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015, zoals principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 10 april 2015, verkeerdelijk van uit dat zij als enige de beneficiant van die inkomsten is. Titel XIV van het Energiedecreet luidt 'Een algemene heffing voor de financiering van het Energiefonds', en de financiering van de VREG vormt hierbij slechts een van de componenten zoals duidelijk is in artikel 3.2.1, §3, zoals hieronder in extenso opgenomen:

"§3. De Vlaamse Regering beschikt over de kredieten van het Energiefonds, inclusief de machtiging om hiermee subsidies toe te kennen, voor de uitvoering van haar energiebeleid, in het bijzonder voor de financiering van de VREG, van de openbaredienstverplichtingen inzake energie, voor haar sociaal energiebeleid, haar beleid inzake het rationeel energiegebruik, haar beleid inzake warmte-krachtkoppeling, haar beleid inzake de hernieuwbare energiebronnen.".

Afdeling 3. Leefmilieu en natuur

Artikel 39 en 40

De beheersorganismen Recupel en Bebat hebben in het verleden grote reserves opgebouwd, respectievelijk 245 miljoen en 118 miljoen euro eind 2013. Deze reserves omvatten ook provisies en een zekerheidsfonds om mogelijke toekomstige dalingen van de grondstoffenprijzen op te vangen. Met de beheersorganismen werd afgesproken om deze reserves af te bouwen. In een rapport van het Rekenhof

aan het Waals Parlement van februari 2015 wordt gesuggereerd om deze reserves, die opgebouwd werden met de milieubijdragen betaald door de consument, sneller af te bouwen. Dit kan door gedurende vijf jaar een heffing op het bedrag van het eigen vermogen, vastgesteld op basis van de jaarrekening 2013, in te voeren, die niet mag doorgerekend worden in de milieubijdrage. De heffing wordt beperkt tot een bedrag dat duidelijk lager blijft dan de bijdrage die door de Vlamingen betaald werd in de opbouw van deze reserves. Een heffing van 3% gedurende vijf jaar is immers duidelijk lager dan redelijkerwijze kan verondersteld worden als het 'Vlaamse aandeel', vermits de Vlaamse bevolking afgerond ongeveer 60% van de Belgische bevolking uitmaakt.

De Raad van State merkte op dat aangewezen is het begrip 'heffing' te gebruiken in plaats van het begrip 'opcentiemen'. Hieraan wordt tegemoetgekomen.

Artikel 41

– Het afschaffen van de fiscale compensatie inzake de milieuheffingen gecombineerd met een verhoging van de heffingen met 50%

De afschaffing sluit aan bij de vanaf 2015 gewijzigde federale vennootschapsbelasting. Ingevolge die wijziging heeft de compensatiefactor geen enkele legitimiteit meer, nu het ongelijk speelveld tussen intercommunales en private bedrijven (inzake het belasten van de heffing) er niet meer is.

Bovendien zou het in stand houden van de fiscale compensatie leiden tot een verdere daling van de inkomsten. In 2014 werd ongeveer 16.500 KEUR geïnd bij private exploitanten (met fiscale compensatie) en 11.500 KEUR bij door intercommunales uitgebate installaties (zonder fiscale compensatie). Indien ook de via intercommunales geïnde milieuheffing fiscaal wordt gecompenseerd, leidt dat tot een minderinkomst van 275 KEUR op jaarbasis.

Het afschaffen van de fiscale compensatie zou anderzijds leiden tot een stijging van de inkomsten met 7071 KEUR op jaarbasis (ten opzichte van 2014).

De betreffende wijziging van de federale wetgeving moet dan ook worden aangegrepen om de compensatiefactor volledig af te schaffen. Dat heeft dan wel tot gevolg dat de eigenlijke heffingskost met 34% tot 51,49% stijgt (zie verder).

De fiscale compensatiefactor werd ingevoerd om het effect van de gewijzigde fiscaliteit voor vennootschappen te minimaliseren, zodat er geen ongelijkheid zou ontstaan tussen intercommunale verwerkers en private verwerkers van afvalstoffen. De compensatiefactor werd vastgesteld op 0,7, omdat op die manier de ongelijkheid weggewerkt kon worden (op basis van een vennootschapsbelasting van 34%).

Bovenop de afschaffing van de compensatiefactor worden de heffingen met factor 1,5 vermenigvuldigd om tegemoet te komen aan het principe 'De vervuiler betaalt'.

Er wordt tegemoetgekomen aan de opmerking van de Minaraad (Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen) dat deze verhoging ook moet gelden voor de afvalheffing die van toepassing is op illegale praktijken.

Budgettaire impact

Voor de budgettaire impact op de begroting voor 2015 moet worden rekening gehouden met het gegeven dat de compensatiefactor en de verhoging slechts vanaf 1 juli 2015 wordt ingevoerd.

Dat leidt tot de in onderstaande tabel vermelde bedragen met toepassing van een gewijzigde factor voor de tweede helft van 2015. Met een factor 0,7 blijft de huidige factor behouden. Een factor gelijk aan 1,5 impliceert dat de compensatie vanaf 1 juli 2015 wordt afgeschaft en verhoogd met 50%.

Compensatiefactor	0,7	1,5
Totale inkomsten in KEUR	24.550	38.579

De budgettaire impact 2015 bedraagt dus +14.029 KEUR.

Doorgerekend op jaarbasis (vanaf 2016) geeft dat volgende resultaten:

Compensatiefactor	0,7	1,5
Totale inkomsten in KEUR	24.550	52.607

De budgettaire impact 2016 bedraagt dus +28.057 KEUR.

Hoofdstuk 6. Mobiliteit en Openbare Werken

Artikel 42

Het Verkeersveiligheidsfonds, opgericht bij dit artikel, zal gespijsd worden door de bijdragen van de instellingen belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen. Deze bijdrage bedraagt momenteel zes procent van de nettoontvangsten van deze instellingen en draagt tot op heden bij tot de financiering van het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid, afgekort BIVV. Huidige wettelijke basis van deze ontvangst is artikel 22 van het koninklijk besluit van 23 december 1994 tot vaststelling van de erkenningsvoorwaarden en de regeling van de administratieve controle van de instellingen belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen.

Daarnaast zal dit begrotingsfonds gespijsd worden door de jaarlijkse ontvangsten uit verkeersboetes, met name de onmiddellijke inningen, de minnelijke schikkingen en de strafrechtelijke boeten die verband houden met de inbreuken op de reglementering inzake verkeersveiligheid, die krachtens artikel 6, §1, XII, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest behoort. Enkel deze jaarlijkse ontvangsten die vanaf begrotingsjaar 2016 het bedrag van 143.314.000 euro overschrijden, zullen toegevoegd worden. Alle ontvangsten tot en met een bedrag van 143.314.000 euro worden beschouwd als algemene ontvangsten voor de Vlaamse overheid.

Deze bijdragen en verkeersboetes zullen in de eerste plaats aangewend worden ter dekking van de taken (communicatie, sensibilisering, CARA (Centrum voor Rijgeschiktheid en Voertuigaanpassing) en CAV)) die door het Vlaamse Gewest overgenomen worden van het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid (BIVV) of nog uitgevoerd door het BIVV maar gefinancierd vanuit het Vlaamse Gewest.

Het CARA is wettelijk erkend als enige keurende instantie sinds 1998 (koninklijk besluit van 23 maart 1998 en ministerieel besluit van 27 maart 1998) voor de beoordeling van de rijgeschiktheid van mensen met een beperking. Het centrum beoordeelt alle functies die belangrijk zijn voor het besturen van motorvoertuigen waarvoor men een rijbewijs nodig heeft. De rijgeschiktheidsevaluatie is een deli-

cate evenwichtsoefening tussen het recht en de wens van individuele mobiliteit, en de algemene verkeersveiligheid. Tijdens de rijgeschiktheidsbeoordeling bepaalt een multidisciplinair team van artsen, psychologen en rij-experten de voorwaarden en/of beperkingen van het rijbewijs, en de eventuele aanpassingen die men aan zijn voertuig(en) moet laten uitvoeren.

De kerntaak van het laboratorium CAV bestaat uit de periodieke en eerste verificatie van de apparaten van de autokeuringscentra in België (± 70 centra). Het laboratorium CAV brengt verslag uit van de uitgevoerde verificaties. De periodieke verificaties vinden elk jaar plaats. Tevens is het CAV belast met de beproevingsdossiers en de goedkeuringsproeven van de verschillende apparaten (nieuwe apparaten die op de markt komen) en de verificatie (monsterneming) van de regloscopen voor de garages.

Daarnaast kan het begrotingsfonds ook aangewend worden voor de subsidiëring van de Vlaamse Stichting Verkeerskunde.

Ten slotte zal het Verkeersveiligheidsfonds ook aangesproken kunnen worden ter financiering van algemene uitgaven op het vlak van verkeersveiligheid. Het kan hierbij onder andere gaan over investeringen die bijdragen tot de verkeersveiligheid (wegwerken gevaarlijke punten, plaatsen camera's, trajectcontrole enzovoort), subsidies aan verkeersveiligheidsprojecten, werkingssubsidies aan instellingen die werken rond verkeersveiligheid, studies rond verkeersveiligheid, bijkomende communicatie- en sensibiliseringsacties enzovoort.

Het is niet de bedoeling om op basis van deze ontvangsten bijkomende personeelsleden voor de Vlaamse overheid aan te werven.

Hoofdstuk 7. Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Artikel 43

De bedoeling van het oorspronkelijke artikel 7ter van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden was om te voorzien in een waarborgregeling voor investeringen in rusthuizen voor vzw's, openbare besturen en handelsvennootschappen met rechtspersoonlijkheid. De voorwaarde om aanspraak te maken op de regeling is dat de initiatiefnemers geen subsidies van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) ontvangen. Men ging er vanuit dat door deze waarborg initiatiefnemers in staat zouden zijn goedkoper geld te lenen bij de bank.

Dit systeem was dus beperkt tot de woonzorgcentra.

De aanpassing van artikel 7ter wil de mogelijkheid van dit systeem uitbreiden tot alle VIPA-sectoren.

De investeringswaarborg kan verleend worden aan een aanvrager. De aanvrager wordt in artikel 2, 1°, van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden gedefinieerd als "rechtspersoon die erkend is of voldoet aan de wettelijke voorwaarden om zorg- en dienstverlening te organiseren in het kader van de persoonsgebonden aangelegenheden en die een aanvraag tot het verkrijgen van een investeringssubsidie of investeringswaarborg indient". Het is dus de aanvrager (diegene die de voorziening uitbaat) die een waarborg kan krijgen. Er wordt in de nieuwe formulering van artikel 7ter geen bijkomende voorwaarde inzake de vorm van de rechtspersoonlijkheid opgelegd.

De Vlaamse Regering kan extra voorwaarden opleggen inzake het verlenen van de waarborg, eventueel aangepast aan de sector. Zo kan het voor bepaalde sectoren

(gedacht wordt aan de door het agentschap Jongerenwelzijn erkende voorzieningen en vergunde diensten en de algemene ziekenhuizen) aangewezen zijn om voorwaarden inzake zorgstrategie in te bouwen.

In het decreet van 19 december 2014 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2015 is volgende bepaling voorzien:

"Het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden wordt ertoe gemachtigd zijn waarborg te verlenen aan leningen bestemd voor investeringen volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 9 februari 2007 tot regeling van de investeringswaarborg voor woonzorgcentra voor een totaal gewaarborgd bedrag van 35.000.000 euro.".

Het VIPA wil faciliterend optreden om zo veel mogelijk initiatieven te ondersteunen in de welzijns- en gezondheidssector. Gezien er in de begroting van VIPA van 2015 geen middelen voorzien zijn voor nieuwe initiatieven, wordt als alternatief de waarborg zonder subsidiëring uitgebreid tot alle sectoren die ressorteren onder VIPA. Voorzieningen die kiezen voor deze waarborg kunnen niet meer opteren voor subsidiëring bij VIPA. Het verlenen van de investeringswaarborg kan wel de drempel verlagen om investeringsprojecten te realiseren zonder subsidies.

De Raad van State merkt bij dit artikel op dat een dergelijke regeling kan worden beschouwd als staatssteun in de zin van artikel 107 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

De ontworpen waarborgregeling kan echter ingepast worden in de voorwaarden vervat in het besluit 2012/21/EU van de Commissie van 20 december 2011 betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen.

Bij de opmaak van het uitvoeringsbesluit zullen de nodige verwijzingen naar het hierboven vermelde EU-besluit worden opgenomen, waardoor dit waarborgbesluit ook gevat zal zijn in de tweejaarlijkse rapportering, vermeld in artikel 9 en dat ook aan de voorwaarden vermeld in artikel 2, tweede lid, en artikel 5 van het EU-besluit wordt voldaan.

Artikel 44 tot en met 51

De definities van 'subsidiebeslissing' en 'projectfase' worden opgeheven in artikel 2 van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden. Deze opheffing wordt doorgetrokken in de andere artikelen van het decreet (invloed op de redactie van artikel 6, 7bis, 12 en 14 van het decreet).

Het verlaten van de begrippen 'subsidiebeslissing' en 'projectfase' betekent zowel een besparing inzake bouwindex als een administratieve lastenverlaging en tijdswinst.

De besparing wordt gerealiseerd doordat in de huidige regelgeving bij het verlenen van de subsidiebeslissing het gedeelte van het bedrag van de subsidiebelofte dat wordt voorbehouden voor de projectfase waarvoor de subsidiebeslissing wordt gevraagd, aangepast wordt aan de bouwindex die geldt op het moment van de subsidiebeslissing, overeenkomstig de bepalingen en berekeningsregels, bepaald in de sectorbesluiten (zie artikel 26, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur

voor persoonsgebonden aangelegenheden). Door de begrippen 'subsidiebeslissing' en 'projectfase' af te schaffen, zullen er geen aanpassingen meer gebeuren aan de bouwindex op het moment van het verlenen van de subsidiebeslissing, maar op het moment van het aanvangsbevel (naar analogie met de werkwijze bij de alternatieve financiering). De initiatiefnemers worden zo ook gestimuleerd om de gewenste infrastructuur sneller te realiseren.

De administratieve lastenverlaging en tijdswinst wordt gerealiseerd doordat de aanvragers geen aanvragen tot het verlenen van een subsidiebeslissing meer zullen moeten indienen en waarborgen niet meer verleend worden per maximaal vier subsidiebeslissingen per project, maar eenmalig bij de subsidiebelofte voor het project of bij de waarborgaanvraag voor het project. De verdere modaliteiten zullen uitgewerkt worden in de aanpassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden.

Het schrappen van de definities 'subsidiebeslissing' en 'projectfase' is bovendien nodig om in de klassieke financiering uitvoering te kunnen geven aan de voorgestelde aanpassing aan artikel 8.

De schrapping in artikel 6 van het VIPA-decreet van "De investeringswaarborg wordt gegeven op een bedrag dat 2/3 van de investeringssubsidies bedraagt." moet het mogelijk maken om de waarborg te modifiëren in functie van een wijziging in de investeringsbetoelaging. Heden is die bepaling afgestemd op een betoelaging ten belope van 60% van de theoretische bouwkost.

De bedoeling van het bestaande artikel 8 van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden is om het in de sector van de ouderenvoorzieningen en thuiszorgvoorzieningen, in de sector van de verzorgingsinstellingen en in de sector van de voorzieningen voor personen met een handicap mogelijk te maken dat voorzieningen die een investering zoals bepaald in hun technisch en financieel plan volledig financieren, zonder voor het project te beschikken over een principieel akkoord of een subsidiebelofte, ook later in aanmerking kunnen komen voor investeringssubsidies en de investeringswaarborg.

Er werden daarbij een aantal voorwaarden opgelegd en de financiering gaf geen garantie dat in een bepaald begrotingsjaar een principieel akkoord of een subsidiebelofte zal worden verkregen. De financiering kan ook niet als een prioriteitscriterium worden ingeroepen; dit houdt in dat een dossier – met het oog op het verlenen van een principieel akkoord of een subsidiebelofte – geen voorrang zal krijgen omdat het tot stand kwam via financiering.

De toepassing van het bestaande artikel 8 is enkel mogelijk in de sector van de ouderenvoorzieningen en thuiszorgvoorzieningen, in de sector van de verzorgingsinstellingen en in de sector van de voorzieningen voor personen met een handicap.

De aanpassing van artikel 8 die nu voorgesteld wordt, wil deze mogelijkheid van financiering uitbreiden tot alle sectoren die door VIPA worden gesubsidieerd. Tevens wordt de term 'financiering' vervangen door de term 'autofinanciering' om te benadrukken dat er hier geen garantie gegeven wordt en dat de aanvragers er niet vanuit mogen gaan dat er toch subsidies zullen volgen.

Gezien de behoeften in de sectoren die door VIPA gesubsidieerd worden en gezien er geen machtiging voorzien is voor nieuwe initatieven in de begroting van VIPA van 2015, wordt de mogelijkheid van autofinanciering uitgebreid tot alle sectoren die door VIPA worden gesubsidieerd.

Er wordt een overgangsbepaling ingeschreven met betrekking tot het opheffen van de begrippen 'subsidiebeslissing' en 'projectfase'. Als er al een subsidiebelofte werd gegeven in een dossier voor de datum van inwerkingtreding van de opheffing van 'subsidiebeslissing' en 'projectfase' dan blijven voor dat dossier de stappen 'subsidiebeslissing' en 'projectfase' van toepassing.

Wat artikel 85 van het voorontwerp (nu artikel 48 van het ontwerp) betreft geeft de Raad van State aan dat deze bepaling niets toevoegt aan de normale regel dat het bedrag van de investeringswaarborgen per kalenderjaar in de uitgavenbegroting moet worden bepaald. De Vlaamse Regering kiest ervoor om de bepaling toch op te nemen in het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden om de normale regel in dit geval expliciet te bevestigen.

Hoofdstuk 8. Economie, Wetenschap en Innovatie

Afdeling 1. Economisch ondersteuningsbeleid

Artikel 52 tot en met 54

De Vlaamse Regering heeft op 19 december 2014 een ontwerp van besluit betreffende steun aan projecten in het kader van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Europees Globalisatiefonds en het Fonds voor Asiel, Migratie en Integratie, principieel goedgekeurd. Het ontwerp van besluit heeft als doel om de Vlaamse steunverlening in het kader van de door de Europese Unie gecofinancierde projecten volledig in overeenstemming te brengen met het gewijzigde Europese regelgevende kader inzake staatssteun voor de nieuwe programmaperiode van de structuurfondsen.

De Raad van State oordeelde in zijn advies nr. 56.976/1 van 24 februari 2015 dat de decretale basis voor het bovenvermelde besluit van de Vlaamse Regering niet voldoende was en dat er een extra bepaling dient te worden ingevoerd in het decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid van 16 maart 2012.

Indien het decreet van 16 maart 2012 niet wordt aangepast, kan ook het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering niet goedgekeurd worden, wat zou leiden tot een situatie waarbij er vanuit Vlaanderen geen projecten met Europese cofinanciering zouden kunnen worden goedgekeurd in het kader van de structuurfondsen en dus ook de op de begroting voorziene budgetten voor Vlaamse cofinanciering niet kunnen worden toegekend. Er is dus een duidelijke link met de begroting aangezien zonder deze decreetswijziging er geen steun zal kunnen worden toegekend.

Afdeling 2. Fonds voor Europese projecten en bijzondere opdrachten van het Agentschap Ondernemen

Artikel 55

Design Vlaanderen participeert in projecten die inkomsten generen waar ook uitgaven tegenover staan. Het vooraf correct inschatten van inkomsten en uitgaven is onmogelijk, vandaar dat geopteerd wordt voor de uitbreiding van dit fonds. Wel is zeker dat de participaties minstens kostendekkend zijn.

Ook de inkomsten en uitgaven in het kader van de zesde staatshervorming (ambulante handel) laten zich moeilijk vooraf begroten. Het is wel nu reeds duidelijk dat de inkomsten groter zijn dan de uitgaven.

De retroactiviteit van deze bepaling is noodzakelijk voor de continuïteit in het beleid naar aanleiding van de overdracht van bevoegdheden aan het Agentschap Ondernemen in het kader van de zesde staatshervorming.

Er werd tegemoetgekomen aan de opmerkingen van de Raad van State.

Hoofdstuk 9. Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Afdeling 1. Topstukkendecreet

Artikel 56

Om tegemoet te kunnen komen aan mogelijke andere financieringsmogelijkheden van het Topstukkenfonds wordt sponsoring mogelijk gemaakt. Het betreft medefinanciering vanuit de private sector voor het verwerven, conserveren, behouden of restaureren van een topstuk waarbij een bepaalde return voor de sponsor wordt voorzien en dus verschillend is van een schenking zoals voorzien in artikel 19, §3, eerste lid, 5°, van het decreet van 24 januari 2003 houdende bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang.

Afdeling 2. Pensioenen VRT

Artikel 57

Zoals de zin nu geformuleerd is – met het woord 'tot' in de tekst – lijkt het alsof de financiering zowel ten laste is van de VRT (1°) als ten laste van de Vlaamse Gemeenschap (2°). Dit is echter nooit de bedoeling geweest: de financiering is momenteel ten laste van de VRT, en komt pas ten laste van de Vlaamse Gemeenschap op een specifiek door de Vlaamse Regering te bepalen datum, uiterlijk op 31 december 2015. Met de schrapping van het woord 'tot' wordt de tekst verduidelijkt.

Artikel 29 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de rustpensioenen, toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie en betreffende de overlevingspensioenen, toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden, werd aangepast via het decreet van 19 december 2014 houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2014. Toen werd gewerkt met een retroactieve datum van inwerkingtreding van 1 augustus 2014, zijnde de datum van inwerkingtreding van artikel 29 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de rustpensioenen, toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie en betreffende de overlevingspensioenen, toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden. Om de interpretatie ab initio onbetwistbaar te maken, wordt voorgesteld deze bepaling ook in werking te laten treden op 1 augustus 2014.

Afdeling 3. Vernieuwd jeugd- en kinderbeleid

Artikel 58

Het huidige artikel 17, §5, van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid bepaalt:

"De politieke jongerenbewegingen waarvan werd vastgesteld dat ze aan alle voorwaarden voldoen voor de toekenning van een werkingssubsidie, ontvangen per kwartaal een voorschot van 22,5 percent van het subsidiebedrag dat toegekend is voor het voorlaatste jaar voorafgaand aan het lopende jaar.

Politieke jongerenbewegingen die voor het eerst gesubsidieerd worden op basis van dit decreet, ontvangen de eerste twee jaar per kwartaal een voorschot van 12.375 euro.(…)".

Dit betekent dat momenteel 90 procent van de subsidie voor een bepaald jaar reeds in de loop van dat jaar wordt betaald, net zoals voor de andere verenigingen die op basis van dit decreet structureel gesubsidieerd worden. Voor die andere verenigingen geldt evenwel dat het jaarlijks subsidiebedrag op voorhand bepaald werd, op basis van een door hen ingediende beleidsnota, die geldt voor meerdere jaren. Dat is niet zo bij de politieke jongerenbewegingen. Voor hen geldt dat het subsidiebedrag jaarlijks (post factum) wordt bepaald. Het gehanteerde systeem voor de bepaling van het definitieve subsidiebedrag houdt derhalve een grote onzekerheid in. Daarom wordt voorgesteld de voorschotten te beperken tot vier maal 17,5% van het subsidiebedrag dat toegekend is voor het voorlaatste jaar voorafgaand aan het lopende jaar. Voor de nieuwe organisaties wordt analoog hieraan voorgesteld om vier voorschotten toe te kennen van 17,5% van de basissubsidie (55.000 euro) voor politieke jongerenbewegingen.

Hoofdstuk 10.Onroerend erfgoed

Afdeling 1. Meerjarige subsidiëringsovereenkomsten

Artikel 59

Met de inschrijving van de voorgestelde nieuwe overgangsbepaling in het nieuwe Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 wordt juridische duidelijkheid gecreëerd met betrekking tot de vraag welke rechtsregels van toepassing zijn op wijzigingen (via addenda) die na de inwerkingtreding van het nieuwe Onroerenderfgoeddecreet doorgevoerd worden aan meerjarige overeenkomsten die reeds lopende waren voor deze inwerkingtreding en waarbij nog gedurende meerdere jaren principieel restauratiepremies toegekend worden aan langdurige en grote restauratiewerkzaamheden.

Het betreft hier meerjarige subsidiëringsovereenkomsten waarbij het Vlaamse Gewest een bijdrage levert in de kosten van langdurige en grote werken (artikel 11, §8, tweede lid, van het decreet van 3 maart 1976). Ter info, voor meerjarige samenwerkingsprotocollen gesloten tussen de betrokken diensten van de Vlaamse overheid waarbij, naast Onroerend Erfgoed, ook die andere diensten van de Vlaamse overheid een bijdrage leveren in de kosten van langdurige en grote renovatiewerken (artikel 11, §11, van het decreet van 3 maart 1976), stelt zich dit probleem niet vermits er zo geen samenwerkingsprotocollen meer lopen.

Volgens het principe dat restauratiepremies, die krachtens het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten reeds principieel toegekend werden voor de datum van inwerkingtreding van de ter zake relevante bepalingen van het nieuwe Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 (= 1 januari 2015), ook afgehandeld worden overeenkomstig de regels die golden voorafgaand aan die datum (cfr. volgens artikel 12.3.12 van het nieuwe Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 geldt dit principe zelfs voor restauratiepremies die voor die datum 'aangevraagd' waren, dus a fortiori geldt dit voor restauratiepremies die voor die datum reeds principieel 'toegekend' werden), blijven de voorwaarden en modaliteiten van toekenning, vastgelegd in dergelijke meerjarige overeenkomsten, onverkort van toepassing na de inwerkingtreding van het nieuwe Onroerenderfgoeddecreet.

Dit principe werd ook geëxpliciteerd in de overgangsregeling in artikel 13.3.6 van het nieuwe Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014 (het besluit van de Vlaamse

Regering betreffende de uitvoering van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 (citeeropschrift: 'het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014')):

"Meerjarige subsidiëringsovereenkomsten, afgesloten vóór de inwerkingtreding van dit besluit, overeenkomstig de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2001 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerkzaamheden aan beschermde monumenten, worden uitgevoerd volgens de voorwaarden en modaliteiten omschreven in de meerjarige subsidiëringsovereenkomst zolang hun looptijd niet verstreken is.

Premieaanvragen op basis van meerjarige subsidiëringsovereenkomsten afgesloten voor de inwerkingtreding van dit besluit worden afgehandeld overeenkomstig de regels die golden voorafgaand aan die datum.".

Echter, er kan onduidelijkheid zijn of de voorwaarden en modaliteiten van dergelijke lopende meerjarige overeenkomsten nog (contractueel) aangepast kunnen worden via addenda met toepassing van het 'oude' regelgevend kader of dat dit enkel kan via het sluiten van nieuwe meerjarige overeenkomsten die dan moeten beantwoorden aan de regels die de Vlaamse Regering bepaald heeft krachtens artikel 10.2.1, 2°, van het nieuwe Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 ("De Vlaamse Regering kan binnen de perken van de daartoe op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap beschikbare kredieten […] 2° meerjarenpremieovereenkomsten sluiten voor grote en langdurige werken aan of in beschermd onroerend erfgoed en erfgoedlandschappen").

Die regels zijn bepaald in hoofdstuk 11. Premies, afdeling 4. Meerjarenpremieovereenkomsten voor grote of langdurige werkzaamheden aan of in beschermde goederen of erfgoedlandschappen, artikelen 11.4.1 tot en met 11.4.15 van het nieuwe Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014.

In het verleden werden er reeds addenda gesloten bijvoorbeeld – wat niet onwaarschijnlijk is bij dergelijke grote en langdurige restauratiewerven – omdat het verloop en de fasering van de restauratiewerken wijzigde of omdat er zich aanpassingen opdrongen in functie van onvoorziene bouwtechnische problemen of opportuniteiten die opdoken tijdens de uitvoering.

Er kan daarbij een probleem ontstaan, bijvoorbeeld omdat er krachtens artikel 11.4.2, 3°, van het nieuwe Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014 slechts een meerjarenpremieovereenkomst gesloten kan worden als de kostenraming van de betrokken werken minstens 5 miljoen euro, exclusief btw, bedraagt. Wat als de totaalsom van de volgens de lopende overeenkomst nog resterend uit te voeren restauratiewerkzaamheden minder bedraagt dan deze 5 miljoen euro?

Ook stelt zich de vraag of in een dergelijke situatie de volledige procedure voor het sluiten van een meerjarenpremieovereenkomst moet doorlopen worden zoals die nu bepaald wordt in het nieuwe Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014 (artikelen 11.4.3 tot en met 11.4.5).

Daarom wordt – in de lijn van het principe dat hetgeen opgestart werd onder de 'oude' Onroerenderfgoedregelgeving, ook afgehandeld wordt conform deze 'oude' regelgeving – via de voorgestelde nieuwe overgangsbepaling duidelijk bepaald dat addenda bij nog lopende meerjarige (restauratiepremie)overeenkomsten, gesloten conform de 'oude' onroerenderfgoedregelgeving, inderdaad nog mogelijk zijn en desgevallend gesloten worden met naleving van de bepalingen van deze 'oude' regelgeving.

Deze overgangsbepaling wordt bijkomend ingeschreven in hoofdstuk 12. Wijzigings-, opheffings-, overgangs- en inwerkingtredingsbepalingen, afdeling 3. Overgangsbepalingen, onderafdeling 3. Premies.

De inwerkingtreding ervan wordt afgestemd op de inwerkingtreding van de nieuwe Onroerenderfgoedregelgeving met betrekking tot meerjarige premieovereenkomsten voor grote of langdurige werkzaamheden aan of in beschermde goederen of erfgoedlandschappen; dus met terugwerkende kracht per 1 januari 2015 (cfr. artikel 13.4.1 van het nieuwe Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014).

Afdeling 2. Restauratie Van Peteghemorgel

Artikel 60

Bij ministerieel besluit van 15 april 2009 werd aan de kerkfabriek Sint-Martinus Gijzegem, deelgemeente van Aalst, een restauratiepremie van 217.850,26 euro toegekend (exclusief provinciaal aandeel) voor de restauratie van het als monument beschermde Van Peteghemorgel (1775-1776) van deze kerk. Dit bedrag werd ook volledig vastgelegd op het toen beschikbare vastleggingskrediet. Op 7 mei 2009 werd dit besluit ook betekend aan de kerkfabriek Sint-Martinus, de premienemer.

Bij besluit van het toenmalig bevoegde afdelingshoofd van het agentschap van 31 augustus 2010 werd de definitieve restauratiepremie bepaald op 193.841,70 euro (exclusief provinciaal aandeel) en dit op basis van de aanbesteding van de restauratiewerken.

Krachtens het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2001 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerkzaamheden aan beschermde monumenten (artikel 11, §2) werd in april 2011 een eerste voorschot (25%) uitbetaald en in november 2012 het tweede voorschot (50%). Het saldobedrag van 64.211,40 euro (inclusief het inmiddels door het Vlaamse Gewest overgenomen aanvullend provinciaal aandeel van 20%) staat nog open. Dit wil zeggen dat het saldo nog steeds als 'principieel toekenbaar' is vastgelegd.

Krachtens artikel 9 van het vermelde besluit van 14 december 2001 moeten de betoelaagde restauratiewerken volledig uitgevoerd en voorlopig opgeleverd zijn binnen een termijn van vijf jaar na de toekenning van de restauratiepremie. Daarnaast moet de premienemer binnen dezelfde termijn van vijf jaar ook het nog te ontvangen saldo van de premie opvragen. Zijn de werken niet tijdig klaar of vraagt de premienemer niet tijdig de uitbetaling van het saldo aan, dan wordt hij geacht ambtshalve afstand te doen van zijn premie en moeten de ontvangen voorschotten terugbetaald worden.

Slechts in geval van overmacht en mits een grondige motivatie kan, mits toelating van het agentschap, een afwijking op deze regel worden toegestaan.

("Artikel 9. §1. De restauratiewerkzaamheden waarvoor een restauratiepremie is toegekend, moeten volledig worden uitgevoerd. Uiterlijk binnen een termijn van vijf jaar na de toekenning van de restauratiepremie, moeten de restauratiewerkzaamheden zijn uitgevoerd, voorlopig opgeleverd en moet het in artikel 13 vermelde saldo zijn aangevraagd. Indien hieraan niet wordt voldaan, wordt de premienemer ambtshalve geacht afstand te doen van de premie en moet hij de eventueel in artikel 11 vermelde ontvangen voorschotten terugbetalen aan het Vlaamse Gewest, dat ze na inhouding van het eigen aandeel zal uitkeren aan de rechthebbende overheden in verhouding tot de door elk van hen toegekende bedragen.

§2. In geval van overmacht, kan slechts na grondige motivatie en met toelating van het agentschap een afwijking op deze regel worden toegestaan.")

Conform deze regelgeving had de betrokken kerkfabriek het nog uit te betalen saldo van de restauratiepremie voor 7 mei 2014 moeten aanvragen (vijf jaar na de betekening van de initiële toekenning van de premie) of had men voor deze datum een aanvraag tot termijnsverlenging wegens overmacht moeten indienen.

Echter, pas op 17 oktober 2014, vijf maanden na het verstrijken van de termijn van vijf jaar, heeft de betrokken kerkfabriek het saldo effectief opgevraagd.

De kerkfabriek argumenteert dat zij de verlenging van de uitvoeringstermijn van de aannemer-orgelbouwer heeft verward met de verlenging van de betalingstermijn van het saldo van de premie. De kerkfabriek had namelijk op een vergadering op 26 september 2013 aan het agentschap meegedeeld dat de aannemer-orgelbouwer in tijdnood dreigde te geraken om de restauratiewerken tijdig en op kwalitatieve wijze te kunnen uitvoeren binnen de bij de aanneming bepaalde uitvoeringstermijn. Het agentschap wees er tijdens dat overleg wel op dat men aandacht moest hebben voor de termijn waarbinnen men de werken diende uit te voeren en de saldoaanvraag moest indienen en dat men anders een verlenging van die termijn moest aanvragen.

Met een brief van 23 oktober 2013 stuurde de kerkfabriek dan een kennisgeving naar het agentschap waarin men meedeelde dat men de uitvoeringstermijn van de aannemer-orgelbouwer met negentig werkdagen had verlengd. Men veronderstelde daarbij dat dit formeel-procedureel volstond als melding van de vertraging en dat er geen verdere aanvragen meer nodig waren.

Men deed dus geen formele aanvraag meer met het oog op de verlenging van de termijn waarbinnen het saldo van de premie uitbetaald kan worden. De aanvraag tot betaling van het saldo werd dan ook strikt reglementair te laat ingediend.

Echter, het agentschap stelde vast dat de restauratiewerken kwaliteitsvol en volledig uitgevoerd werden en dat alle noodzakelijke stukken ingediend werden voor uitbetaling. De restauratie voldoet dus aan alle gestelde kwaliteitseisen; het vooropgestelde restauratieresultaat is gerealiseerd en de uitgaven zijn op een correcte wijze gestaafd. Functioneel en financieel is de toegekende premie dan ook volledig verantwoord. Alleen zuiver procedureel is er een probleem. Daarom wordt op advies van het agentschap toch voorgesteld om in te gaan op de vraag van de kerkfabriek om het saldobedrag van 64.211,40 euro alsnog in betaling te stellen.

Vermits er echter geen rechtsbasis meer is om dit saldo uit te betalen, wordt deze noodzakelijke rechtsbasis nu ingeschreven in het ontwerp van programmadecreet eerste begrotingsaanpassing 2015. Onder begrotingsartikel NF0-1NFA2AI-WT (ondersteunen van een kwaliteitsvol onroerenderfgoedbeheer), meer bepaald onder basisallocatie 1NF329 (restauratiepremies eredienst), zijn voldoende vereffeningskredieten beschikbaar om dit saldo van 64.211,40 euro uit te betalen (namelijk meer dan 25 miljoen euro).

De Raad van State merkt terecht op (advies 57.409/3 van 17 april 2015, pagina 4/19 en pagina 18/19) dat dit artikel geen normatieve bepaling bevat in de materiële betekenis van het woord. De Raad formuleerde een identieke opmerking bij de volgende vergelijkbare artikelen: artikel 72 van het decreet van 23 december 2011 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012 (*Parl.St.* Vl.Parl. 2011-12, nr. 1326/1, pagina 74), artikel 70 van het decreet van 9 juli 2010 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010 (*Parl. St.* Vl.Parl. 2009-10, nr. 508/1, pagina 67) en artikel 39 van het decreet van 5 juli 2013 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2013 (*Parl.St.* Vl.Parl. 2012-13, nr. 2022/1, pagina 86).

Echter, zoals ook toen telkens geargumenteerd, wordt het voorgestelde artikel toch behouden in het programmadecreet omdat dit consistent is met de werkwijze die in het verleden telkenmale gehanteerd werd voor gelijkaardige bepalingen.

Er kan verwezen worden naar de artikelen 53 en 54 van het decreet van 22 december 1999 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000, artikel 81 van het decreet van 22 december 2000 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001, de artikelen 44 tot en met 47 van het decreet van 5 juli 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2002, de artikelen 50 en 51 van het decreet van 20 december 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003, artikel 70 van het decreet van 9 juli 2010 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010, artikel 72 van het decreet van 23 december 2011 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012 en artikel 39 van het decreet van 5 juli 2013 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2013.

In het licht van deze precedenten lijkt een opname van de voorgestelde bepaling in het programmadecreet dan ook consequenter en transparanter, dan nu af te wijken van deze precedenten en een dergelijke bepaling op te nemen in de mantel van het begrotingsdecreet.

Hoofdstuk 11. Inwerkingtreding

De Raad van State formuleerde een opmerking met betrekking tot de motivering van de noodzaak van de retroactieve datum van 1 mei 2015 inzake de maatregelen vaste benoemingen. De argumentatie voor het behoud van de datum van 1 mei is de volgende. We vervroegen de ingangsdatum van een vaste benoeming van 1 januari 2016 naar 1 juli 2015 en 1 oktober 2015. Personeelsleden die kandideren voor een vaste benoeming kunnen 1 keer kandideren voor beide data. 1 oktober is voor iedereen bedoeld, maar laat vooral een opening voor het personeelslid dat op 1 juli nog niet in aanmerking komt voor een vaste benoeming. Dit gebeurt op basis van de bestaande periode van vacantverklaring. Die is net gestart. Het gaat om de betrekkingen die op 15 april 2015 vacant waren. De mededeling van de vacante betrekkingen met het oog op een vaste benoeming moet gebeuren uiterlijk 15 mei. In die mededeling moet een schoolbestuur ook zeggen hoe en wanneer een personeelslid moet kandideren. De decreetgever is ervan overtuigd dat de nieuwe bepalingen in werking moeten treden binnen de periode van de mededeling van de vacante betrekkingen en voldoende tijdig voor het einde van die periode. De datum van 1 mei is in die optiek een goede datum.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Onderwijs,

Hilde CREVITS

Voor de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ

VOORONTWERP VAN DECREET

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK 1. Algemeen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK 2. Onderwijs

Afdeling 1. Expertisenetwerken

Art. 2. In artikel II.116 van de Codex Hoger Onderwijs, gecodificeerd op 11 oktober 2013, wordt de zinsnede "begrotingsjaar 2015 2.589.000 euro" vervangen door de zinsnede "begrotingsjaar 2015 1.589.000 euro".

Art. 3. In artikel 72 van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, wordt de zinsnede "begrotingsjaar 2010 2.877.000 euro" vervangen door de zinsnede "begrotingsjaar 2015 1.589.000 euro".

Afdeling 2. Centra voor leerlingenbegeleiding

Art. 4. Artikel 71/1 van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 71/1. Op de personeelsformatie met uitzondering van het ambt van klerk, berekend in toepassing van de bepalingen van de afdelingen 1 tot en met 4 van dit hoofdstuk, kan de Vlaamse Regering op basis van de budgettaire mogelijkheden al dan niet gedifferentieerde aanwendingspercentages toepassen. Elk aanwendingspercentage kan ingaan zowel bij het begin als in de loop van de driejarige periode waarvoor de omkadering wordt vastgesteld.

Aanwendingspercentages worden buiten beschouwing gelaten bij toepassing van de bepalingen van artikel 53.".

Afdeling 3. Schoolinfrastructuur

Art. 5. In artikel 41 van het decreet van 7 juli 2006 betreffende de inhaalbeweging voor schoolinfrastructuur worden de volgende wijzigingen aangebracht:
1° in paragraaf 1 worden de woorden "binnen de vier jaar na het afsluiten van de overeenkomst" opgeheven;
2° in paragraaf 3 worden de woorden "derde, vierde jaar en vijfde" opgeheven.

Afdeling 4. Investeringskredieten voor universiteiten

Art. 6. In artikel III.54. van de Codex Hoger Onderwijs, zoals gecodificeerd op 11 oktober 2013, wordt paragraaf 3 vervangen door wat volgt:

"§3.Vanaf het begrotingsjaar 2015 wordt het basisbedrag van de investeringskredieten voor de universiteiten vastgesteld op 28.640.000 euro. Dit bedrag wordt als volgt verdeeld over de universiteiten:

1° elke universiteit ontvangt, in euro, een forfaitair bedrag van:

a)Katholieke Universiteit Leuven	4.239.550
b)Vrije Universiteit Brussel	1.372.700
c)Universiteit Gent	2.909.900
d)Universiteit Antwerpen	1.233.050
e)Universiteit Hasselt	268.800

2° het resterende bedrag, zijnde het verschil tussen het basisbedrag en de som van de forfaitaire bedragen wordt verdeeld op basis van het aantal unieke studenten per universiteit.

Voor de berekening van het aantal unieke studenten worden de unieke studenten in aanmerking genomen die in het academiejaar t-3/t-2 onder diplomacontract ingeschreven zijn in de desbetreffende universiteit in een initiële bachelor- of masteropleiding. De studenten ingeschreven in een initiële bachelor- of masteropleiding die met ingang van het academiejaar 2013-2014 geïntegreerd is in een universiteit worden daarbij niet in aanmerking genomen.

Onder unieke studenten wordt begrepen de studenten die zich in een bepaald academiejaar inschrijven aan een universiteit, ongeacht het aantal inschrijvingen van de student aan die universiteit.

De bedragen vermeld in deze paragraaf worden geïndexeerd overeenkomstig de bepalingen vermeld in paragraaf 2.".

Afdeling 5. Dienstverlening AKOV

Art. 7. In artikel 26 van het decreet van 21 december 2012 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2013 worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3 wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:
"4° de inschrijvingsgelden van de Centrale Examencommissie zoals bedoeld in het Koninklijk besluit van 13 februari 2007 betreffende de examens over de ondernemersvaardigheden en het Koninklijk besluit van 21 oktober 1998 tot uitvoering van Hoofdstuk I van Titel II van de programmawet van 10 februari 1998 tot bevordering van het zelfstandig ondernemerschap.";
2° in paragraaf 4 wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"4. de Centrale Examencommissie.".

Afdeling 6. Kinderbijslagen Hoger Onderwijs

Art. 8. In artikel III.34, §1van de Codex Hoger Onderwijs, zoals gecodificeerd op 11 oktober 2013 wordt punt 3° opgeheven.

Afdeling 7. Lestijden buitengewoon basisonderwijs en buitengewoon secundair onderwijs

Art. 9. In artikel 173septies, §1 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, gewijzigd bij decreet van 21 maart 2014 worden de jaartallen "2014-2015" vervangen door de jaartallen "2013-2014".

Art. 10. In artikel 314/5, §1 van de Codex Secundair Onderwijs, gecodificeerd op 17 december 2010, gewijzigd bij het decreet van 21 maart 2014, worden de jaartallen "2014-2015" vervangen door de jaartallen "2013-2014".

Art.11. Aan artikel 155 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, laatst gewijzigd bij het decreet van 21 maart 2014, wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. Met het oog op het opvangen van de effecten van de leerlingendaling die zich met de invoering van het decreet van 21 maart 2014 betreffende maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften al hebben voorgedaan in scholen voor buitengewoon basisonderwijs op de teldag van de eerste schooldag van februari 2015 in vergelijking met de teldag van de eerste schooldag van februari 2014 en in afwijking van de bepalingen van dit hoofdstuk, kent de regering voor het schooljaar 2015-2016 bijkomende lestijden en bijkomende uren toe aan het buitengewoon basisonderwijs ten belope van 2.346 lestijden onderwijzend personeel en 2.174 uren paramedisch, medisch, sociaal, psychologisch en orthopedagogisch personeel toe.

De toebedeelde lestijden en uren worden door de scholen voor buitengewoon basisonderwijs aangewend om leraren en lerarenteams voor gewoon onderwijs te ondersteunen in het onderwijs aan leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften, in het bijzonder leerlingen met een inschrijvingsverslag, verslag of gemotiveerd verslag voor type 1, type basisaanbod, type 2 of type 3.

De betrekkingen die worden ingericht op basis van de bijkomende lestijden of bijkomende uren komen niet in aanmerking voor vacantverklaring en het schoolbestuur kan in geen geval een personeelslid vast benoemen, affecteren of muteren in deze betrekkingen.".

Afdeling 8. Bijkomende financiering beursstudenten

Art. 12. In deel 3, titel 1, afdeling 2 van de codex Hoger Onderwijs wordt een artikel III.41bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. III.41bis. Vanaf het begrotingsjaar 2015 wordt in een bijkomende financiering voorzien voor de ingeschreven beursstudenten aan de hogescholen. Die bijkomende financiering bedraagt 1.161.000 euro. Dit bedrag is op indexniveau 2015 en wordt vanaf het begrotingsjaar 2016 geïndexeerd aan de hand van de indexformule, vermeld in artikel III.5, §9.

Het bedrag, vermeld in deze paragraaf, wordt verdeeld over de hogescholen naar rato van het aantal financieringspunten gegeneerd door beursstudenten, berekend overeenkomstig artikel III.11.".

Art. 13. Aan artikel XI.1 van het decreet van 13 juli 2001 betreffende het onderwijs XIII-Mozaïek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
1° in paragraaf 1 wordt punt 3° opgeheven;
2° er wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:
"§3. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de personeelsleden van de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, met uitzondering van artikel XI.3 voor wat betreft de vervoerskosten gemaakt vanaf het kalenderjaar 2015.".

Afdeling 9. Benoemingen

Art.14. In artikel 28 van het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs van 27 maart 1991, vervangen bij het decreet van 1 juli 2011 en gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden paragraaf 1 en paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

"§1**.** De raad van bestuur – voor het vormingscentrum de afgevaardigd bestuurder - verklaart jaarlijks alle vacante betrekkingen vacant. De lijst van de vacant verklaarde betrekkingen omvat:

1° alle vacante betrekkingen in de betrokken instelling(en) op 1 maart van dat jaar;

2° de betrekkingen die in de periode van 1 maart tot en met 1 juli vacant zullen worden ten gevolge van de pensionering of de terbeschikkingstelling voorafgaand aan het rustpensioen van de titularis. De raad van bestuur kan deze betrekkingen vacant verklaren;

3° de betrekking van een vastbenoemd personeelslid dat uiterlijk op 1 maart van dat jaar in toepassing van artikel 5, §1ter van het decreet van 9 april 1992 betreffende het onderwijs III ter beschikking wordt gesteld wegens ontstentenis van betrekking. Op het ogenblik van deze terbeschikkingstelling wordt de betrekking waar het personeelslid titularis van is een vacante betrekking.

In afwijking van het eerste lid bepaalt de raad van bestuur voor haar centra voor volwassenenonderwijs jaarlijks op basis van een beleidsplan en na onderhandelingen in het bevoegde lokaal comité welke vacante betrekkingen hij vacant verklaart. De raad van bestuur moet de vacante betrekkingen waarover in het bevoegde lokaal comité geen akkoord wordt bereikt vacant verklaren als het gaat om vacante betrekkingen die gedurende de drie aan het betrokken schooljaar voorafgaande schooljaren ook vacant waren.

§2. De lijst van de vacant verklaarde betrekkingen wordt elk jaar voor 1 april openbaar gemaakt, samen met een beschrijving van de wijze waarop de kandidaturen voor mutatie of vaste benoeming moeten worden ingediend.".

Art.15. In artikel 36, §1, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
1° in punt 1° wordt de laatste zin opgeheven;
2° in punt 3° wordt de zinsnede "31 december" telkens vervangen door de zinsnede "30 juni".

Art.16. In artikel 37, §3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 1 juli 2011 en 25 april 2014, wordt de zinsnede "op 1 januari" vervangen door de zinsnede "op 1 juli".

Art.17. In artikel 40ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1997 en gewijzigd bij de decreten van 2 maart 1999 en 8 juni 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 wordt de zinsnede " vanaf 1 februari" vervangen door de zinsnede "vanaf 1 oktober" en wordt de zinsnede "1 januari" vervangen door de zinsnede "1 juli";
2° in paragraaf 3 wordt de zinsnede "1 januari" vervangen door de zinsnede "1 juli".

Art.18. In artikel 56/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009 en gewijzigd bij de decreten van 17 december 2010 en 1 juli 2011, worden paragraaf 4 en paragraaf 5 opgeheven.

Art.19. In artikel 56/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 12 juli 2013 en gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt paragraaf 3 opgeheven.

Art.20. In hetzelfde decreet wordt een artikel 100duodecies ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 100duodecies. In afwijking van artikel 37, §3 wijst de raad van bestuur – voor het vormingscentrum en de pedagogische begeleidingsdienst de afgevaardigd bestuurder - een vaste benoeming toe op 1 oktober 2015 aan een personeelslid dat op 30 juni 2015 het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur nog niet heeft verworven, zoals bepaald in artikel 21 en 21bis, op voorwaarde dat:
1° de betrekking vacant verklaard is volgens artikel 28;
2° de betrekking op 1 oktober 2015 nog vacant is;
3° het personeelslid op 1 september 2015 het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur heeft verworven volgens artikel 21 of 21bis;
4° het personeelslid op 1 oktober 2015 voldoet aan de voorwaarden van artikel 31, §1, 1°, 2° en 4°;
5° en het personeelslid daarenboven uiterlijk op 30 september 2015 voor doorlopende duur is aangesteld in het ambt waarvoor hij zich kandidaat heeft gesteld. Is het personeelslid op 30 september 2015 voor doorlopende duur aangesteld in het ambt van leraar, dan geldt dit als een aanstelling in dat ambt voor alle opleidingen, modules of vakken en specialiteiten waarvoor het personeelslid het recht op een aanstelling van doorlopende duur heeft opgebouwd, zoals bepaald in artikel 21, §5, en artikel 21bis, §5.".

Art.21. In hetzelfde decreet wordt een artikel 100terdecies ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 100terdecies. Met ingang van 1 juli 2015 heeft een nieuwe vaste benoeming voor een personeelslid dat is aangesteld in een ambt van een opvangcentrum, geen uitwerking ten aanzien van de overheid.".

Art.22. In artikel 31, §1, van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs van 27 maart 1991, het laatst gewijzigd bij het decreet van 4 juli 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
1° in punt 1° wordt de zin "Voor het administratief personeel, de administratief medewerker in het basisonderwijs en het secundair onderwijs en de personeelsleden van de CLB's moeten de bedoelde 720 dagen dienstanciënniteit bereikt zijn op 31 augustus voorafgaand aan de datum waarop de benoeming ingaat." opgeheven;
2° in punt 3° wordt de zinsnede "op 31 december" telkens vervangen door de zinsnede "op 30 juni" .

Art.23. In artikel 33 van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
1° in paragraaf 1 wordt de zin "De vaste benoeming gaat in op 1 januari van het volgend schooljaar en kan enkel geschieden voor zover de betrekkingen bedoeld in het eerste lid op die datum nog vacant zijn." vervangen door de zin "De vaste

benoeming gaat in op 1 juli van hetzelfde schooljaar, voor zover de betrekkingen bedoeld in deze paragraaf op die datum nog vacant zijn.";
2° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:
"§1. Behoudens andersluidende overeenkomst in het bevoegd paritair comité en onverminderd de bepalingen betreffende de reaffectatie en wedertewerkstelling, deelt de inrichtende macht ieder schooljaar, voor 1 april, aan de personeelsleden van haar instellingen de vacante betrekkingen mee. Behoort een instelling tot een scholengemeenschap dan deelt de inrichtende macht van die instelling de vacante betrekkingen in haar instellingen die behoren tot die scholengemeenschap mee aan de personeelsleden van de scholengemeenschap. De mededeling van de vacante betrekkingen omvat:
1° alle vacante betrekkingen in de betrokken instelling(en) op 1 maart van dat jaar;
2° eventueel de betrekkingen die in de periode van 1 maart tot en met 1 juli vacant zullen worden ten gevolge van de pensionering of de terbeschikkingstelling voorafgaand aan het rustpensioen van de titularis. De inrichtende macht kan deze betrekkingen eveneens meedelen als vacante betrekking met het oog op een vaste benoeming;
3° de betrekking van een vastbenoemd personeelslid dat uiterlijk op 1 maart van dat jaar in toepassing van artikel 5, §1ter van het decreet van 9 april 1992 betreffende het onderwijs III ter beschikking wordt gesteld wegens ontstentenis van betrekking. Op het ogenblik van deze terbeschikkingstelling wordt de betrekking waar het personeelslid titularis van is een vacante betrekking.

De mededeling van de vacante betrekkingen bevat een duidelijke omschrijving van de aangeboden betrekkingen en vermeldt de vorm waarin en de termijn waarbinnen een personeelslid moet kandideren, evenals de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een vaste benoeming. Dit bericht wordt aan alle in het eerste lid bedoelde personeelsleden meegedeeld en openbaar gemaakt.

De vaste benoeming gaat in op 1 juli van hetzelfde schooljaar, voor zover de betrekkingen bedoeld in deze paragraaf op die datum nog vacant zijn.".

Art.24. In artikel 35bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998 en gewijzigd bij de decreten van 1 december 1998, 2 maart 1999 en 8 juni 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
1° in paragraaf 2 wordt de zinsnede " vanaf 1 februari" vervangen door de zinsnede "vanaf 1 oktober" en wordt de zinsnede "1 januari" vervangen door de zinsnede "1 juli";
2° in paragraaf 3 wordt de zinsnede"1 januari" vervangen door de zinsnede "1 juli".

Art.25. In artikel 74bis1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009 en gewijzigd bij de decreten van 17 december 2010 en 1 juli 2011, worden paragraaf 4 en paragraaf 5 opgeheven.

Art.26. In artikel 74bis2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 12 juli 2013 en gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt paragraaf 3 opgeheven.

Art.27. In artikel 74ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 15 juli 2005 en gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, wordt paragraaf 4 opgeheven.

Art.28. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt een artikel 84undevicies ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 84undevicies. In afwijking van artikel 33, §1 wijst een inrichtende macht een vaste benoeming toe op 1 oktober 2015 aan een personeelslid dat op 30 juni 2015 het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur nog niet heeft verworven, zoals bepaald in artikel 21 en 21bis, op voorwaarde dat:
1° de betrekking vacant verklaard is volgens artikel 33, §1;

2° de betrekking op 1 oktober 2015 nog vacant is;
3° het personeelslid op 1 september 2015 het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur heeft verworven volgens artikel 23 of 23bis;
4° het personeelslid op 1 oktober 2015 voldoet aan de voorwaarden van artikel 31, §1, 1°, 2° en 4°;
5° en het personeelslid daarenboven uiterlijk op 30 september 2015 voor doorlopende duur is aangesteld in het ambt waarvoor hij zich kandidaat heeft gesteld. Is het personeelslid op 30 september 2015 voor doorlopende duur aangesteld in het ambt van leraar, dan geldt dit als een aanstelling in dat ambt voor alle opleidingen, modules of vakken en specialiteiten waarvoor het personeelslid het recht op een aanstelling van doorlopende duur heeft opgebouwd, zoals bepaald in artikel 23, §5, en artikel 23bis, §5.".

Art.29. Artikel IX.14 van het decreet van 25 april 2014 betreffende het onderwijs XXIV wordt opgeheven.

Art.30. In het decreet van 9 april 1992 betreffende het onderwijs-III wordt een artikel 29/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 29/2.

Met ingang van 1 september 2015 heeft een nieuwe vaste benoeming voor een personeelslid dat is aangesteld in een ambt van een internaat dat voorziet in verblijf en begeleiding tijdens schoolvrije dagen, zoals bedoeld in artikel 29, derde lid, geen uitwerking ten aanzien van de overheid.

In afwijking van het voorgaande lid heeft een vaste benoeming op 1 juli 2016 wel uitwerking ten aanzien van de overheid als het gaat om een personeelslid dat gebruik maakt van artikel 40ter, § 2, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs.

In afwijking van het eerste lid heeft een vaste benoeming voor een personeelslid van een internaat dat voorziet in verblijf en begeleiding tijdens schoolvrije dagen wel uitwerking ten aanzien van de overheid als het gaat om een personeelslid dat opgenomen is op de nominatieve lijst die op 30 april 2015 door de herplaatsingscommissie is vastgelegd en dat op 1 september 2015 het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur heeft verworven.

In afwijking van het eerste lid heeft een vaste benoeming voor een personeelslid van een internaat dat voorziet in verblijf en begeleiding tijdens schoolvrije dagen, wel uitwerking ten aanzien van de overheid als het gaat om een personeelslid dat vóór 1 september 2015 werd toegelaten tot de proeftijd in het ambt van hoofdopvoeder in een opvangcentrum en is opgenomen op de nominatieve lijst die op 30 april 2015 door de herplaatsingscommissie is vastgelegd. In afwijking van artikel 48, §1 van het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs moet het betrokken personeelslid tijdens zijn proeftijd effectief presteren in het ambt van hoofdopvoeder in een opvangcentrum of in een internaat dat in verblijf en begeleiding tijdens schoolvrije dagen voorziet voor het volume waarin het werd toegelaten tot de proeftijd.".

Afdeling 10. Benoeming overgedragen uren

Art.31. In het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs van 27 maart 1991, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een artikel 100quaterdecies ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 100quaterdecies. Met het oog op een vaste benoeming op 1 juli 2015 komen de volgende betrekkingen in afwijking van de geldende regelgeving in aanmerking voor een vaste benoeming:
1° betrekkingen in het gewoon secundair onderwijs die de school inricht met urenleraar die de school in toepassing van artikel 21 van de Codex Secundair Onderwijs of van artikel 90, §1, 9° van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap tijdens het schooljaar 2013-2014 heeft overgedragen;
2° betrekkingen in het buitengewoon secundair onderwijs die de school inricht met lesuren die de school in toepassing van artikel 21 van de Codex Secundair Onderwijs tijdens het schooljaar 2013-2014 heeft overgedragen.".

Art.32. Met het oog op een vaste benoeming op 1 juli 2015 komen de volgende betrekkingen in afwijking van de geldende regelgeving in aanmerking voor een vaste benoeming:
1° betrekkingen die een school voor gewoon secundair onderwijs inricht met urenleraar die ze heeft ontvangen van een andere school van hetzelfde schoolbestuur of van een ander schoolbestuur binnen hetzelfde net volgens artikel 19 of volgens artikel 20 van de Codex Secundair Onderwijs;
2° betrekkingen die een school voor buitengewoon secundair onderwijs inricht met lesuren die ze heeft ontvangen van een andere school van hetzelfde schoolbestuur of van een ander schoolbestuur binnen hetzelfde net volgens artikel 19 of volgens artikel 20 van de Codex Secundair Onderwijs.

Art.33. In het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs van 27 maart 1991, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een artikel 84vicies ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 84vicies. Met het oog op een vaste benoeming op 1 juli 2015 komen de volgende betrekkingen in afwijking van de geldende regelgeving in aanmerking voor een vaste benoeming:
1° betrekkingen in het gewoon secundair onderwijs die de school inricht met urenleraar die de school in toepassing van artikel 21 van de Codex Secundair Onderwijs of van artikel 90, §1, 9° van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap tijdens het schooljaar 2013-2014 heeft overgedragen;
2° betrekkingen in het buitengewoon secundair onderwijs die de school inricht met lesuren die de school in toepassing van artikel 21 van de Codex Secundair Onderwijs tijdens het schooljaar 2013-2014 heeft overgedragen.".

Art.34. Met het oog op een vaste benoeming op 1 juli 2015 komen de volgende betrekkingen in afwijking van de geldende regelgeving in aanmerking voor een vaste benoeming:
1° betrekkingen die een school voor gewoon secundair onderwijs inricht met urenleraar die ze heeft ontvangen van een andere school van hetzelfde schoolbestuur of van een ander schoolbestuur binnen hetzelfde net volgens artikel 19 of volgens artikel 20 van de Codex Secundair Onderwijs;
2° betrekkingen die een school voor buitengewoon secundair onderwijs inricht met lesuren die ze heeft ontvangen van een andere school van hetzelfde schoolbestuur of van een ander schoolbestuur binnen hetzelfde net volgens artikel 19 of volgens artikel 20 van de Codex Secundair Onderwijs.

Afdeling 11. Vervangingen

Art.35. Aan het decreet van 13 juli 2001 betreffende het onderwijs-XIII-Mozaïek wordt een hoofdstuk IXbis toegevoegd, dat luidt als volgt:
"HOOFDSTUK IXbis. Vervangingen".

Art. 36. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk IXbis, toegevoegd bij artikel 35, een artikel IXbis1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art.IXbis1. §1. Dit hoofdstuk is van toepassing op de volgende personeelsleden:
1° de personeelsleden, vermeld in artikel 2, §1, van het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs van 27 maart 1991;
2° de personeelsleden, vermeld in artikel 4, §1, van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs van 27 maart 1991.
§2. Artikel IXbis2, §1, is van toepassing op de personeelsleden vermeld in artikel 2, 1°, 3° en 5° van het besluit van 29 oktober 2004 houdende geldelijke en administratieve bepalingen voor de contractuele personeelsleden in het onderwijs betaald door het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming.".

Art. 37. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk IXbis, toegevoegd bij artikel 35, een artikel IXbis2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. IXbis2. §1. Een personeelslid dat tijdelijk een personeelslid vervangt, van wie de afwezigheid is gestart in een periode van 14 kalenderdagen voor of tijdens de herfst-, kerst-, krokus- en paasvakantie of voor of tijdens een sluitingsperiode in de Brusselse kinderdagverblijven, ontvangt slechts een salaris vanaf de eerste dag na deze vakantie- of sluitingsperiode, als het tijdelijk een afwezig personeelslid vervangt dat:
1° vermeld is in artikel IXbis1;
2° en bovendien aangesteld is in:
a) een school voor het gewoon en/of buitengewoon secundair onderwijs;
b) een instelling van het deeltijds kunstonderwijs;
c) een instelling van het volwassenenonderwijs;
d) een centrum voor leerlingenbegeleiding;
e) de voor- en nabewaking in de Nederlandstalige basisscholen van het gemeenschapsonderwijs in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;
f) de kinderdagverblijven van het gemeenschapsonderwijs gelegen in het tweetalig hoofdstedelijk gebied Brussel.

Elke afwezigheid die ingaat na de herfst-, kerst-, krokus- en paasvakantie of na een sluitingsperiode in de Brusselse kinderdagverblijven, wordt beschouwd als een nieuwe afwezigheid voor wat de vervanging van het afwezige personeelslid betreft
§ 2. De bepalingen van § 1 zijn niet van toepassing:
1° op een personeelslid dat aangesteld is in het bevorderingsambt van directeur;
2° op een personeelslid dat aangesteld is in een ambt van het ondersteunend personeel, het administratief personeel en het opvoedend hulppersoneel;
3° op een personeelslid dat aangesteld is in uren bijzondere pedagogische taken in het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs en in coördinatie-uren in het volwassenenonderwijs.".

Art. 38. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk IXbis, toegevoegd bij artikel 35, een artikel IXbis3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. IXbis3. Een personeelslid ontvangt slechts een salaris vanaf de 31ste kalenderdag van de afwezigheid van het te vervangen personeelslid, als het tijdelijk een personeelslid vervangt dat aangesteld is:
a)als opvoeder of administratief medewerker in de categorie van het ondersteunend personeel;
b) als lid van het administratief personeel in een instelling van het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs van het gemeenschapsonderwijs;
c) als administratief medewerker in de categorie van het ondersteunend personeel in de centra voor volwassenenonderwijs;
d) als lid van het administratief personeel of van het opvoedend hulppersoneel in een instelling voor deeltijds kunstonderwijs;

e) als lid van het administratief personeel in de centra voor leerlingenbegeleiding;
f) in uren bijzonder pedagogische taken in het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs en in coördinatie-uren in het volwassenenonderwijs.".

Art. 39. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk IXbis, toegevoegd bij artikel 35, een artikel IXbis4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. IXbis4. De Vlaamse Regering is gemachtigd om de bepalingen van artikel IXbis1 tot en met artikel IXbis.3 op te heffen of te wijzigen.".

Art.40. Aan artikel 6, §3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 betreffende de globale puntenenveloppe in het secundair onderwijs wordt een lid toegevoegd, dat luidt als volgt:
"Het personeelslid dat als vervanger van de titularis van deze betrekking wordt aangesteld, wordt echter bezoldigd aan dezelfde salarisschaal als de titularis van de betrekking op voorwaarde dat hij over een bekwaamheidsbewijs van ten minste hetzelfde niveau beschikt als de titularis. Als het personeelslid dat als vervanger wordt aangesteld een lager niveau van bekwaamheidsbewijs heeft dan de titularis van de betrekking, dan wordt hij overeenkomstig zijn niveau van bekwaamheidsbewijs bezoldigd. Deze bepaling geldt voor elke afwezigheid die aanvangt op of na 1 oktober 2015. De Vlaamse Regering is gemachtigd de bepalingen van dit lid te wijzigen of op te heffen.".

Art.41. Aan artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2007 tot regeling van een aantal aangelegenheden voor de Centra voor Volwassenenonderwijs in uitvoering van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 2 oktober 2009 en 16 juli 2010, wordt een paragraaf 5 toegevoegd, die luidt als volgt:
"§5. Als een personeelslid wordt aangesteld in een niet-vacante betrekking in een ambt van het ondersteunend personeel als vervanger van de titularis van deze betrekking, behoudt deze betrekking de puntenwaarde die er bij de oprichting volgens dit artikel werd aan toegekend.

Het personeelslid dat als vervanger van de titularis van deze betrekking wordt aangesteld, wordt echter bezoldigd aan dezelfde salarisschaal als de titularis van de betrekking op voorwaarde dat hij over een bekwaamheidsbewijs van ten minste hetzelfde niveau beschikt als de titularis. Als het personeelslid dat als vervanger wordt aangesteld een lager niveau van bekwaamheidsbewijs heeft dan de titularis van de betrekking, dan wordt hij overeenkomstig zijn niveau van bekwaamheidsbewijs bezoldigd. Deze bepaling geldt voor elke afwezigheid die aanvangt op of na 1 oktober 2015.

De Vlaamse Regering is gemachtigd de bepalingen van deze paragraaf te wijzigen of op te heffen.".

Afdeling 12. Loopbaanonderbreking

Art.42. In artikel 27, §1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 september 2011 betreffende de loopbaanonderbreking van de personeelsleden van het onderwijs en de centra voor leerlingenbegeleiding, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2012, wordt na het eerste lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Als een periode van loopbaanonderbreking voor medische bijstand eindigt binnen een periode van 7 kalenderdagen voor een herfst-, kerst-, krokus- of paasvakantie of eindigt gedurende een herfst-, kerst-, krokus- of paasvakantie, en het personeelslid neemt een nieuwe periode van loopbaanonderbreking voor medische bijstand gedurende diezelfde vakantie of binnen een periode van 7 kalenderdagen

na diezelfde vakantie, dan wordt de tussenliggende periode van deze vakantieperiode beschouwd als een terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden. In dat geval mag de duur van de terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden van zestig maanden overschreden worden waarop het betrokken personeelslid aanspraak kan maken krachtens de reglementaire bepalingen die op hem van toepassing zijn. De Vlaamse Regering is gemachtigd om de bepalingen van dit lid op te heffen of te wijzigen.".

Afdeling 13. Bekwaamheidsbewijzen ondersteunend personeel secundair onderwijs

Art.43. In bijlage I bij het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 1989 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de salarisschalen, het prestatiestelsel en de bezoldigingsregeling in het secundair onderwijs, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 5 september 2014, worden de bekwaamheidsbewijzen en salarisschalen voor de ambten administratief medewerker en opvoeder telkens vervangen door wat volgt:
"

rubriek	bekwaamheidsbewijs	salarisschaalcode
Vereiste	Ten minste master	542
Vereiste	Ten minste bachelor	158
Vereiste	Ten minste HSO	202

".
De Vlaamse Regering is gemachtigd om de bepalingen van dit artikel op te heffen of te wijzigen.

Art.44. In bijlage I bij het besluit van de Vlaamse Regering van 31 juli 1990 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de salarisschalen en de bezoldiging in het buitengewoon onderwijs, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 5 september 2014, worden in het deel 'Bekwaamheidsbewijzen voor BUSO' de bekwaamheidsbewijzen en salarisschalen voor de ambten van het ondersteunend personeel administratief medewerker en opvoeder telkens vervangen door wat volgt:
"

rubriek	bekwaamheidsbewijs	salarisschaalcode
Vereiste	Ten minste master	542
Vereiste	Ten minste bachelor	158
Vereiste	Ten minste HSO	122

".
De Vlaamse Regering is gemachtigd om de bepalingen van dit artikel op te heffen of te wijzigen.

Afdeling 14. Opschorten Vlaamse reaffectatiecommissie

Art.45. In het besluit van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reaffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 december 2014, wordt een artikel 52/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 52/1. §1. Met ingang van 1 september 2015 en tot een door de Vlaamse Regering te bepalen datum wordt de werking van de in artikel 15 vermelde Vlaamse reaffectatiecommissie opgeschort voor wat betreft de instellingen van het basisonderwijs en het secundair onderwijs die tot een scholengemeenschap behoren en hun personeelsleden.
§2. Tijdens de periode, vermeld in §1, worden alle verplichtingen opgeschort die de inrichtende machten, instellingen, personeelsleden en de in dit besluit vermelde reaffectatiecommissies in toepassing van dit besluit hebben ten aanzien van de Vlaamse reaffectatiecommissie.

§3. De terbeschikkinggestelde personeelsleden die behoren tot een scholengemeenschap en die na de bepalingen van artikel 34, §1, A, 1° tot en met 7°, artikel 34, §1, C, 1° tot en met 7°, artikel 36, §2, A, 1° tot en met 5°, of artikel 36, §2, C, 1° tot en met 5°, van hetzelfde besluit geen reaffectatie of wedertewerkstelling hebben verkregen, worden door de reaffectatiecommissie van de scholengemeenschap, of voor de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs door de reaffectatiecommissie van de scholengroep, toegewezen aan bij voorkeur één of aan meerdere instellingen van de scholengemeenschap of van de scholengroep. Zulke toewijzingen gebeuren steeds in niet-organieke betrekkingen in het ambt waarin de desbetreffende personeelsleden ter beschikking gesteld zijn.

Met het oog op de toewijzingen zoals bedoeld in vorig lid worden voor de nog niet gereaffecteerde of wedertewerkgestelde personeelsleden voorstellen besproken in de in het vorig lid vermelde reaffectatiecommissies. Een personeelslid dat op basis van deze voorstellen een betrekking toegewezen krijgt die als "hetzelfde ambt" kan aangezien worden, is verplicht deze betrekking te aanvaarden. Wanneer een toewijzing in "hetzelfde ambt" niet mogelijk is, kan de reaffectatiecommissie aan het betrokken terbeschikkinggestelde personeelslid een betrekking in dezelfde categorie toewijzen die niet als "hetzelfde ambt" kan aangezien worden. Het personeelslid kan deze toewijzing weigeren. In dat geval wordt het door de reaffectatiecommissie tewerkgesteld als administratieve ondersteuning van de scholengemeenschap met de daarbijhorende prestatie- en vakantieregeling.

Iedere toewijzing conform deze paragraaf houdt maximaal rekening met de arbeidsomstandigheden van het betrokken personeelslid. Artikel 45 is ook van toepassing op de toewijzingen conform deze paragraaf.

De toewijzingen zoals bedoeld in deze paragraaf worden beschouwd als een reaffectatie in een niet vacante betrekking, maar ze schorten de reaffectatieverplichtingen van de inrichtende machten in de scholengemeenschap niet op. Tijdens periodes van reaffectatie in een organieke betrekking wordt de toewijzing zoals bedoeld in deze paragraaf opgeschort.

Een ter beschikking gesteld personeelslid dat een reaffectatie of een wedertewerkstelling in een organieke betrekking verkiest boven een toewijzing zoals bedoeld in deze paragraaf kan daartoe een vraag richten aan de Vlaamse reaffectatiecommissie.

De Vlaamse reaffectatiecommissie is verplicht op de vraag van het personeelslid in te gaan. In afwachting van zulke reaffectatie of wedertewerkstelling door de Vlaamse reaffectatiecommissie blijft de beslissing genomen door de in het eerste lid vermelde reaffectatiecommissies van kracht.

§4. De Vlaamse Regering is gemachtigd om de bepalingen van dit artikel op te heffen of te wijzigen.".

Afdeling 15. Verlof wegens opdracht

Art.46. Aan artikel 77quater van het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs van 27 maart 1991, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een paragraaf 4 en paragraaf 5 toegevoegd, die luiden als volgt:
"§ 4. De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten waarbij een financiële bijdrage aan een organisatie kan worden gevraagd voor de administratieve kosten met betrekking tot het aanvragen voor een personeelslid van een verlof wegens opdracht, verlof voor vakbondsopdrachten, verlof om een ambt uit te oefenen in een ministerieel kabinet, of verlof voor prestaties ten behoeve van in de wetgevende vergaderingen erkende politieke groeperingen of hun voorzitters. Deze

financiële bijdrage wordt uitsluitend gevraagd aan organisaties die er zich toe verbonden hebben het salaris van het personeelslid, verhoogd met alle vergoedingen en bijslagen die door het Ministerie van Onderwijs en Vorming worden uitbetaald, voor de voormelde periode terug te betalen aan het Ministerie van Onderwijs en Vorming na voorlegging van een schriftelijke betalingsstaat.
§ 5. Het verlof wegens opdracht of wegens bijzondere opdracht aangevraagd voor een schooljaar, toegekend aan een personeelslid, neemt slechts een einde bij het verstrijken van het betrokken schooljaar, de zomervakantie inbegrepen.".

Art.47. In artikel 51quater van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs van 27 maart 1991, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een paragraaf 4 en paragraaf 5 ingevoegd, die luiden als volgt:
"§ 4. De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten waarbij een financiële bijdrage aan een organisatie kan worden gevraagd voor de administratieve kosten met betrekking tot het aanvragen voor een personeelslid van een verlof wegens opdracht, verlof voor vakbondsopdrachten, verlof om een ambt uit te oefenen in een ministerieel kabinet, of verlof voor prestaties ten behoeve van in de wetgevende vergaderingen erkende politieke groeperingen of hun voorzitters. Deze financiële bijdrage wordt uitsluitend gevraagd aan organisaties die er zich toe verbonden hebben het salaris van het personeelslid, verhoogd met alle vergoedingen en bijslagen die door het Ministerie van Onderwijs en Vorming worden uitbetaald, voor de voormelde periode terug te betalen aan het Ministerie van Onderwijs en Vorming na voorlegging van een schriftelijke betalingsstaat.
§ 5. Het verlof wegens opdracht of wegens bijzondere opdracht aangevraagd voor een schooljaar, toegekend aan een personeelslid, neemt slechts een einde bij het verstrijken van het betrokken schooljaar, de zomervakantie inbegrepen.".

Afdeling 16. Consortia volwassenenonderwijs

Art.48. In artikel 28 van het decreet van 19 december 2014 houdende diverse bepalingen onderwijs wordt het bedrag "900.000 euro" vervangen door de zinsnede "maximum 469.000 euro".

Afdeling 17. Naadloze, flexibele trajecten onderwijs-welzijn

Art.49. In deel III, titel 1, hoofdstuk 3, afdeling 3, van de Codex Secundair Onderwijs van 17 december 2010, bekrachtigd bij het decreet van 27 mei 2011 wordt het opschrift van onderafdeling 2 vervangen door wat volgt:

"Onderafdeling 2.Naadloze flexibele trajecten onderwijs-welzijn".

Art.50. Artikel 44 van dezelfde codex wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 44. De Vlaamse Regering kan binnen de beschikbare kredieten subsidies verlenen aan organisaties die naadloze flexibele trajecten onderwijs-welzijn aanbieden. Deze trajecten kunnen preventief of curatief ingezet worden in functie van leerlingen bij wie schooluitval en/of ongekwalificeerde uitstroom dreigt omwille van pedagogische, juridische, sociale of persoonlijke redenen. De trajecten zijn gericht op het versterken van secundaire onderwijsinstellingen in hun omgang met deze leerlingen of op het bevorderen van de re-integratie van leerlingen in het onderwijs. De trajecten kunnen aangeboden worden binnen de onderwijsinstelling of op een andere locatie. Een traject dient qua duur, methodiek en invulling afgestemd te zijn op de behoeften en leeftijd van de individuele leerling of leerlingengroep.

De Vlaamse Regering bepaalt:
1.de voorwaarden waaronder deze subsidies kunnen worden toegekend;
2. de wijze van selectie, de duur en de evaluatie van de trajecten;

3. de wijze van toegang tot de trajecten;
4. de datum van inwerkingtreding van dit artikel . ”.

HOOFDSTUK 3. Financiën en Begroting

Afdeling 1. Vlaamse Adviescommissie Boekhoudkundige Normen

Art. 51. In het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof, wordt een titel 6/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Titel 6/1. Bepalingen over de Vlaamse Commissie Boekhoudkundige normen".

Art. 52. In hetzelfde decreet wordt in titel 6/1, ingevoegd bij artikel 51, een artikel 67/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 67/1. Er wordt een Vlaamse adviescommissie boekhoudkundige normen, hierna de adviescommissie te noemen, opgericht.

De adviescommissie heeft tot taak:
1° advies te verlenen aan de Vlaamse Regering om de boekhoudkundige regels en rapporteringsregels die van toepassing zijn in de Vlaamse ministeries, diensten met afzonderlijk beheer en Vlaamse rechtspersonen, uit te leggen, aan te passen en de technische toepassingsmodaliteiten van de boekhoudregels te formuleren, met het oog op hun eenvormig en regelmatig gebruik en met het oog op hun overeenstemming met de Vlaamse, federale en internationale normen die van toepassing zijn, hetzij op verzoek van de Vlaamse minister, bevoegd voor de financiën en de begrotingen, hetzij op eigen initiatief;
2° advies te verlenen aan de Vlaamse Regering bij het wijzigen van regelgeving die een impact heeft op de te voeren boekhouding of rapportering door de Vlaamse ministeries, diensten met afzonderlijk beheer en Vlaamse rechtspersonen.”.

Art. 53. In hetzelfde decreet wordt in titel 6/1, ingevoegd bij artikel 51, een artikel 67/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 67/2. §1. De Vlaamse Regering bepaalt de samenstelling van de adviescommissie, vermeld in artikel 67/1, en kan daarvoor zowel interne als externe expertise inroepen. De adviescommissie bevat minstens één lid, uit elk van de volgende organisaties:
1° het Departement Financiën en Begroting;
2° het Instituut voor Nationale Rekeningen;
3° de Commissie voor Boekhoudkundige Normen
4° het Strategisch Overleg Financiën;
5° het Rekenhof;
6° het Instituut voor Bedrijfsrevisoren;
7° de Inspectie van Financiën.

De leden, vermeld in het eerste lid, 2°, 5°, 6° en 7°, hebben een louter raadgevende stem.

De Vlaamse Regering stelt de presentiegelden en de vergoedingen van de leden van de adviescommissie vast.

De Vlaamse Regering bepaalt de duur van de mandaten van de leden van de adviescommissie.

§2. De adviescommissie beraadslaagt enkel geldig als minstens de voorzitter en drie stemgerechtigde leden aanwezig zijn. Als er geen consensus kan worden bereikt, wordt er gestemd bij eenvoudige meerderheid.”.

Art. 54. In hetzelfde decreet wordt in titel 6/1, ingevoegd bij artikel 51, een artikel 67/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 67/3. De Vlaamse Regering neemt de verdere maatregelen voor de werking en organisatie van de adviescommissie, vermeld in artikel 67/1.".

Afdeling 2. Fonds voor Economische Impulsprogramma's

Art. 55. Het fonds voor economische impulsprogramma's opgericht bij artikel 74 van het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997, gewijzigd bij het decreet van 20 december 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003, art. 52 en art. 53, wordt opgeheven. De saldi beschikbaar op 31 december 2014 op basisallocaties 1CC008 (cofinanciering EFRO-projecten) en 1CC016 (voor eenmalige investeringen) van het begrotingsartikel CB0/1CE-B-4-B/WT (werking en toelagen- actief risicomanagement) worden gedesaffecteerd naar de algemene middelen.

Afdeling 3. Egalisatiefonds Responsabiliseringsbijdrage van de Vlaamse Gemeenschap

Art. 56. In geval van ontbinding van het Egalisatiefonds Responsabiliseringsbijdrage van de Vlaamse Gemeenschap- Vlaams Pensioenfonds vzw, wordt het actief, na aanzuivering van het passief, overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap.

Afdeling 4. Spelen en weddenschappen

Art. 57. Artikel 44 van het wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, vervangen bij het decreet van 23 december 2010, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 44. In afwijking van artikel 43, wordt de belasting betreffende weddenschappen op paardenwedrennen, hondenwedstrijden en sportevenementen, die zowel in België als in het buitenland plaatsvinden, vastgesteld op 15 pct. van de werkelijke brutomarge die ter gelegenheid van de weddenschap wordt bereikt.".

Afdeling 5. Erfbelasting

Art. 58. In artikel 2.7.1.0.4 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de woorden "op voorwaarde van overleving" opgeheven.

Afdeling 6. Schenkbelasting

Art. 59. In titel 2, hoofdstuk 8, afdeling 3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een artikel 2.8.3.0.4 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Artikel 2.8.3.0.4. Op hetgeen aan een gehandicapte persoon of een gehandicapt kind geschonken wordt, wordt een abattement toegepast aan de voet van de belastbare grondslag, voor de som die verkregen is door toepassing van de volgende formule:
1° (3000 euro) x (cijfer, aangeduid in artikel 2.7.3.3.2, eerste lid, 5°, volgens de leeftijd van de verkrijger) als de schenking onderworpen is aan het tarief voor verkrijgingen in de rechte lijn en tussen partners, vermeld in artikel 2.8.4.1.1, §1, of artikel 2.8.4.2.1;.
2° (1000 euro) x (cijfer, aangeduid in artikel 2.7.3.3.2, eerste lid, 5°, volgens de leeftijd van de verkrijger) als de schenking onderworpen is aan het tarief voor

verkrijgingen tussen alle andere personen, vermeld in artikel 2.8.4.1.1, §1, of artikel 2.8.4.2.1.

Het abattement vermeld in het eerste lid, wordt slechts toegepast als tussen de schenker en de begiftigde nog geen schenkingen zijn voorgekomen waarbij van deze vermindering van belastbare grondslag werd genoten.".

Art. 60. Artikel 2.8.4.1.1, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt vervangen door wat volgt:

"§1. De schenkbelasting voor de schenkingen van onroerende goederen wordt berekend volgens het tarief, vermeld in de onderstaande tabellen :

TABEL I			
verkrijging in rechte lijn en tussen partners			
gedeelte van de schenking			
A schijf in euro		tarief, toepasselijk op het overeenstemmende gedeelte in kolom A, in %	totaalbedrag van de belasting over de voorgaande gedeelten, in euro
Vanaf	tot en met		
0,01	150.000	3	-
150.000,01	250.000	9	4500
250.000,01	450.000	18	13.500
450.000,01		27	49.500

TABEL II			
Tarief tussen alle andere personen			
gedeelte van de schenking			
A schijf in euro		tarief, toepasselijk op het overeenstemmende gedeelte in kolom A, in %	totaalbedrag van de belasting over de voorgaande gedeelten, in euro
Vanaf	tot en met		
0,01	150.000	10	-
150.000,01	250.000	20	15.000
250.000,01	450.000	30	35.000
450.000,01		40	95.000

".

Art. 61. Aan titel 2, hoofdstuk 8, afdeling 4, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een onderafdeling 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Onderafdeling 3. Tarieven voor schenkingen van gebouwen onderworpen aan een energetische renovatie".

Art. 62. In hetzelfde decreet wordt aan onderafdeling 3, toegevoegd bij artikel 61 een artikel 2.8.4.3.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.8.4.3.1. §1. In afwijking van artikel 2.8.4.1.1, §1, wordt de schenkbelasting voor schenkingen van onroerende goederen berekend volgens het tarief, vermeld in de onderstaande tabellen, op voorwaarde dat:
1° de begiftigden, of een van hen,binnen vijf jaar vanaf de datum van de akte van schenking renovatiewerken laat uitvoeren voor een totaal bedrag van minstens

10.000 euro, exclusief de belasting op de toegevoegde waarde, zoals blijkt uit facturen uitgereikt door aannemers van werken;
2° de aannemer, vermeld in punt 1°, attesteert dat de facturen voor de renovatiewerken, vermeld in punt 1°, betrekking hebben op werken vermeld in de artikelen6.4.1/1, 6.4.1/1/1, 6.4.1/1/2 of 6.4.1/5, §1, van het Energiebesluit van 19 november 2010. De Vlaamse Regering kan de lijst van werken die in aanmerking komen nog aanvullen.

TABEL I			
verkrijging in rechte lijn en tussen partners			
gedeelte van de schenking			
A schijf in euro		tarief, toepasselijk op het overeenstemmende gedeelte in kolom A, in %	totaalbedrag van de belasting over de voorgaande gedeelten, in euro
vanaf	tot en met		
0,01	150.000	3	-
150.000,01	250.000	6	4500
250.000,01	450.000	12	10.500
450.000,01		18	34.500

TABEL II			
verkrijging tussen alle andere personen			
gedeelte van de schenking			
A schijf in euro		tarief, toepasselijk op het overeenstemmende gedeelte in kolom A, in %	totaalbedrag van de belasting over de voorgaande gedeelten, in euro
vanaf	tot en met		
0,01	150.000	9	-
150.000,01	250.000	17	13.500
250.000,01	450.000	24	30.500
450.000,01		31	78.500

Het verschil tussen de schenkbelasting, berekend overeenkomstig de tabellen van artikel 2.8.4.1.1, §1, en de schenkbelasting, berekend overeenkomstig de tabellen van het eerste lid, wordt teruggegeven overeenkomstig de bepalingen van artikel 3.6.0.0.6, §1/1. Het abattement toegepast overeenkomstig artikel 2.8.3.0.4 ende vermindering verleend overeenkomstig artikel 2.8.5.0.1 blijft in dat geval behouden.

§2. In afwijking van artikel 2.8.4.1.1, §1, wordt de schenkbelasting voor schenkingen van onroerende goederen berekend volgens het tarief, vermeld in paragraaf 1, op voorwaarde dat de begiftigden of één van hen, binnen een termijn van drie jaar vanaf de datum van de akte van schenking het conformiteitsattest, vermeld in titel III, hoofdstuk II, van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, en een geregistreerde huurovereenkomst voor het geschonken goed met een minimumduur van 9 jaar, beiden daterend van na de datum van de akte van schenking, voorlegt.

Het verschil tussen de schenkbelasting, berekend overeenkomstig de tabellen van artikel 2.8.4.1.1, §1, en de schenkbelasting, berekend overeenkomstig het eerste lid, wordt teruggegeven overeenkomstig de bepalingen van artikel 3.6.0.0.6, §1/2. Het abattement toegepast overeenkomstig artikel 2.8.3.0.4 en de

vermindering verleend overeenkomstig artikel 2.8.5.0.1 blijft in dat geval behouden.

Het teruggegeven bedrag, vermeld in het tweede lid, kan worden teruggevorderd als de begiftigden geen effectieve verhuring van 9 jaar kunnen aantonen. De begiftigden moeten de voortijdige beëindiging van de geregistreerde huurovereenkomst melden bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie. De begiftigden moeten bovendien binnen een termijn van zes maanden na deze beëindiging een nieuwe geregistreerde huurovereenkomst, alsmede een conformiteitsattest, voor het geschonken goed voorleggen.

Bij niet-nakoming van de verbintenissen, vermeld in het derde lid, zijn de begiftigden elk gehouden tot betaling van de teruggegeven schenkbelasting over hun eigen aandeel in de schenking. De teruggegeven schenkbelasting is niet verschuldigd als de niet-nakoming van de aangegane verbintenis het gevolg is van overmacht.

§3. In afwijking van artikel 2.8.4.1.1, §3, bedraagt het tarief van de schenkbelasting 3% voor een schenking van een onroerend goed als de begiftigde voldoet aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid van hetzij paragraaf 1, hetzij paragraaf 2.

Het verschil tussen de schenkbelasting, berekend overeenkomstig het artikel 2.8.4.1.1, §3, en de schenkbelasting, berekend overeenkomstig het eerste lid, wordt teruggegeven overeenkomstig de bepalingen van artikel 3.6.0.0.6 §1/1 of §1/2.

§4. Als in dezelfde akte of in een andere akte van dezelfde datum naast het goed waarvoor de teruggave overeenkomstig paragraaf 1 of paragraaf 2 wordt gevraagd, nog andere onroerende goederen werden geschonken, wordt de schenking van het goed waarop de teruggave betrekking heeft, geacht vóór de schenking van de andere goederen geregistreerd te zijn of verplicht registreerbaar te zijn geworden.

§5. In geval van een aan een opschortende voorwaarde onderworpen schenking wordt voor de toepassing van dit artikel de datum van de vervulling van de voorwaarde in de plaats gesteld van de datum van de akte.”.

Art. 63. In artikel 3.6.0.0.6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 19 december 2014, wordt een paragraaf 1/1 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§1/1. Wat de registratiebelasting betreft, verleent het bevoegde personeelslid ook ontheffing van het geheven bedrag dat hoger is dan de schenkbelasting, vermeld in artikel 2.8.4.3.1, hetzij §1, hetzij §3, op voorwaarde dat de bewijsstukken, vermeld in artikel 2.8.4.3.1, §1, worden ingediend uiterlijk zes maanden na het verstrijken van het vijfde jaar na de datum van de akte van schenking.”.

Art. 64. In artikel 3.6.0.0.6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 19 december 2014, wordt een paragraaf 1/2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§1/2. Wat de registratiebelasting betreft, verleent het bevoegde personeelslid ook ontheffing van het geheven bedrag dat hoger is dan de schenkbelasting, vermeld in artikel 2.8.4.3.1, hetzij §2, hetzij §3, op voorwaarde dat de bewijsstukken vermeld in artikel 2.8.4.3.1, §2 worden ingediend uiterlijk zes maanden na de datum van de akte van schenking.”.

Art. 65. In artikel 3.12.3.0.1, § 1, eerste lid, 1°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden tussen de woorden “het abattement van” en de woorden “hetzij artikel” , de woorden “hetzij artikel 2.8.3.0.4,” toegevoegd.

Art.66 In artikel 3.18.0.0.11, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een punt 4°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"4°/1 elk van de begiftigden die de verbintenis vermeld in artikel 2.8.4.3.1, §2, derde lid, niet is nagekomen.".

HOOFDSTUK 4. Binnenlands Bestuur

Afdeling 1. Planlastendecreet

Art. 67. Aan artikel 12/1van het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd, ingevoegd bij het decreet van 20 december 2013 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2014, wordt een punt 8° toegevoegd, dat luidt als volgt:
"8° de subsidies toegekend krachtens artikel 25, §2, van het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid.".

Afdeling 2. Overdrachten onroerende domeingoederen

Art. 68. In afwijking van de wet van 31 mei 1923 betreffende de vervreemding van onroerende domeingoederen, gewijzigd bij de wetten van 2 juli 1969 en 6 juli 1989 en van overeenkomstige toepassing verklaard op de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bij artikel 22 van het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, wordt de Vlaamse Regering ertoe gemachtigd onroerende domeingoederen, ongeacht de geschatte waarde ervan, uit de hand of bij wijze van ruiling te vervreemden of er zakelijke rechten op te vestigen. Deze afwijking blijft van toepassing op de beslissingen tot vervreemding van onroerende domeingoederen die gedurende het jaar 2015 zijn getroffen en die op 31 december 2015 nog niet zijn uitgevoerd.

De voorwaarden tot overdracht worden bepaald door de Vlaamse Regering.

HOOFDSTUK 5. Leefmilieu, Natuur en Energie

Afdeling 1. Vlaams Dierenwelzijnsfonds

Art. 69. In artikel 107 van het decreet van 19 december 2014 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 worden de volgende wijzigingen aangebracht:
1° aan paragraaf 2 wordt een vijfde streepje toegevoegd, dat luidt als volgt:
"- schenkingen, legaten en sponsoring.";
2° aan paragraaf 3 wordt de zinsnede ", alsook het verlenen van subsidies." toegevoegd.

Afdeling 2. Energie

Art. 70. Artikel 99 van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 wordt opgeheven.

Art. 71. Aan artikel 8.2.2 van het Energiedecreet van 8 mei 2009, ingevoegd bij decreet van 19 december 2014, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt een paragraaf 2 en 3 toegevoegd, die luiden als volgt:

"§2. De Vlaamse Regering bepaalt de minimale voorwaarden waaraan de lokale entiteiten, vermeld, in §1, eerste lid, 1°, dienen te voldoen. Tussen het Vlaamse Gewest en elke lokale entiteit wordt een samenwerkingsovereenkomst gesloten. De

Vlaamse Regering kan een tegemoetkoming geven in de personeels- en werkingskosten van de lokale entiteiten.

§3. De Vlaamse Regering kan op voorstel van de Vlaamse minister, bevoegd voor energie, schulden die door een lokale entiteit ten aanzien van het Vlaamse Gewest in het kader van de uitvoering van dit artikel werden gemaakt kwijtschelden. De Vlaamse Regering bepaalt nadere regels met betrekking tot de modaliteiten en de voorwaarden waaronder deze kwijtschelding kan geschieden.".

Art. 72. In artikel 8.7.2, §1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 73. In artikel 108, laatste streepje van het decreet van 19 december 2014 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 wordt de zinsnede "en buiten werking treedt op 31 december 2015" vervangen door de zinsnede "en buiten werking treedt op 31 december 2016".

Art. 74. In artikel 14.2.2, §3, tweede lid van het Energiedecreet van 8 mei 2009, vervangen bij decreet van 19 december 2014, wordt de datum "30 maart" vervangen door de datum "1 juli".

Art. 75. Artikel 14.1.2. van het Energiedecreet van 8 mei 2009 wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 14.1.2. Het tarief van de heffing bedraagt per afnamepunt per maand dat de afnemer in het heffingsjaar is aangesloten geweest op een van de netten, vermeld in artikel 14.1.1. § 1.:

- van 1 januari tot en met 30 juni 2015: 15 eurocent
- van 1 juli 2015 tot en met 31 december 2015: 34 eurocent
- vanaf 1 januari 2016: 25 eurocent."

Afdeling 3. Leefmilieu en natuur

Art.76. Op de milieubijdrage die in het jaar X-1 geïnd wordt door een beheersorganisme, zoals bedoeld in artikel 3.2.2.1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, in het kader van de aanvaardingsplicht voor afgedankte elektrische en elektronische apparatuur, overeenkomstig onderafdeling 3.4.4 van hetzelfde besluit, worden in het jaar X 33 opcentiemen geheven. Deze opcentiemen worden betaald aan het Vlaams gewest door het beheersorganisme en mogen niet doorgerekend worden in de milieubijdrage.

Art.77. Op de milieubijdrage die in het jaar X-1 geïnd wordt door een beheersorganisme, zoals bedoeld in artikel 3.2.2.1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, in het kader van de aanvaardingsplicht voor afgedankte batterijen en accu's, overeenkomstig onderafdeling 3.4.5 van hetzelfde besluit, worden in het jaar X 33 opcentiemen geheven. Deze opcentiemen worden betaald aan het Vlaams gewest door het beheersorganisme en mogen niet doorgerekend worden in de milieubijdrage.

Art.78. In artikel 46 van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen wordt paragraaf 6 vervangen door wat volgt:

"§6.1° De bedragen van de milieuheffing, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 3° tot en met 19°, en paragraaf 2, eerste lid, worden vanaf 2007 tot en met het tweede kwartaal van 2015 vermenigvuldigd met 0,70 voor de heffingsplichtigen die overeenkomstig artikel 179 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 onderworpen zijn aan de vennootschapsbelasting;
2° De bedragen van de milieuheffing, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 3° tot en met 19°, en paragraaf 2, eerste lid, worden vanaf 1 juli 2015 vermenigvuldigd met 1,5.".

HOOFDSTUK 6. Mobiliteit en Openbare Werken

Art. 79. §1. Er wordt een Verkeersveiligheidsfonds opgericht, hierna genoemd 'het fonds'.

§2. Het fonds is een begrotingsfonds in de zin van artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

§3. Het fonds wordt gespijsd door de volgende ontvangsten:
1° de bijdragen van de instellingen belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen zoals opgenomen in artikel 22 van het koninklijk besluit van 23 december 1994 tot vaststelling van de erkenningsvoorwaarden en de regeling van de administratieve controle van de instellingen belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen. Voor het jaar 2015 worden enkel de ontvangsten toegewezen tot het fonds in de mate dat deze het bedrag van 5.539.000 euro overschrijden;
2° de jaarlijks ontvangsten vanaf 2016 uit de onmiddellijke inningen, de minnelijke schikkingen en de strafrechtelijke boeten die verband houden met de inbreuken op de reglementering inzake verkeersveiligheid, die krachtens artikel 6, §1, XII, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen tot de bevoegdheid van het Vlaams gewest behoort, in de mate dat deze jaarlijkse ontvangsten het bedrag van 143.314.000 euro overschrijden.

§4. Het fonds wordt aangewend ter financiering van uitgaven voor werking, subsidies en investeringen ten bate van van verkeersveiligheid.

§5. De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het fonds.

HOOFDSTUK 7. Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Art. 80. Artikel 7ter van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, ingevoegd bij het decreet van 2 juni 2006 en vervangen bij het decreet van 21 juni 2013, wordt vervangen door wat volgt:
"Art. 7ter. Het Fonds kan een investeringswaarborg verlenen aan aanvragers die een investering doen die past in de programmatie, waarbij voor die investering geen investeringssubsidies of alternatieve vormen van investeringssubsidies worden gevraagd aan het Fonds. De Vlaamse Regering bepaalt de extra voorwaarden. Die voorwaarden kunnen verschillend zijn naargelang de sector en kunnen onder meer elementen bevatten van zorgstrategische, financiële, bouwfysische en technische aard. De Vlaamse Regering kan beperkingen bepalen voor de investeringswaarborg. Tot dekking van de investeringswaarborg worden er bijdragen vastgesteld op de gewaarborgde sommen volgens de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering. Tot dekking van de investeringswaarborg kan het Fonds op elk moment een wettelijke hypotheek nemen of een hypothecair mandaat eisen voor de onroerende goederen die betrekking hebben op de investering, voor een bedrag dat

vastgesteld wordt door het Fonds. De wettelijke hypotheek wordt ingeschreven op verzoek van het Fonds.".

Art. 81. In artikel 2 van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1996, 16 maart 1999, 2 juni 2006 en 12 februari 2010, worden punt 9° en punt 11° opgeheven.

Art. 82. In artikel 6, van hetzelfde decreet wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

"§2. De investeringswaarborg kan enkel worden verleend als de aanvrager een subsidiebelofte heeft verkregen. De Regering bepaalt de bijkomende voorwaarden waaronder de investeringswaarborg wordt verleend en stelt de wijze van betaling vast van de bijdragen op de gewaarborgde sommen tot dekking van de investeringswaarborg.".

Art. 83. In artikel 7bis, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 17 maart 2006, wordt de zinsnede "artikel 12, §1, derde lid" vervangen door de zinsnede "artikel 12".

Art. 84. In artikel 8 van hetzelfde decreet, hersteld bij het decreet van 12 februari 2010 en gewijzigd bij de decreten van 15 juli 2011 en 20 december 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede "aan aanvragers uit de sector van de ouderenvoorzieningen en thuiszorgvoorzieningen, uit de sector van de verzorgingsinstellingen en uit de sector van de voorzieningen voor personen met een handicap die een investering volledig financieren" vervangen door de woorden "aan aanvragers die een investering volledig autofinancieren";

2° in het eerste lid, punt 4°, wordt het woord "financiering" vervangen door het woord "autofinanciering";

3° het tweede tot en met het vierde lid worden opgeheven.

Art. **85.** In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1996, 16 maart 1999, 2 juni 2006 en 12 februari 2010, wordt een artikel 8/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 8/1. Het totale bedrag van de investeringswaarborgen die overeenkomstig artikel 7ter en artikel 8, eerste lid, kunnen worden toegekend, wordt jaarlijks bepaald in het decreet dat de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap vastlegt of aanpast.".

Art. 86. Artikel 12 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 16 maart 1999, 12 februari 2010 en 20 december 2013, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 12. De aanvrager moet minstens over een genotsrecht beschikken op het project waarvoor de aanvraag voor een investeringssubsidie wordt gedaan, voor een periode die voor onroerende goederen in elk geval minstens vijfentwintig jaar bedraagt en voor roerende goederen in elk geval minstens vijf jaar bedraagt. De Vlaamse Regering kan een langere periode bepalen. Als de aanvrager en de eigenaar of de houder van de zakelijke rechten op de grond waarop een project wordt voorzien, twee verschillende personen zijn, mag er geen ongeoorloofde verwantschap bestaan tussen hen. De Vlaamse Regering legt de voorwaarden vast waaronder er sprake is van een ongeoorloofde verwantschap.".

Art. 87. In artikel 14 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 2 juni 2006 en 23 juni 2006, worden de woorden "en subsidiebeslissingen" opgeheven.

Art. 88. Voor de dossiers waarvoor een subsidiebelofte werd verleend voor de datum van inwerkingtreding van de desbetreffende bepalingen van artikel 80 tot en met 87 gelden de bepalingen van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden die van toepassing waren voor de datum van inwerkingtreding van de desbetreffende bepalingen van artikel 80 tot en met 87.

HOOFDSTUK 8. Economie, Wetenschap en Innovatie

Afdeling 1. Economisch ondersteuningsbeleid

Art. 89. In het decreet van 16 maart 2012 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid wordt een Hoofdstuk 12/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 12/1 – Steun aan Europees gecofinancierde projecten".

Art. 90. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk 12/1, ingevoegd bij artikel 89, een artikel 37/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 37/1. De Vlaamse Regering kan steun verlenen aan ondernemingen onder de voorwaarden, vermeld in verordening (EU) Nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad (de "gemeenschappelijke structuurfondsenverordening").".

Art. 91. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk 12/1, ingevoegd bij artikel 89, een artikel 37/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 37/2. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om in uitvoering van de gemeenschappelijke structuurfondsenverordening, het toezichtscomité op te richten en de samenstelling en de werking er van te bepalen.".

Afdeling 2. Fonds voor Europese projecten en bijzondere opdrachten van het Agentschap Ondernemen

Art. 92. Het fonds opgericht bij artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 3 april 2009 houdende diverse begrotingsmaatregelen kaderend in de overdracht van de activiteiten en het vermogen van het ontbonden Vlaams Agentschap Ondernemen aan het Agentschap Ondernemen, respectievelijk het Hermesfonds kan worden aangewend voor de ontvangst van middelen en het uitvoeren van betalingen die kaderen in de overdracht van bevoegdheden aan het Agentschap Ondernemen in het kader de 6de staatshervorming, alsmede voor niet courante taken en opdrachten van het agentschap, met inzonderheid de activiteiten van Design Vlaanderen.

Afdeling 3. Industriële onderzoeksfondsen

Art.93. Aan artikel 59 van het decreet van 30 april 2009 betreffende de organisatie en financiering van het wetenschaps- en innovatiebeleid wordt een tweede tot en met vijfde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

"Voor de berekening van de in artikel 10, § 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 betreffende de ondersteuning van de Industriële Onderzoeksfondsen en de interface-activiteiten van de associaties in de Vlaamse Gemeenschap bedoelde parameter, worden ook beschouwd als octrooien die aangevraagd of toegekend zijn door de associatie: de aangevraagde of toegekende octrooien die, zonder de universitaire of hogeschoolpartner van de associatie als medeaanvrager te vermelden, zijn aangevraagd door of toegekend zijn aan een strategisch onderzoekscentrum, als op het aangevraagde of toegekende octrooi een bezoldigd medewerker (zoals vermeld in artikel IV.48§1 van de Codex Hoger Onderwijs van 20 december 2013) van de universitaire of hogeschoolpartner van de associatie wordt vermeld als uitvinder.

Voor de berekening van de in artikel 10, § 6 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 betreffende de ondersteuning van de Industriële Onderzoeksfondsen en de interface-activiteiten van de associaties in de Vlaamse Gemeenschap bedoelde parameter wordt verstaan onder spin-offbedrijven van de associatie de spin-offbedrijven opgericht door de universiteit of door de hogescholen, partner bij de associatie, of door een universitair ziekenhuis als vermeld in artikel 4 van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987, evenals door de strategische onderzoekscentra via het onderzoek of onderzoeksgedeelte dat wordt uitgevoerd in een onderzoeksgroep van de universiteit of van de hogescholen, partner bij de associatie.

Dit artikel is van toepassing vanaf 5 juni 2009.

De Vlaamse Regering past het bovengenoemd besluit aan.".

HOOFDSTUK 9. Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Afdeling 1. Topstukkendecreet

Art.94. Aan artikel 19, §3, eerste lid, van het decreet van 24 januari 2003 houdende bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt een punt 8° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"8° inkomsten uit sponsoring.".

Afdeling 2. Pensioenen VRT

Art.95. In artikel 29 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de rustpensioenen, toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie en betreffende de overlevingspensioenen, toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden, wordt in het tweede lid, 2°, eerste zin, het woord "tot" opgeheven.

Afdeling 3. Vernieuwd jeugd- en kinderbeleid

Art.96. In artikel 17, §5 van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid worden de volgende wijzigingen aangebracht:
1° in het eerste lid wordt het getal "22,5" vervangen door het getal "17,5".
2° in het tweede lid, wordt het getal "12.375" vervangen door het getal "9 625".

HOOFDSTUK 10. Onroerend erfgoed

Afdeling 1. Meerjarige subsidiëringsovereenkomsten

Art.97. In hoofdstuk 12, afdeling 3, onderafdeling 3 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 wordt een artikel 12.3.12/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Meerjarige subsidiëringsovereenkomsten als vermeld in artikel 11, §8, tweede lid van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten en gesloten uiterlijk op 31 december 2014 overeenkomstig afdeling VI/1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2001 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerkzaamheden aan beschermde monumenten, kunnen in onderlinge overeenstemming gewijzigd worden door middel van addenda en dit overeenkomstig de regels die golden voor de inwerkingtreding van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013.".

Afdeling 2. Restauratie Van Peteghemorgel

Art.98. Het saldo, groot 64.211,40 euro, van de aan de kerkfabriek Sint-Martinus Gijzegem, Gijzegem-Dorp 18 te 9308 Gijzegem, op 15 april 2009 toegekende restauratiepremie voor de restauratie van het Van Peteghemorgel in de Sint-Martinuskerk te Gijzegem wordt uitbetaald.

HOOFDSTUK 11. Inwerkingtreding

Art. 99. Dit decreet treedt in werking vanaf de 10de dag na de publicatie in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van:

1° de artikelen 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 12, 13, 79, 89, 90, 91, 92 en 97 , die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2015;
2° de artikelen 9, 10, 11, 14, 18, 19, 23,2°, 25, 26, 27, 29, 30, 35 tot en met 47, 49 en 50 , die in werking treden op 1 september 2015;
3° de artikelen 15, 16, 17, 20, 21, 22, 23,1°, 24, 28, 31, 32, 33 en 34 , die uitwerking hebben met ingang van 1 mei 2015;
4° artikel 56, dat uitwerking heeft met ingang van 30 juni 2015;
5° de artikelen 58, 59 tot en met 66, 75, 76, 77 en 78, die uitwerking hebben met ingang van 1 juli 2015;
6° artikel 93, dat uitwerking heeft met ingang van 5 juni 2009;
7° artikel 95, dat uitwerking heeft met ingang van 1 augustus 2014.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Onderwijs,

Hilde CREVITS

Voor de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,
De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 57.409/3
van 17 april 2015

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015’

Op 10 april 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet 'houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015'.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 16 april 2015. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Wouter PAS, staatsraden, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Raf AERTGEERTS en Paul DEPUYDT, eerste auditeurs-afdelingshoofden, Kristine BAMS, Githa SCHEPPERS en Brecht STEEN, eerste auditeurs, Frédéric VANNESTE en Tim CORTHAUT, auditeurs, en Thomas MAES, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 17 april 2015.

*

ONTVANKELIJKHEID VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

Door te eisen dat de adviesaanvragen met een termijn van vijf werkdagen van een "bijzondere" motivering worden voorzien, heeft de wetgever tot uiting gebracht dat hij wil dat alleen in uitzonderlijke gevallen verzocht wordt om mededeling van het advies binnen die uitzonderlijk korte termijn. De aanvrager moet derhalve pertinente en voldoende concrete gegevens aanbrengen die het aannemelijk maken dat de ontworpen regeling dermate spoedeisend is dat noodzakelijkerwijze een beroep moet worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State (advies mede te delen binnen een termijn van vijf werkdagen) en waarom, op het ogenblik van de adviesaanvraag, geen beroep kon worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van die wetten (advies mede te delen binnen een termijn van dertig dagen).

2. In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid dat

> "het programmadecreet wegens de nauwe band met de begrotingsdecreten en de gelijktijdige behandeling in het Vlaams Parlement in dezelfde periode ingediend moet worden."

Voor een aantal artikelen van het ontwerp is de nauwe band met de begroting 2015 niet of onvoldoende duidelijk, zodat voor die artikelen de spoedeisendheid niet is aangetoond.

In dit verband dient te worden opgemerkt dat, gelet op de zeer algemene motivering in de brief met de adviesaanvraag, de spoedeisendheid slechts kan worden aanvaard voor maatregelen die kennelijk noodzakelijk zijn in het kader van de lopende bijsturing van de begroting en geen uitstel dulden.

Dat is niet het geval voor de artikelen 9 tot 11, 14, 18 en 19, 23, 2°, 25 tot 27, 29 en 30, 35 tot 47, 49 tot 54, 72 tot 74, en 93 van het ontwerp.

Voor de meeste van deze bepalingen wordt overigens in artikel 99, 2°, van het ontwerp bepaald dat ze in werking treden op 1 september 2015, zodat daardoor alleen al de spoedeisendheid wordt ontkracht. Bovendien moet worden opgemerkt dat een aantal van de in artikel 99, 2°, van het ontwerp vermelde bepalingen wijzigingen aanbrengen in besluiten van de Vlaamse Regering, waarna de Vlaamse Regering vervolgens gemachtigd wordt om deze bepalingen te wijzigen (artikelen 40 tot 45 van het ontwerp). Deze onduidelijke en omslachtige werkwijze, die volstrekt af te raden is indien er geen bijzondere verantwoording voor bestaat, kan de Vlaamse Regering vermijden door, op grond van de daartoe beschikbare rechtsgronden, rechtstreeks wijzigingen in de bestaande besluiten aan te brengen.

Wat de voormelde artikelen 9 tot 11, 14, 18 en 19, 23, 2°, 25 tot 27, 29 en 30, 35 tot 47, 49 tot 54, 72 tot 74, en 93 van het ontwerp betreft is de adviesaanvraag bijgevolg niet ontvankelijk en is daardoor ook niet voldaan aan de adviesverplichting. Die bepalingen kunnen

eerst door de Vlaamse Regering in het Vlaams Parlement worden ingediend nadat de Regering erover alsnog het advies van de afdeling Wetgeving heeft kunnen inwinnen.

*

Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

BEVOEGDHEID VAN DE RAAD VAN STATE

Blijkens artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State zijn een aantal teksten uitgesloten van het raadplegingsvereiste van de afdeling Wetgeving. Het gaat onder meer om teksten die geen normatieve bepalingen bevatten in de materiële betekenis van het woord, zoals bijvoorbeeld leningen en domeinverrichtingen.

Gelet daarop is de afdeling Wetgeving niet bevoegd om over artikel 98 van het ontwerp, waarbij een rechtsbasis wordt gecreëerd voor de uitbetaling van het saldo van een restauratiepremie voor de restauratie van het Van Peteghem-orgel in de Sint-Martinuskerk te Gijzegem, advies te geven.

VORMVEREISTEN

1. Over enkele onderdelen van het ontwerp blijkt het advies van de Inspectie van Financiën niet te zijn ingewonnen – dat kon in elk geval worden vastgesteld voor de artikelen 13 en 58 van het ontwerp –, terwijl de Vlaamse minister bevoegd voor Begroting wel het begrotingsakkoord heeft verleend met betrekking tot het gehele ontwerp. Dat betekent dat de correcte procedure niet is gevolgd zoals die is voorgeschreven bij de artikelen 6, § 1, en 15, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2001 ‘houdende regeling van de begrotingscontrole en opmaak’.

2. Blijkens de stukken gevoegd bij de adviesaanvraag heeft de Vlaamse Regering op 10 april 2015 beslist de Vlaamse minister bevoegd voor de financiën en de begrotingen te gelasten over het voorliggende ontwerp het advies in te winnen van een aantal andere instanties en adviesraden. Die adviezen blijken nog niet te zijn gegeven.

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met hogere rechtsnormen verstaan.

Bovendien heeft de Vlaamse Regering beslist dat over de bepalingen van dit ontwerp zal worden onderhandeld in een gemeenschappelijke vergadering van het sectorcomité X (onderwijs Vlaamse Gemeenschap) en van de onderafdeling "Vlaamse Gemeenschap" van afdeling 2 van het Comité voor de provinciale en de plaatselijke overheidsdiensten en in een vergadering van het overkoepelend onderhandelingscomité van het gesubsidieerd vrij onderwijs, het Vlaamse onderhandelingscomité voor het hoger onderwijs en het Vlaams onderhandelingscomité voor de basiseducatie. Het resultaat van deze onderhandelingen is de Raad van State niet bekend.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van de voornoemde vormvereisten nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, nog aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Hoofdstuk 1 – Algemeen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 2 – Onderwijs

Afdeling 1 – Expertisenetwerken

Afdeling 2 – Centra voor leerlingenbegeleiding

Afdeling 3 – Schoolinfrastructuur

Afdeling 4 – Investeringskredieten voor universiteiten

Bij deze afdelingen zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 5 – Dienstverlening AKOV

Artikel 7

Het verdient aanbeveling om in het ontworpen artikel 26, § 4, 4°, van het decreet van 21 december 2012 'houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2013' uitdrukkelijk te bepalen over welke centrale examencommissie het gaat, hetzij door te verwijzen naar paragraaf 3, hetzij door te verwijzen naar de in paragraaf 3 vermelde koninklijke besluiten van 13 februari 2007 en 21 oktober 1998.

Afdeling 6 – Kinderbijslagen Hoger Onderwijs

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 7 – Lestijden buitengewoon basisonderwijs en buitengewoon secundair onderwijs

De adviesvraag met betrekking tot deze afdeling is niet ontvankelijk.

Afdeling 8 – Bijkomende financiering beursstudenten

Artikel 12

Het ontworpen artikel III.41*bis* van de Codex Hoger Onderwijs voorziet vanaf het begrotingsjaar 2015 in een bijkomende financiering voor de hogescholen. Het decretaal bepaalde bedrag wordt verdeeld over de hogescholen naar rato van het aantal financieringspunten gegenereerd door beursstudenten.

Doordat de universiteiten, waar ook beursstudenten zijn ingeschreven, niet kunnen genieten van deze bijkomende financiering, ontstaat een verschil in behandeling tussen de hogescholen en de universiteiten.

Het wettig doel van de maatregel bestaat erin om de instellingen die verhoudingsgewijze het meeste beursstudenten hebben, te compenseren voor het minder sterk stijgen van hun middelen ten gevolge van de verhoging van de studiegelden. Het onderscheid steunt op een objectief criterium, zijnde de aard van de instelling. Uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof m.b.t. artikel 24, § 4, van de Grondwet blijkt evenwel dat om ten aanzien van het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie een verschil in behandeling onder de onderwijsinstellingen te verantwoorden, het niet voldoende is te wijzen op het bestaan van objectieve verschillen tussen die instellingen. Daarnaast moet nog worden aangetoond dat, ten aanzien van de geregelde aangelegenheid, het onderscheid relevant is om een verschillende behandeling in redelijkheid te verantwoorden.[2]

De memorie van toelichting bij de ontworpen bepaling geeft aan dat de hogescholen een hoger aandeel beursstudenten tellen. Deze feitelijke vaststelling belet evenwel niet dat sommige universiteiten een hoger aantal beursstudenten kunnen tellen dan sommige hogescholen. De stellers van het ontwerp zullen met andere woorden moeten kunnen verantwoorden waarom de ontworpen maatregel, waarbij enkel hogescholen een bijkomende ondersteuning krijgen, pertinent is ten aanzien van de doelstelling van compensatie van instellingen van het hoger onderwijs die door de verhoging van de vork tussen het verlaagde tarief voor beursstudenten en het reguliere tarief relatief meer inkomsten derven.

[2] Zie o.m.: GwH 21 maart 1995, nr. 27/95, B.5; GwH 26 juli 2007, nr. 110/2007, B.13; GwH 11 juni 2008, nr. 90/2008, B.4 en B.5.

Artikel 13

Hoewel dit in de memorie van toelichting bij artikel 13 van het ontwerp ten onrechte niet wordt verduidelijkt, geeft artikel 13 gevolg aan het arrest nr. 60/2014 van het Grondwettelijk Hof[3] en het arrest nr. 230.083 van de Raad van State[4].

Aangezien deze arresten van het Grondwettelijk Hof en de Raad van State betrekking hebben op de terugbetaling door de Vlaamse Gemeenschap van uitgaven gedaan voor het terugbetalen van vervoerskosten én het uitbetalen van een fietsvergoeding, is het omwille van de rechtszekerheid raadzaam om in het ontworpen artikel XI.1, § 3, van het decreet van 13 juli 2001 'betreffende het onderwijs XIII-Mozaïek' uitdrukkelijk melding te maken van de fietsvergoeding. Zo wordt niet de indruk gewekt dat artikel XI.3, wat de terugbetaling van de fietsvergoeding betreft, wel nog van toepassing zou zijn.

Afdeling 9 – Benoemingen

Bij de bepalingen uit deze afdeling waarvoor de adviesaanvraag ontvankelijk is, zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 10 – Benoeming overgedragen uren

Artikelen 31 tot 34

De artikelen 32 en 34 van het ontwerp zijn twee geheel identieke, autonome bepalingen.

Wellicht is het de bedoeling dat de tekst van artikel 32 wordt ingevoegd in het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs van 27 maart 1991 en dat de tekst van artikel 34 wordt ingevoegd in het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs van 27 maart 1991 (vgl. met de artikelen 31 en 33 van het ontwerp). De inleidende zin die de tekst van de artikelen 32 en 34 van het ontwerp invoegt in de twee genoemde decreten van 27 maart 1991 ontbreekt evenwel.

In ieder geval moet het ontwerp worden aangepast om duidelijk te maken op welke personeelsleden de artikelen 32 en 34 van het ontwerp van toepassing zijn.

Afdeling 11 – Vervangingen

Afdeling 12 – Loopbaanonderbreking

Afdeling 13 – Bekwaamheidsbewijzen ondersteunend personeel secundair onderwijs

Afdeling 14 – Opschorten Vlaamse reaffectatiecommissie

[3] GwH 3 april 2014, nr. 60/2014.

[4] RvS 3 februari 2015, nr. 230.083.

Afdeling 15 – Verlof wegens opdracht

De adviesvraag met betrekking tot deze afdelingen is niet ontvankelijk.

Afdeling 16 – Consortia volwassenenonderwijs

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 17 – Naadloze, flexibele trajecten onderwijs-welzijn

De adviesvraag met betrekking tot deze afdeling is niet ontvankelijk.

Hoofdstuk 3 – Financiën en Begroting

Afdeling 1 – Vlaamse Adviescommissie Boekhoudkundige Normen

De adviesvraag met betrekking tot deze afdeling is niet ontvankelijk.

Afdeling 2 – Fonds voor Economische Impulsprogramma's

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 3 – Egalisatiefonds Responsabiliseringsbijdrage van de Vlaamse Gemeenschap

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 4 – Spelen en weddenschappen

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 5 – Erfbelasting

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 6 – Schenkbelasting

Artikelen 61 en 62

1. Het ontworpen artikel 2.8.4.3.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit (artikel 62 van het ontwerp) bevat een nieuw specifiek verlaagd tarief "voor schenkingen van gebouwen

onderworpen aan een energetische renovatie", zoals in het opschrift van de nieuwe onderafdeling 3 van hoofdstuk 8, afdeling 4, wordt bepaald (artikel 61 van het ontwerp).

Om het nieuwe gunsttarief te genieten worden de volgende gevallen onderscheiden en de volgende voorwaarden gesteld:

- *bij het renoveren* (ontworpen artikel 2.8.4.3.1, § 1):

> 1° een van de begiftigden dient binnen vijf jaar na de datum van de schenkingsakte voor minstens 10.000 euro (exclusief btw) "renovatiewerken" aan het goed te laten uitvoeren, wat moet blijken uit de facturen uitgereikt door de aannemer die de werken heeft uitgevoerd;
>
> 2° de aannemer die de werken heeft uitgevoerd, dient te attesteren dat de facturen betrekking hebben op werken zoals omschreven in de artikelen 6.4.1/1, 6.4.1/1/1, 6.4.1/1/2 of 6.4.1/5, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 'houdende algemene bepalingen over het energiebeleid' (hierna: Energiebesluit);

- *bij het verhuren* (ontworpen artikel 2.8.4.3.1, § 2):

> een van de begiftigden dient binnen drie jaar na de datum van de schenkingsakte in verband met het goed een van na die datum daterend conformiteitsattest als vermeld in titel III, hoofdstuk II, van het decreet van 15 juli 1997 'houdende de Vlaamse Wooncode' voor te leggen, alsook een van na die datum daterende geregistreerde huurovereenkomt met een minimumduur van negen jaar.

2. Voor de regeling inzake de renovatie van het geschonken goed rijzen de volgende vragen en problemen.

Er wordt in het ontworpen artikel 2.8.4.3.1, § 1, eerste lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit niet duidelijk bepaald wat onder "renovatiewerken" dient te worden verstaan. Volgens het opschrift van de betrokken onderafdeling – doch een opschrift heeft in beginsel geen normatieve waarde –[5] moet het om een "energetische renovatie" gaan.[6] De gemachtigde heeft echter verklaard dat bedoeld zijn "renovatiewerken die een verhoogde energie-efficiëntie beogen". Een en ander zou mogelijk kunnen worden afgeleid uit de in het ontworpen artikel 2.8.4.3.1, § 1, eerste lid, 2°, opgenomen verwijzingen naar een aantal specifieke bepalingen van het Energiebesluit, die betrekking hebben op werken die de energie-efficiëntie verhogen zoals dakisolatie of spouwmuurisolatie. Aan de Vlaamse Regering wordt echter de bevoegdheid gegeven om "de lijst van werken die in aanmerking komen" aan te vullen. In de betrokken delegatiebepaling wordt aangegeven dat het om een mogelijkheid gaat ("kan") en wordt niet gesteld dat het om werken ter verhoging van de energie-efficiëntie dient te gaan. Bovendien wordt niet duidelijk gemaakt dat ook in dat geval de verplichting geldt dat een attest

[5] *Beginselen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, nr. 13, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

[6] Dat opschrift dekt overigens de lading niet vermits bij verhuring niet de voorwaarde van een energetische renovatie wordt gesteld. Het kan immers zijn dat het goed op het ogenblik dat het werd geschonken reeds aan alle voorwaarden voldeed die worden gesteld om een conformiteitsattest te bekomen.

van de aannemer dient te worden voorgelegd.[7] Ter wille van de rechtszekerheid zal de ontworpen regeling dan ook op al deze punten duidelijker moeten worden geformuleerd.

De onduidelijkheid van de ontworpen delegatiebepaling vormt ook een probleem op het vlak van het fiscaal legaliteitsbeginsel zoals verwoord in de artikelen 170, § 1, en 172, tweede lid, van de Grondwet. Uit die bepalingen kan worden afgeleid dat geen enkele belasting kan worden geheven en dat geen enkele vrijstelling van belasting kan worden verleend zonder instemming van de belastingplichtigen, uitgedrukt door hun vertegenwoordigers. Daaruit volgt dat de fiscale aangelegenheid een bevoegdheid is die door de Grondwet aan de wet wordt voorbehouden en dat elke delegatie die betrekking heeft op het bepalen van een van de essentiële elementen van de belasting in beginsel ongrondwettig is. De voormelde grondwetsbepalingen gaan evenwel niet zover dat ze de wetgever ertoe zouden verplichten elk aspect van een belasting of van een vrijstelling zelf te regelen. Een aan een andere overheid verleende bevoegdheid is niet in strijd met het wettigheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgesteld. Tot de essentiële elementen van de belasting behoren de aanwijzing van de belastingplichtigen, de belastbare materie, de heffingsgrondslag, de aanslagvoet en de eventuele belastingvrijstellingen.[8]

De beleidsruimte die in dit geval aan de Vlaamse Regering wordt gelaten, dient dan ook strikt begrensd te zijn. Het komt immers aan de decreetgever toe om de essentiële elementen van de belastingregeling te bepalen, zoals het bepalen van de gevallen waarin het gunsttarief geldt.

Over de delegatiebepaling aan de Vlaamse Regering gaf de gemachtigde de volgende verduidelijking:

> "De reden van de vermelding dat de Vlaamse Regering de lijst nog kan aanvullen is onder meer dat bij een eventuele aanpassing van de energieregelgeving (energiebesluit) de Vlaamse Regering snel de lijst van werken die in aanmerking komen voor de teruggave van schenkbelasting kan bijstellen of actualiseren.
>
> De techniek en de markt van de energiebesparende werken evolueert snel. De decreetgever wil er daarom ook voor zorgen dat er makkelijk kan geanticipeerd worden op nieuwe maatregelen en vermijden dat deze energiebesparende maatregelen niet van het verlaagde tarief kunnen genieten. Deze bepaling laat de Vlaamse regering ook toe in te spelen op nieuwe ontwikkelingen. Dit kan de rechtszekerheid ten goede komen.
>
> Een delegatie is ons inziens geoorloofd en in overeenstemming met het legaliteitsbeginsel inzake belastingen. Het gaat hier *in casu* niet om een essentieel element. De Vlaamse Regering kan enkel vaststellen dat andere energiebesparende renovatiewerken eveneens van het verlaagde tarief kunnen genieten."

Om in overeenstemming te zijn met het fiscaal legaliteitsbeginsel zal aan de Vlaamse Regering de opdracht (en dus niet louter een mogelijkheid, zoals kan worden opgemaakt uit het woord "kan") moeten worden gegeven om de regeling ook van toepassing te maken op

[7] Overigens zou, om de regeling sluitend te maken, het attest van de aannemer ook moeten vermelden wanneer de werken zijn beëindigd. Uit een factuur van de werken kan dit gegeven niet steeds worden afgeleid.

[8] GwH 16 juni 2011, nr. 103/2011, B.5.1 tot B.5.3.

nieuwe soorten van renovatiewerken met het oog op verhoogde energie-efficiëntie. Dit kan door de Vlaamse Regering te machtigen om, in het kader van de regeling voor een verlaagd schenkingstarief, de renovatiewerken aan te wijzen die zouden worden opgenomen in het betrokken onderdeel van het Energiebesluit. Op die manier wordt de concordantie tussen het Energiebesluit en de ermee verbonden regeling van de Vlaamse Codex Fiscaliteit verzekerd en komt de voorbehouden bevoegdheid van de Vlaamse decreetgever inzake belastingen niet in het gedrang.

Indien de decreetgever de mogelijkheid wenst te laten bestaan dat ook andere renovatiewerken met het oog op verhoogde energie-efficiëntie in aanmerking worden genomen voor het verlaagde schenkingstarief, moet hij op voldoende duidelijke wijze bepalen welke werken de Vlaamse Regering kan aanwijzen, en op welke wijze het bewijs van het verrichten van deze renovatiewerken moet worden geleverd.

3. Krachtens artikel 5, § 2, 8°, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 'betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten' is het lokalisatiecriterium inzake de schenkbelasting voor onroerende goederen, hetzij de plaats waar de schenker-rijksinwoner op het ogenblik van de schenking zijn fiscale woonplaats heeft, hetzij de plaats waar het onroerend goed gelegen is indien de schenker een niet-rijksinwoner is. Gelet op het gegeven dat de subsidieregeling opgenomen in het Energiebesluit alsook de regeling inzake het conformiteitsattest exclusief gericht lijken te zijn op de onroerende goederen gelegen in het Vlaamse Gewest, terwijl de regeling inzake de schenkbelasting ook betrekking kan hebben op onroerende goederen gelegen buiten het Vlaamse Gewest, is het de vraag of de stellers van het ontwerp daarvoor voldoende oog hebben gehad. De verwijzing naar een aantal bepalingen van het Energiebesluit in het ontworpen artikel 2.8.4.3.1, § 1, eerste lid, 2°, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit kan immers niet gelezen worden als een territoriale aanknoping, vermits in de memorie van toelichting wordt gesteld dat deze verwijzing "enkel en alleen betrekking [heeft] op de omschrijving van de werken, en los staat van de andere in dat besluit beschreven voorwaarden tot het bekomen van een premie". Gelet op de beperkte tijd die voor het geven van dit advies is gelaten, kan dit punt evenwel niet nader worden onderzocht.

4. In het ontworpen artikel 2.8.4.3.1, § 2, derde lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit wordt bepaald dat het teruggegeven bedrag "kan" worden teruggevorderd als de begiftigden geen effectieve verhuring van negen jaar kunnen aantonen. Gelet op het legaliteitsbeginsel in fiscale zaken, kan dit element niet aan de beoordeling van de uitvoerende macht worden overgelaten: indien niet aan de voorwaarden voor het verlaagde tarief is voldaan, zal tot terugvordering moeten worden overgegaan. De bepaling zal in die zin moeten worden aangepast.

5. Ter wille van de rechtszekerheid zal de laatste zin van het ontworpen artikel 2.8.4.3.1, § 2, derde lid, anders moeten worden gesteld. Nu lijkt het alsof na de melding van de voortijdige beëindiging van de huurovereenkomst voor de begiftigde de verplichting ontstaat om binnen zes maanden een nieuwe geregistreerde huurovereenkomst en een (nog geldig) conformiteitsattest voor te leggen. Ongetwijfeld is het echter de bedoeling te bepalen dat dit het geval is indien de begiftigde terugvordering wil vermijden.

Hoofdstuk 4 – Binnenlands bestuur

Afdeling 1 – Planlastendecreet

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 2 – Overdrachten van onroerende domeingoederen

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 5 – Leefmilieu, Natuur en Energie

Afdeling 1 – Vlaams Dierenwelzijnsfonds

Artikel 69

1. Bij artikel 69, 1°, van het ontwerp wordt artikel 107, § 2, van het decreet van 19 december 2014 'houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015' gewijzigd, teneinde de mogelijke inkomsten van het Vlaams Dierenwelzijnsfonds uit te breiden tot schenkingen, legaten en sponsoring. De wijze waarop die uitbreiding is geformuleerd, is evenwel problematisch. Doordat de vermelding "schenkingen, legaten en sponsoring" als een nieuw vijfde streepje wordt toegevoegd aan de opsomming in artikel 107, § 2, wordt deze vermelding voorgesteld als één van de gevallen van "opbrengsten voortvloeiend uit de bepalingen van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren", zoals wordt vermeld in de inleidende zin van die opsomming, hetgeen allicht niet de bedoeling is.

De gemachtigde stelde voor om dit probleem te verhelpen door artikel 107, § 2, van het decreet van 19 december 2014 te vervangen als volgt:

"§ 2. Het Fonds wordt gespijsd met:

1° de opbrengsten voortvloeiend uit de bepalingen van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, met name:

- de retributie voor de aanvragen tot erkenning bedoeld in artikel 3*bis*, § 2, 3°, b), tweede lid;

- de retributie voor de aanvragen tot erkenning bedoeld in artikel 5, § 3, tweede lid;

- de bijdrage voor de identificatie en registratie van honden en katten bedoeld in artikel 7;

- de administratieve boetes bedoeld in artikel 41*bis*.

2° schenkingen, legaten en sponsoring."

Met dit tekstvoorstel kan worden ingestemd.

2. Bij artikel 69, 2°, van het ontwerp wordt aan artikel 107, § 3, van het decreet van 19 december 2014 de volgende zinsnede toegevoegd: ", alsook het verlenen van subsidies".

Artikel 12, § 1, van het decreet van 8 juli 2011 'houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof' bepaalt dat bij decreet specifieke ontvangsten kunnen worden toegewezen aan specifieke uitgaven. Aangezien een begrotingfonds een afwijking inhoudt van de regel, bepaald in artikel 10, § 3 van het decreet van 8 juli 2011, dat de gezamenlijke ontvangsten bestemd zijn voor de gezamenlijke uitgaven, is vereist dat de ontvangsten en de uitgaven van een begrotingsfonds in nauwkeurige en strikte bewoordingen zijn omschreven. Dat is niet het geval voor de ontworpen toevoeging, die immers op eender welke soort subsidie zou kunnen slaan. De gemachtigde verklaarde in dat verband het volgende:

> "Het is niet de bedoeling om de mogelijkheid te creëren om subsidies te geven aan allerhande dierenwelzijns- en dierenrechtenorganisaties. Voor de regionalisering van dierenwelzijn werd door de FOD Volksgezondheid (waartoe dierenwelzijn tot 30/6/2014 behoorde) wetenschappelijk onderzoek gesteund in het kader van o.a. dierenwelzijn. Het gaat hierbij om projecten die over meerdere jaren lopen. Door de regionalisering zijn de budgetten voor dit onderzoek verdeeld over de 3 Gewesten (+ 60/40-verdeling, met een klein deel voor Brussel). De lopende projecten zelf werden verdeeld op basis van de plaats van vestiging van het instituut dat het onderzoek uitvoert. Het resultaat hiervan is dat, van de 14 nog lopende projecten, er 13 werden toegewezen aan Vlaanderen en 1 aan Wallonië. Door de discrepantie tussen de verdeling van het budget (60/40) en de verdeling van de nog lopende projecten (13/1), volstaat het overgehevelde budget voor 2015 niet om de lopende studies te betalen. Het tekort zou echter bijgepast kunnen worden vanuit het Dierenwelzijnsfonds. Langs de uitgavenkant zijn voor dit Fonds reeds 'kosten voor studies en wetenschappelijk onderzoek' voorzien. Er werd echter vastgesteld dat de steun voor wetenschappelijk onderzoek zoals toegekend door de FOD eigenlijk subsidies zijn en geen klassieke betaling voor levering. Om discussies te vermijden of subsidies al dan niet beschouwd kunnen worden als vallende onder 'kosten voor studies en wetenschappelijk onderzoek' zoals bedoeld in § 3 van voormeld artikel 107, wordt voorgesteld om subsidies expliciet te vermelden langs de uitgavenkant van het Fonds. Bijgevolg zou de voorgestelde tekst gepreciseerd kunnen worden zodat duidelijk is dat dit enkel betrekking heeft op subsidies voor het dekken van de kosten voortvloeiend uit het gesubsidieerd wetenschappelijk onderzoek in het kader van dierenwelzijn toegekend voor 1 juli 2014 door de FOD Volksgezondheid."

De Raad van State kan instemmen met de door de gemachtigde voorgestelde precisering van de aard van de subsidies.

Afdeling 2 – Energie

Artikel 70

Bij artikel 70 van het ontwerp wordt artikel 99 van het decreet van 18 december 2009 'houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010' opgeheven. Ter wille van de rechtszekerheid is het raadzaam om van de gelegenheid gebruik te maken om ook de twee uitvoeringsbesluiten van die decretale bepaling op te heffen, namelijk het besluit van de Vlaamse Regering van 10 september 2010 'houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder een waarborg kan worden verleend voor de terugbetaling van de leningen, toegestaan door het Fonds ter reductie van de globale energiekost' en het besluit van de Vlaamse Regering van 23 maart 2012 'houdende verlening van de waarborg van het Vlaamse Gewest voor de leningen

die door het Fonds ter reductie van de globale energiekost worden toegestaan aan diverse Lokale Entiteiten'. De opheffing van de rechtsgrond van deze twee besluiten impliceert immers niet dat deze besluiten van rechtswege uit de rechtsorde verdwijnen. Ze moeten dan ook uitdrukkelijk worden opgeheven en dat gebeurt het best samen met de opheffing van de decretale bepaling waarop ze gesteund zijn.[9]

Artikel 71

In de memorie van toelichting wordt uitdrukkelijk vermeld dat de schulden die door een lokale entiteit worden gemaakt ten aanzien van het Vlaamse Gewest ter uitvoering van het ontworpen artikel 8.2.2 van het Energiedecreet van 8 mei 2009, geheel of gedeeltelijk kunnen worden kwijtgescholden, bijvoorbeeld door te voorzien in een franchise. Dat blijkt evenwel niet uit de tekst van het ontworpen artikel 8.2.2, § 3, en kan dan ook beter uitdrukkelijk worden bepaald, bijvoorbeeld door de woorden "geheel of gedeeltelijk" in te voegen tussen de woorden "gemaakt" en "kwijtschelden".

Afdeling 3 – Leefmilieu en natuur

Artikelen 76 en 77

Bij de artikelen 76 en 77 van het ontwerp wordt voorzien in een regeling waarbij telkens 33 opcentiemen worden geheven op de bijdragen die worden geïnd door de beheersorganismen Recupel en Bebat voor de financiering van de activiteiten van deze beheersorganismen in het kader van de aanvaardingsplicht voor afgedankte elektrische en elektronische apparatuur, respectievelijk afgedankte batterijen en accu's. Die opcentiemen komen, anders dan de bijdragen, niet ten goede aan de beheersorganismen, maar aan het Vlaamse Gewest, en zij mogen niet worden doorgerekend in de milieubijdrage die door de consumenten wordt betaald.

De term "opcentiem" verwijst naar een percentsgewijze verhoging van een oorspronkelijk bedrag, waarbij die verhoging normaal gesproken dezelfde of een vergelijkbare bestemming krijgt als het oorspronkelijk bedrag.[10] Dat is hier niet het geval: de beheersorganismen ontvangen door de opcentiemen geen hoger bedrag aan bijdragen, maar zij moeten ten belope van het bedrag van de opcentiemen juist een eigen bijdrage betalen aan het Vlaamse Gewest. Die bijdrage, die overigens als een belasting moet worden gekwalificeerd, is duidelijk onderscheiden van de bijdragen die de beheersorganismen zelf innen. De bijdrage en de opcentiemen die erop worden geheven verschillen met andere woorden zowel wat betreft de bestemmeling ervan als wat betreft hun juridische aard.[11]

[9] Omzendbrief VR/2014/4 van 9 mei 2014 'betreffende de wetgevingstechniek', aanbeveling 214, 1°.

[10] Dat is bijvoorbeeld het geval voor opcentiemen op een belasting of voor opdeciemen op een strafrechtelijke geldboete.

[11] In belastingzaken wordt de term opcentiemen ook gebruikt wanneer het gaat om een belasting die aan een andere overheid ten goede komt dan de belasting waarop de opcentiemen worden berekend. Het gaat dan echter enkel om een andere overheid maar nog steeds om een belasting.

Het zou dan ook de duidelijkheid van de ontworpen regeling ten goede komen indien in de artikelen 76 en 77 van het ontwerp zou worden bepaald dat de beheersorganismen een heffing verschuldigd zijn aan het Vlaamse Gewest ten belope van 33 procent van de bijdragen die zij innen voor de financiering van hun activiteiten in het kader van de aanvaardingsplicht. Tevens kan worden bepaald dat die heffing er niet toe mag leiden dat de bijdragen, die uiteindelijk door de consumenten worden betaald bij de aankoop van elektrische en elektronische apparatuur en van batterijen en accu's, worden verhoogd.

Hoofdstuk 6 – Mobiliteit en Openbare Werken

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 7 – Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Algemene opmerking

In de memorie van toelichting wordt uiteengezet dat "de decreetsbepalingen in werking [treden] op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum". Dit strookt echter niet met artikel 99 van het ontwerp, waaruit duidelijk kan worden afgeleid dat de aan te nemen regeling in werking treedt op de tiende dag na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad. Dit werd ook door de gemachtigde beaamd. Teneinde elke verwarring omtrent het tijdstip van inwerkingtreding te vermijden, kan de memorie van toelichting op dit punt dan ook beter worden aangepast.

Artikel 80

Bij artikel 80 van het ontwerp wordt een bestaande regeling inzake de verlening van investeringswaarborg voor de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, die thans enkel geldt voor woonzorgcentra, uitgebreid tot alle voorzieningen in de gezondheids- en welzijnssector. Bovendien worden ook de voorwaarden voor die investeringswaarborg versoepeld.

Een (uitbreiding van een) dergelijke regeling kan worden beschouwd als staatssteun in de zin van artikel 107 van het Verdrag 'betreffende de werking van de Europese Unie' (VWEU).[12] De gemachtigde verklaarde dat de ontworpen waarborgregeling ingepast kan worden in de voorwaarden vervat in het besluit 2012/21/EU van de Commissie van 20 december 2011 'betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste

[12] HvJ 19 maart 2013, C-399/10 P en C-401/10 P, *Bouygues v. Commissie*, punten 89-114, in het bijzonder punt 107, waar verwezen wordt naar HvJ 1 december 1998, C-200/97, *Ecotrade*, punt 43, en HvJ 8 december 2011, C-275/10, *Residex Capital IV*, punten 39-42.

ondernemingen'.[13] De ontworpen regeling kan effectief worden beschouwd als een "compensatie ten behoeve van het verrichten van diensten van algemeen economisch belang door ziekenhuizen die medische zorg bieden, daaronder begrepen, in voorkomend geval, spoedeisende hulp", enerzijds, en als een "compensatie ten behoeve van het verrichten van diensten van algemeen economisch belang waarmee wordt voldaan aan sociale behoeften wat betreft gezondheidszorg en langdurige zorg, kinderopvang, toegang tot de arbeidsmarkt en herintreding, sociale huisvesting en de zorg voor en sociale inclusie van kwetsbare groepen", anderzijds (zie artikel 2, lid 1, b) en c), van dat besluit). De ermee gepaard gaande vrijstelling van aanmelding bij de Europese Commissie is echter enkel mogelijk indien voldaan is aan een aantal voorwaarden, waaronder de beperking in de tijd van de compensatie (artikel 2, lid 2), de omvang van de compensatie (artikel 5) en de tweejaarlijkse verslaglegging aan de Europese Commissie (artikel 9). De stellers van het ontwerp moeten erop toezien dat aan die voorwaarden is voldaan.

Artikel 85

Artikel 85 van het ontwerp voegt niets toe aan de normale regel dat het bedrag van de investeringswaarborgen per kalenderjaar in de uitgavenbegroting moet worden bepaald. Deze bepaling kan dan ook beter worden weggelaten uit het ontwerp.

Hoofdstuk 8 – Economie, Wetenschap en Innovatie

Afdeling 1 – Economisch ondersteuningsbeleid

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 2 – Fonds voor Europese projecten en bijzondere opdrachten van het Agentschap Ondernemen

Artikel 92

Het besluit van de Vlaamse Regering van 3 april 2009 'houdende diverse begrotingsmaatregelen kaderend in de overdracht van de activiteiten en het vermogen van het ontbonden Vlaams Agentschap Ondernemen aan het Agentschap Ondernemen, respectievelijk het Hermesfonds' is genomen met toepassing van artikel 21 van het decreet van 19 december 2008 'houdende diverse maatregelen inzake de ontbinding van het Vlaams Agentschap Ondernemen en houdende de inrichting van een Comité voor Preventief Bedrijfsbeleid'.

Bij de laatste bepaling werd de Vlaamse Regering ermee belast "de bestaande decreetsbepalingen waarin de werking van het Vlaams Agentschap Ondernemen nader is geregeld, te wijzigen, aan te vullen, te vervangen of op te heffen, om ze in overeenstemming te brengen met de bepalingen van dit decreet". De besluiten die ter uitvoering van die bepaling

[13] Zie, in verband met de diensten van algemeen economisch verband, ook mededeling 2012/C 8/02 van de Commissie 'betreffende de toepassing van de staatssteunregels van de Europese Unie op voor het verrichten van diensten van algemeen economisch belang verleende compensatie'.

worden vastgesteld, "houden op uitwerking te hebben als ze niet bij decreet zijn bekrachtigd binnen de negen maanden na de datum van de inwerkingtreding ervan". Een (tijdige) bekrachtiging werkt terug tot de datum van de inwerkingtreding van de betrokken besluiten.

Voor zover de Raad van State kon nagaan is het besluit van de Vlaamse Regering van 3 april 2009 nooit bekrachtigd en is het overeenkomstig de voormelde decretale bepaling vervallen. De verwijzing ernaar in artikel 92 van het ontwerp is dus doelloos.

Bij artikel 29 van het decreet 'houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009' werden de wijzigingsbepalingen in het besluit van de Vlaamse Regering van 3 april 2009 hernomen en werd aan die wijzigingen terugwerkende kracht verleend tot 1 januari 2009, zijnde de datum van inwerkingtreding van dat besluit. Dit resulteerde alsnog in artikel 92*bis* van het decreet van 19 december 2008 'houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2009'.

De conclusie is dat de met de ontworpen bepaling beoogde bijkomende taken voor het betrokken fonds moeten worden geïntegreerd in de laatstgenoemde decretale bepaling door middel van een formele wijzigingsbepaling, veeleer dan die taken toe te kennen middels een autonome bepaling met een onjuiste verwijzing, zoals thans het geval is.

Afdeling 3 – Industriële onderzoeksfondsen

De adviesvraag met betrekking tot deze afdeling is niet ontvankelijk.

Hoofdstuk 9 – Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Afdeling 1 – Topstukkendecreet

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 2 – Pensioenen VRT

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 3 – Vernieuwd jeugd- en kinderbeleid

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 10 – Onroerend erfgoed

Afdeling 1 – Meerjarige subsidiëringsovereenkomsten

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 2 – Restauratie Van Peteghemorgel

De Raad van State is niet bevoegd om advies te geven over deze afdeling.

Hoofdstuk 11 – Inwerkingtreding

Artikel 99

De artikelen 15, 16, 17, 20, 21, 22, 23,1°, 24, 28, 31, 32, 33 en 34 krijgen uitwerking met ingang van 1 mei 2015, zoals blijkt uit artikel 99, 3°, van het ontwerp. Indien het ontworpen decreet wordt bekrachtigd en afgekondigd na 1 mei 2015, hetgeen wellicht het geval zal zijn, zal het dus gedeeltelijk met terugwerkende kracht uitwerking hebben.

Zoals het Grondwettelijk Hof er reeds meermaals heeft op gewezen, is de niet-retroactiviteit van wetten of decreten een waarborg ter voorkoming van rechtsonzekerheid en vereist die waarborg dat het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat eenieder in redelijke mate de gevolgen van een welbepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat de handeling wordt verricht.[14] Nog volgens het Grondwettelijk Hof kan de terugwerkende kracht van wetten of decreten enkel worden verantwoord wanneer zij onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang[15] zoals bijvoorbeeld voor de goede werking of de continuïteit van de openbare dienst.[16] Indien bovendien blijkt dat de terugwerkende kracht tot gevolg heeft dat de afloop van een of meer gerechtelijke procedures in een welbepaalde zin wordt beïnvloed of dat rechtscolleges worden verhinderd zich uit te spreken over een welbepaalde rechtsvraag, vergt de aard van het in het geding zijnde beginsel dat uitzonderlijke omstandigheden een verantwoording bieden voor het optreden van de wetgever, dat ten nadele van een categorie van burgers inbreuk maakt op de jurisdictionele waarborgen die aan allen worden geboden.[17]

Daarover ondervraagd verschafte de gemachtigde de volgende uitleg met betrekking tot de mogelijke inwerkingtreding met terugwerkende kracht :

> "In de memorie van toelichting wordt de ingangsdatum 1 mei 2015 in verband gebracht met het tijdig op de hoogte brengen van de schoolbesturen en personeelsleden van de gewijzigde ingangsdatum van de benoemingen. Dat hangt echter meer af van het moment waarop over de maatregel gecommuniceerd zal kunnen worden, dan van de effectieve inwerkingtreding. Wel moet de inwerkingtredingsdatum (of uitwerkingsdatum)

[14] Zie onder meer: GwH 20 mei 1998, nr. 49/98, B.4; GwH 9 februari 2000, nr. 17/2000, B.4; GwH 15 mei 2008, nr. 80/2008, B.4; GwH 13 januari 2011, nr. 3/2011, B.7.

[15] Zie o.m. GwH 30 oktober 2012, nr. 137/2012, B.9.

[16] Zie o.m. GwH 19 december 2001, nr. 159/2001, B.13.1.

[17] Zie o.m. GwH 4 mei 2005, nr. 86/2005, B.6.1; GwH 19 april 2006, nr. 55/2006, B.6; GwH 4 maart 2008, nr. 41/2008, B.6.1; GwH 17 april 2008, nr. 64/2008, B.29.1 en B.47.1; GwH 15 januari 2009, nr. 6/2009, B.3.2 en GwH 18 februari 2009, nr. 26/2009, B.13.

liggen voor de vooruitgeschoven data waarmee de vervroegde benoeming zal werken. De vroegste van die data is 30 juni (art. 15, 2° en art. 22, 2°). 1 mei 2015 beantwoordt daaraan, maar om het risico van terugwerkende kracht te verkleinen, kan ook voor een latere datum (maar in elk geval vóór 30 juni) gekozen worden."

Gelet op deze uitleg verdient het dan ook aanbeveling de datum van 1 mei 2015 te vervangen door een datum die geen retroactiviteit inhoudt of om gewoon artikel 99, 3°, van het ontwerp weg te laten, zodat voor de erin vermelde bepalingen de gebruikelijke regeling inzake inwerkingtreding wordt gevolgd, en toe te zien op een snelle bekendmaking van het ontworpen decreet.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Wim GEURTS JO BAERT

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD VOOR LANDBOUW EN VISSERIJ

SALV
STRATEGISCHE ADVIESRAAD **LANDBOUW & VISSERIJ**

Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij
Koning Albert II-laan 35 bus 39
1030 BRUSSEL
02 552 79 90
salv@vlaanderen.be
www.salv.be

Mevrouw Annemie Turtelboom
Viceminister-president en Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 Brussel

uw bericht van	**uw kenmerk**	**ons kenmerk**	**bijlagen**
10/04/2015	DepFB/BORG/...	SALV-U-20150415-kvn-1	
vragen naar/e-mail		**telefoonnummer**	**datum**
Koen Carels koen.carels@lv.vlaanderen.be		02 552 79 90	15/04/2015

Betreft: Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015.

Mevrouw de minister,

Op 13 april 2015 ontving de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij uw spoedadviesvraag over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015.

De SALV zal in deze fase geef advies uitbrengen.

Hoogachtend,
Piet VANTHEMSCHE
Voorzitter SALV

ADVIES VAN DE VLAAMSE REGULATOR VAN DE ELEKTRICITEITS- EN GASMARKT

Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt
Publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap
Graaf de Ferrarisgebouw | Koning Albert II-laan 20 bus 19 | B-1000 Brussel
Gratis telefoon 1700 | Fax +32 2 553 13 50
Email: info@vreg.be
Web: www.vreg.be

Advies van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt

van 16 april 2015

met betrekking tot het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015, zoals principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 10 april 2015

Inleiding

Voorliggend advies wordt uitgebracht door de VREG naar aanleiding van de ontvangst van de adviesaanvraag van de Vlaamse minister bevoegd voor het energiebeleid, op 10 april 2015 met betrekking tot het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015 (hierna "het Ontwerpdecreet").

De VREG spreekt zich enkel uit over artikel 74 en 75 van het Ontwerpdecreet, die handelen over de maandelijkse heffing per afnamepunt van elektriciteit, aangezien enkel deze artikelen voor de VREG relevant zijn.

Deze heffing werd recent ingevoerd bij decreet van 19 december 2014 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 (B.S. 30 december 2014, art. 97-100). De heffing vond ingang op 1/1/2015. De Vlaamse Belastingdienst staat in voor het innen van deze heffing.

De VREG verleende advies hieromtrent: zie advies ADV-2014-04[1] van 21 oktober 2014.

Finaal werd volgende tekst goedgekeurd en bekrachtigd:

> ***TITEL XIV. HEFFINGEN***
>
> **HOOFDSTUK I. Heffing op de afnamepunten van elektriciteit**
>
> ***Art. 14.1.1.***
>
> § 1. Er wordt vanaf heffingsjaar 2015 een maandelijkse heffing per afnamepunt gelegen in het Vlaamse Gewest vastgesteld:
> 1° op het elektriciteitsdistributienet;
> 2° op het plaatselijk vervoersnet van elektriciteit;
> 3° op een gesloten distributienet van elektriciteit.
>
> § 2. De heffing is verschuldigd door elke afnemer die in de loop van het heffingsjaar volgens het toegangsregister titularis was van een afnamepunt, vermeld in § 1.
>
> ***Art. 14.1.2.***
>
> Het tarief van de heffing bedraagt 15 eurocent per afnamepunt per maand dat de afnemer in het heffingsjaar is aangesloten geweest op een van de netten vermeld in § 1.
>
> ***Art. 14.1.3.***
>
> De heffing wordt van rechtswege met ingang van heffingsjaar 2016 jaarlijks op 1 januari geïndexeerd door het tarief in artikel 14.1.2 te vermenigvuldigen met het indexcijfer van de consumptieprijzen, vastgesteld voor de maand oktober van het vorige heffingsjaar, en te delen door het indexcijfer van de consumptieprijzen, vastgesteld voor de maand december van het jaar 2014.
>
> **HOOFDSTUK II. Vestiging van de aanslag, controle, beroep ambtshalve uitvoering en verjaring**
>
> ***Afdeling I. Algemene bepalingen***
>
> **Art. 14.2.1.**
>
> De inkomsten die voortvloeien uit de opbrengst van de heffingen, vermeld in deze titel, worden rechtstreeks toegewezen aan het Energiefonds, vermeld in artikel 3.2.1.

[1] http://www.vreg.be/nl/document/adv-2014-04

Afdeling II. Inning van de heffing op de afnamepunten van elektriciteit door de toegangshouders

Art. 14.2.2.

§ 1. De heffing, vermeld in hoofdstuk I, wordt voor rekening van het Vlaamse Gewest geïnd door de toegangshouder van het afnamepunt via diens afrekeningsfacturen en slotfacturen.

Indien er gedurende een bepaalde kalendermaand voor een afnamepunt echter meerdere achtereenvolgende toegangshouders in het toegangsregister zijn opgenomen, dan wordt de heffing voor die maand pro rata temporis door elk van die toegangshouders aangerekend en geïnd.

De factuur die naar de afnemer wordt verstuurd, vermeldt de precieze vergoeding die de afnemer verschuldigd is en geldt als verzoek tot betaling van de verschuldigde heffing. De betalingstermijn bedraagt ten minste vijftien dagen en begint te lopen op de verzendingsdatum van het verzoek tot betaling.

§ 2. Elke toegangshouder bezorgt uiterlijk de twintigste dag van elke trimester aan de Vlaamse Belastingdienst een overzicht van de ten laste van de afnemers aangerekende heffingen die hij in de loop van de vorige trimester heeft geboekt.

Het model en de wijze van indienen van dit overzicht wordt door de Vlaamse Regering vastgesteld maar bevat minstens:
1° de benaming van de toegangshouder;
2° zijn maatschappelijke zetel en exploitatiezetel;
3° de personalia van de persoon die instaat voor de inning en de storting van de heffing.

De toegangshouder stort uiterlijk de dertigste dag van elke trimester de in de vorige trimester geïnde heffingen ten gunste van het Energiefonds op de rekening van de Vlaamse Belastingdienst.

§ 3. Om rekening te houden met de heffingen die hem niet volledig gestort zouden worden door afnemers, mag elke toegangshouder een forfait van 0,5 procent afhouden van de heffingen die in rekening worden gebracht op de afrekeningsfacturen en slotfacturen.

Bij de jaarlijkse afsluiting van de rekeningen, uiterlijk op 30 maart, deelt de toegangshouder aan de Vlaamse Belastingdienst het bedrag van de boekhoudkundig geregistreerde niet-invorderbare schuldvorderingen van de heffing mee dat betrekking heeft op de leveringen onderworpen aan deze heffing.

Als het totaal bedrag van de niet-invorderbare schuldvorderingen hoger is dan het jaarlijks bedrag van het forfait bedoeld in het eerste lid, wordt het verschil door de toegangshouder in mindering gebracht van het bedrag van de heffing dat de toegangshouder op de volgende vervaldatum moet storten.

Als het totaal bedrag van de niet-invorderbare schuldvorderingen lager is dan het jaarlijks bedrag van het forfait bedoeld in het eerste lid, wordt het verschil door de toegangshouder opgeteld bij het bedrag van de heffing dat de toegangshouder op de volgende vervaldatum moet storten.

Art. 14.2.3.

§ 1. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen betreffende de procedure en de modaliteiten voor de vordering van de heffing door de toegangshouder, de betaling van de geïnde bedragen aan het Energiefonds en de invordering. Ze bepaalt welke informatie aan de Vlaamse Belastingdienst moet worden meegedeeld en de inlichtingen die nodig zijn voor de controle en de invordering van de heffing.

§ 2. In afwijking van artikel 14.2.2, § 2, kan de Vlaamse Regering als overgangsmaatregel bepalen dat de eerste stortingen door de toegangshouders op de rekening van het Vlaamse Gewest van alle door hen conform artikel 14.2.2, § 1, reeds geïnde heffingen pas tegen uiterlijk 30 juli 2015 dienen te geschieden.

Opmerkingen - algemeen

In advies ADV-2014-04 van 21 oktober 2014 werden tekstuele aanpassingen gesuggereerd, en daarnaast werd ingegaan op de complexiteit die het opleggen van de heffing aan achterliggende afnemers op een gesloten distributienet teweegbrengt: de opportuniteit daarvan werd in vraag gesteld.

Er werd door de decreetgever geopteerd tot behoud van de heffing voor achterliggende afnemers op een gesloten distributienet.

De VREG merkt echter dat de praktische toepassing van de inning van de heffing toch bovenmatige administratieve lasten en kosten teweegbrengt, vooral voor toegangshouders van slechts een handvol afnemers zoals de beheerders van gesloten distributienetten, en suggereert daarom enkele wijzigingen.

De heffing per afnamepunt van elektriciteit is verschuldigd door elke afnemer die in de loop van het heffingsjaar (volgens het toegangsregister) titularis was van een afnamepunt; de heffing bedraagt 15 eurocent en moet door de toegangshouder van het afnamepunt bij de afnemer geïnd worden via de door hem opgestelde afrekeningsfacturen en slotfacturen. Als het gaat om afnemers die maandelijks een afrekeningsfactuur ontvangen, moet via de maandelijkse factuur dus 15 eurocent aangerekend worden. Elk trimester moet de toegangshouder rapporteren[2] en bedragen doorstorten[3] aan de Vlaamse Belastingdienst.

In tegenstelling tot de federale bijdrage elektriciteit[4], die via een cascademechanisme wordt geïnd (de transmissienetbeheerder (ELIA) int bij zijn eigen klanten en bij de distributienetbeheerders, die verder doorrekenen totdat de heffing bij de eindafnemer terechtkomt) en die *de mogelijkheid, maar niet verplichting,* inhoudt in hoofde van de toegangshouder om de bijdrage aan zijn afnemers te factureren, is de heffing op de afnamepunten van elektriciteit verschuldigd door elke afnemer, die de heffingsplichtige is.

Bijgevolg is de facturatie aan elke afnemer, door de toegangshouder van het toegangspunt van die afnemer, verplicht gesteld.

Zolang er geen leverancierskeuze plaatsvond op een gesloten distributienet, is de beheerder ervan toegangshouder op alle achterliggende afnamepunten. Het gaat meestal om een beperkt aantal punten.

Het is duidelijk dat het, aangezien het op een gesloten distributienet slechts om een beperkt aantal afnamepunten gaat, de administratieve last en de kost voor de inning (vaak maandelijkse inning met specifieke vermelding op de factuur) en trimestriële rapportering én doorstorting niet in verhouding staat met het bedrag van de te innen heffing. Gesteld dat er bijvoorbeeld 5 afnamepunten zijn op het GDN, handelt het immers over 9,00 euro jaarlijks te innen heffing.

De keuze voor het model waarbij de afnemer zelf heffingsplichtige is, zodat niet, zoals bij het cascademechanisme van de federale heffing, de keuze gelaten is aan de toegangshouder om de

[2] Art. 14.2.2., §2, eerste lid. "Elke toegangshouder bezorgt uiterlijk de twintigste dag van elke trimester aan de Vlaamse Belastingdienst een overzicht van de ten laste van de afnemers aangerekende heffingen die hij in de loop van de vorige trimester heeft geboekt."

[3] Art. 14.2.2., §2, derde lid. "De toegangshouder stort uiterlijk de dertigste dag van elke trimester de in de vorige trimester geïnde heffingen ten gunste van het Energiefonds op de rekening van de Vlaamse Belastingdienst."

[4] tot financiering van sommige openbare dienstverplichtingen en van de kosten verbonden aan de regulering van en controle op de elektriciteitsmarkt.

heffing al dan niet door te rekenen aan zijn afnemers, werd eerder gemaakt. De VREG begrijpt dat hierop niet eenvoudig teruggekomen kan worden.

De VREG pleit wel voor een modulatie in de werkwijze van inning van de heffing teneinde de administratieve last en kost alsnog zo beperkt mogelijk te houden, en stelt daarom voor dat mogelijk gemaakt wordt dat:

(1) de inning jaarlijks kan gebeuren en niet verplicht gebeurt "via de afrekeningsfactuur", hetgeen voor maandelijks gemeten en afgerekende klanten betekent dat een heffing van 0,15 euro op de factuur vermeld moet worden.

Dit noodzaakt een wijziging van art. 14.2.2. waarin sprake is van de afrekeningsfacturen en slotfacturen. Dat de inning moet gebeuren "via diens afrekeningsfacturen en slotfacturen" zou geschrapt kunnen worden, en er zou gewoon bepaald kunnen worden dat de heffing jaarlijks geïnd wordt. Hoe deze inning gebeurt, kan de toegangshouder dan zelf bepalen. Gelet op het geringe bedrag zal dit logischerwijze via de afrekening van elektriciteitsverbruik gebeuren, maar dat moet dan niet per sé maandelijks gebeuren.

(2) de rapportering en doorstorting, waarvan sprake in art. 14.2.2., §2 van het Energiedecreet, beperkt kan worden tot een jaarlijkse plicht in plaats van een trimestriële plicht. Minstens zou de mogelijkheid moeten mogelijk gemaakt worden voor GDN-beheerders, gezien het slechts een zeer beperkt aantal afnamepunten betreft, en zeer beperkte bedragen. En temeer gesloten distributienetten specifieke netten zijn waarvan de netbeheerders de meest cruciale netbeheerdersverplichtingen hebben, maar waarvoor tevens gewaakt moet worden over een zo min mogelijke administratieve plichten[5].

In de praktijk blijkt de Vlaamse Belastingdienst akkoord te gaan met vragen tot jaarlijkse doorstorting. Deze mogelijkheid zou een decretale grondslag moeten krijgen, door vervanging in art. 14.2.2., §2 eerste en derde lid van de woorden "uiterlijk de twintigste dag van elke trimester" en "uiterlijk de dertigste dag van elke trimester" door "jaarlijks".

Dit tenzij wettechnisch geoordeeld wordt dat dit het voorwerp kan uitmaken van een krachtens art. 14.2.3, §1 te nemen uitvoeringsbesluit, die immers de Regering de mogelijkheid geeft nadere regels te bepalen betreffende de procedure en modaliteiten voor de vordering (bedoeld wordt wellicht: 'inning') van de heffing door de toegangshouder.

Opmerkingen - artikelsgewijs

Artikel 74

In de memorie van toelichting is in de eerste alinea van de bespreking van artikel 74 sprake van een doorstortingsplicht van de toegangshouder per kwartaal. Het gaat echter om een trimestriële doorstortingslicht, cfr. art. 14.2.2., §2, derde lid: "*De toegangshouder stort uiterlijk de dertigste dag van elke trimester de in de vorige trimester geïnde heffingen ten gunste van het Energiefonds op de rekening van de Vlaamse Belastingdienst*."

Wat de trimestriële rapporterings- en doorstortingsplicht betreft, verwijst de VREG naar wat hierboven als algemene opmerking werd verwoord.

[5] in dat kader voorzagen de Europese richtlijnen van het Derde Energiepakket in enkele mogelijke vrijstellingen zoals de verplichte a priori goedkeuring van de op het net geldende tarieven.

Artikel 75

Krachtens dit artikel wordt het huidige art. 14.1.2 van het Energiedecreet gewijzigd in die zin dat de heffing verhoogt.

Momenteel is bepaald dat de heffing 15 eurocent bedraagt. De wijziging houdt in dat dit verhoogt naar 34 eurocent (vanaf 1/07/2015 tot 31/12/2015) en daarna weer wat zakt naar 25 eurocent (vanaf 01/01/2016).

Volgens de memorie van toelichting is dit nodig voor de financiering van de call groene warmte.

Het oorspronkelijke, huidige bedrag van de heffing, 15 eurocent, werd bepaald op basis van de financieringsbehoefte voor de VREG. Tot 2014 werd de VREG immers gefinancierd via een dotatie uit de algemene middelenbegroting, maar sinds 2015 is dit vervangen door een dotatie uit het Energiefonds, waarbij dit Energiefonds specifiek voor dit doel gevoed wordt met een heffing opgelegd aan de afnemers van elektriciteit, geïnd door de toegangshouders op de afnamepunten.

Thans wordt beslist tot verhoging van de heffing.

Het is niet duidelijk hoe het bedrag van deze verhoging berekend werd, en waarom een fluctuatie ingebouwd wordt (van 34 eurocent later weer zakkend naar 25 eurocent). Dit zou best verduidelijkt worden.

Mede in het licht daarvan uit de VREG tevens zijn bezorgdheid omtrent het feit dat de verhoging blijkbaar veeleer ingegeven is vanuit de noodzaak tot financiering van de call groene warmte, dan met de uitbouw van warmtenetten waar de VREG mogelijk ooit bij betrokken wordt, en wat op dat ogenblik zal moeten weerspiegeld worden in de financiering van de VREG.

Voor de VREG

Brussel,

André Pictoel
Gedelegeerd Bestuurder

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

Vlaamse overheid

sarc
Strategische AdviesRaad voor
Cultuur, Jeugd, Sport en Media

ADVIES

Algemene Raad i.s.m. Sectorraad Kunsten en Erfgoed, Sectorraad Sociaal-Cultureel Werk en Sectorraad Media

20 april 2014

Advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015 – Hoofdstuk 9, artikels 94, 95, 96

Per brief van 10 april 2015 wordt de SARC om een spoedadvies verzocht over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015.

De SARC zal adviseren over het hoofdstuk 9 (Cultuur, Jeugd, Sport en Media). Daarin handelt artikel 94 over het Topstukkenfonds, artikel 95 over de pensioenen van de VRT en artikel 96 over de wijzigingen aan artikel 17, §5 van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid.

Via een schriftelijke procedure adviseerden de Sectorraad Kunsten en Erfgoed, de Sectorraad Media en de Sectorraad Sociaal-Cultureel Werk over de resp. artikels die hun sector aanbelangen. De Algemene Raad coördineert voorliggend advies en keurde het goed via een schriftelijke procedure.

Advies

Hoofdstuk 9 – artikel 94 Topstukkendecreet

Artikel 94 van het Programmadecreet voegt aan het decreet van 24 januari 2003 houdende bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang (Topstukkendecreet) een bepaling toe waardoor het voor het Topstukkenfonds mogelijk wordt om inkomsten te verwerven uit sponsoring.

Deze toevoeging wordt gedaan om in de toekomst ook sponsoringsovereenkomsten tussen het Topstukkenfonds en eventuele derde partijen zoals bedrijven mogelijk te maken. De huidige regeling van het Topstukkendecreet laat geen sponsoring toe, maar enkel schenkingen en legaten (zonder return).
In tegenstelling tot bij giften is er bij sponsoring steeds sprake van een tegenprestatie door de gesponsorde partij. Deze sponsoring kan verschillende vormen aannemen. Vaak gaat het daarbij om een return onder de vorm van publiciteit en visibiliteit voor het bedrijf in kwestie.

Giften zijn enkel aftrekbaar wanneer de instelling of organisatie die de gift ontvangt per Koninklijk Besluit of door de Minister van Financiën is erkend als "erkende vereniging"[1]. Het Topstukkenfonds is echter niet erkend, waardoor giften aan het fonds niet fiscaal aftrekbaar zijn.
Wanneer zij resulteert in een effectief of potentieel positief effect op de onderneming is sponsoring echter wel fiscaal aftrekbaar[2]. Wanneer diegene die de aftrek toepast kan bewijzen dat de sponsoring (financiële) return oplevert, wordt de sponsorkost volledig fiscaal aftrekbaar.

De SARC adviseert positief over deze wijziging, die het mogelijk maakt voor het Topstukkenfonds om inkomsten te verwerven uit sponsoring.

Hoofdstuk 9 – artikel 95 Pensioenen VRT

Het artikel 95 van het voorliggende voorontwerp van decreet stelt dat in het artikel 29 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de rustpensioenen, toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de VRT en betreffende de overlevingspensioenen, toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden, in het tweede lid, 2°, eerste zin, het woord 'tot' wordt opgeheven.

Deze ingreep moet een onduidelijkheid wegwerken, namelijk dat het momenteel lijkt alsof de financiering zowel ten laste is van de VRT (1°) als ten laste van de Vlaamse Gemeenschap (2°). Dit is echter nooit de bedoeling geweest: de financiering is momenteel ten laste van de VRT en komt pas ten laste van de Vlaamse Gemeenschap op een specifiek door de Vlaamse Regering te bepalen datum, uiterlijk op 31 december 2015.
Deze bepaling zal met terugwerkende kracht in werking treden op 1 augustus 2014.

De SARC adviseert positief over deze verduidelijking.

Hoofdstuk 9 – artikel 96 Vernieuwd jeugd- en kinderbeleid

Elke politieke jongerenbeweging die in aanmerking komt voor subsidiëring ontvangt jaarlijks een basissubsidie van 55.000 euro. Daarnaast kan de politieke jongerenbeweging in aanmerking komen voor een deel van het variabele krediet als ze meer modules realiseert dan het minimumaantal dat vereist is voor subsidiëring.

Het huidige artikel 17, §5, van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid bepaalt dat politieke jongerenverenigingen per kwartaal een voorschot ontvangen van 22,5 procent van het subsidiebedrag dat toegekend is voor het voorlaatste jaar voorafgaand aan het lopende jaar. De eerste twee jaar ontvangen politieke jongerenverenigingen per kwartaal een voorschot van 12.375 euro.

Momenteel wordt dus 90 procent van de subsidie voor een bepaald jaar reeds in de loop van dat jaar betaald, net zoals voor de andere verenigingen die op basis van dit decreet structureel gesubsidieerd worden. Voor die andere verenigingen geldt evenwel dat het jaarlijks subsidiebedrag op voorhand bepaald werd, op basis van een door hen ingediende beleidsnota, die geldt voor meerdere jaren. Dat is niet zo bij de politieke

[1] Wetboek der Inkomstenbelastingen (WIB), Art. 145/33
[2] Wetboek der Inkomstenbelastingen (WIB), Art. 49: *"Als beroepskosten zijn aftrekbaar de kosten die de belastingplichtige in het belastbare tijdperk heeft gedaan of gedragen om de belastbare inkomsten te verkrijgen of te behouden […]."*

jongerenbewegingen; voor hen wordt het subsidiebedrag jaarlijks (post factum) bepaald. Omdat het gehanteerde systeem voor de bepaling van het definitieve subsidiebedrag zo een grote onzekerheid inhoudt, wordt voorgesteld de voorschotten te beperken tot vier maal 17,5 procent (70 procent in totaliteit) van het subsidiebedrag dat toegekend is voor het voorlaatste jaar voorafgaand aan het lopende jaar. Analoog hieraan wordt voorgesteld om aan nieuwe politieke jongerenverenigingen vier voorschotten toe te kennen van 17,5 procent van de basissubsidie.

De SARC gaat principieel akkoord met de voorgestelde wijzigingen maar vraagt om te onderzoeken hoe de uitbetalingssystemen binnen verschillende decreten verder op elkaar kunnen worden afgestemd. In het kader van het Planlastendecreet werd een uniform betalingssysteem voor de sectorale middelen aan lokale besturen geopperd; het subsidiebedrag zou voortaan worden uitbetaald in twee gelijke delen. Door deze regeling ook op te nemen in andere decreten, kan tot een uniforme betaalregeling worden gekomen.

Namens de Algemene Raad,
Luk Verschueren, *algemeen voorzitter*
Iris van Riet, *algemeen secretaris*

Namens de Sectorraad Kunsten en Erfgoed,
Heidi De Nijn, *voorzitter*
Herman Baeten, *ondervoorzitter*
Lieselotte Moortgat, *secretaris*

Namens de Sectorraad Sociaal-Cultureel Werk,
Frie De Greef, *voorzitter*
Dirk Verbist, *ondervoorzitter*
Liesbeth Lemiere, *secretaris*

Namens de Sectorraad Media,
Simon Delaere, *voorzitter*
Hilde Van den Bulck, *ondervoorzitter*
Hanne Schuermans, *secretaris*

ADVIES VAN DE VLAAMSE ADVIESRAAD VOOR BESTUURSZAKEN

vlabest
vlaamse adviesraad voor bestuurszaken

Aan mevrouw Annemie Turtelboom
Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 Brussel

vragen naar / e-mail	**telefoonnummer**	**datum**	**kenmerk**
Bram Opsomer bram.opsomer@bz.vlaanderen.be	02 553 40 15	21 april 2015	2015/08

Betreft: programmadecreet begrotingsaanpassing 2015

Mevrouw de Viceminister-president,

De Vlaamse Regering hechtte op vrijdag van 10 april 2015 haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015. Het voorontwerp werd voor spoedadvies voorgelegd aan de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (VLABEST).

De Raad beperkt zich in dit briefadvies tot artikel 67 van het voorontwerp, dat een rechtsbasis verschaft voor een **wijziging van het uitbetalingsritme in het planlastendecreet**. Artikel 9 van het planlastendecreet schrijft namelijk voor dat alle subsidies aan lokale besturen worden uitgekeerd in twee gelijke delen, uiterlijk op 30 juni en 30 november van elk jaar. Bij de operationalisering van deze maatregel werd vastgesteld dat dit voor substantiële, weliswaar eenmalige, budgettaire scheeftrekkingen zorgt. Dit staat haaks op de beoogde budgettaire neutraliteit en heeft gevolgen voor het ESR-vorderingensaldo. Daarom wordt met de voorgestelde programmadecreetsbepaling – naar analogie met artikel 33 van het programmadecreet bij de uitgavenbegroting 2014 - de noodzakelijke rechtsbasis in het planlastendecreet ingeschreven zodat kan afgeweken worden van de 100% vereffening in het jaar zelf en het bestaande vereffeningsritme kan blijven aangehouden worden, indien dit noodzakelijk is om binnen de perken van de beschikbare vereffeningskredieten te blijven. Dat betekent dus concreet dat voor de begunstigde lokale besturen het huidig betaalritme niet wijzigt.

De Vlaams Adviesraad voor Bestuurszaken herhaalt zijn standpunt dat ook werd geformuleerd naar aanleiding van het programmadecreet bij de uitgavenbegroting 2014. De Raad heeft begrip voor de onderliggende probleemstelling die aan de basis ligt van het voorstel tot decreetswijziging (ESR-neutraliteit op Vlaams niveau), maar heeft op basis van de toelichting geen zicht op de wijze waarop dit zal worden aangepakt. VLABEST schaart zich namelijk volledig achter de oorspronkelijke motivatie die aan de grondslag lag

van artikel 9 van het planlastendecreet. De bedoeling hiervan was om de voorspelbaarheid van de financiële stromen zowel voor de Vlaamse overheid als voor de lokale en provinciale besturen te verhogen, wat onder meer de lokale en provinciale besturen moest toelaten hun thesaurieplanning te verbeteren (en bovendien nota bene het ESR-saldo van de lokale besturen ten goede komen). Dit is een belangrijk onderdeel van de nieuwe verworvenheden die van het planlastendecreet een relatief succes hebben gemaakt.
De Raad stelt nu vast dat met het voorstel een deel van die verworvenheden wordt uitgehold. Het feit dat dit voor de lokale besturen 'constant beleid' is (cf. memorie van toelichting) is irrelevant. Het was net de bedoeling om met het planlastendecreet stappen vooruit te zetten. De Raad vraagt aan de Vlaamse Regering om een overgangsregeling uit te werken, zodat op korte termijn kan geëvolueerd worden naar de oorspronkelijke regeling, namelijk de uitkering in twee gelijke delen uiterlijk op 30 juni en 30 november van elk jaar.

In het kader van de voorspelbaarheid van de financiële stromen wil de Raad van de gelegenheid gebruik maken om nogmaals te wijzen op het feit dat het planlastendecreet maar een fractie omvat van de **geldstromen tussen Vlaanderen en de lokale en provinciale besturen**. De Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken bracht in 2013 het ruimere geheel in kaart[1], maar tot op heden is het onduidelijk op welke manier de Vlaamse overheid gevolg zal geven aan de aanbevelingen uit de studie en het VLABEST-advies. Voor zover de Raad daar zicht op heeft, werd zelfs geen antwoord geformuleerd op het meest fundamentele aandachtspunt, namelijk het feit dat de Vlaamse overheid op dit moment geen overkoepelend overzicht heeft van zijn financieringsinstrumentarium. Er is dus dringend nood aan meer transparantie en afstemming in de financiële verhoudingen, zowel op het vlak van timing als op het vlak van territoriale planning.

Tot slot wil de Raad als algemene bedenking nog aankaarten dat met het voorliggende voorontwerp opnieuw **niet voldaan is aan de eigen criteria voor kwaliteitsvolle regelgeving**[2], ondanks het feit dat de Vlaamse Regering dit ook voor deze regeerperiode opnieuw heeft meegenomen als belangrijke doelstelling[3]. Nu blijkt dat, ondanks alle bedenkingen die in het verleden zijn geformuleerd en alle goede voornemens, er op het vlak van programmadecreten geen trendbreuk is vast te stellen. Het dossier bevat geen impactanalyse, terwijl het op heel wat gebieden een belangrijke invloed heeft op verschillende gebruikersgroepen, bevat geen codificatie, waardoor het moeilijk is om bepaalde artikels in een juiste context te bestuderen, en het consultatieproces is te kort. Kortom, met het programmadecreet draagt de Vlaamse Regering niet bij aan de noodzakelijk vereenvoudiging en doorzichtigheid van de Vlaamse regelgeving. Integendeel, de legistieke en budgettaire duidelijkheid nemen zelfs af.

[1] http://www.vlabest.be/advies/geldstromen-naar-lokale-en-provinciale-besturen
[2] http://www.bestuurszaken.be/kenmerken-goede-regelgeving
[3] Zie o.a. de beleidsnota Bestuurszaken 2014-2019: "*Het duurzame karakter van de Vlaamse overheid wordt echter ook bepaald door de betrokkenheid van maatschappelijke actoren, het vertrouwen dat de overheid geniet en de mate waarin de overheid op structurele wijze bijdraagt tot het welzijn en de welvaart van de bevolking door middel van een efficiënte en kwaliteitsvolle overheid en regelgeving.*"
De huidige financiële context maakt de uitdaging om te voldoen

Wij hopen, mevrouw de Viceminister-president, u hiermee van dienst te zijn geweest. Voor bijkomende vragen of toelichting kan u steeds contact opnemen met het secretariaat van VLABEST.

Hoogachtend,

Prof. dr. Herman MATTHIJS
Voorzitter

Bram OPSOMER
Secretaris

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

SERV
sterk door overleg

Mevrouw Annemie TURTELBOOM
Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Phoenixgebouw,
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 BRUSSEL

contactpersoon	ons kenmerk	Brussel
Annick Lamote alamote@serv.be	SERV_BR_20150422_programmadecreet_alit	22 april 2015

Advies programmadecreet aanpassing begroting 2015

Mevrouw de minister

U heeft de SERV op 10 april 2015 bij hoogdringendheid om advies gevraagd over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015.

De SERV kon geen consensus bereiken over dit voorontwerp.

U vindt hierna de standpunten van de samenstellende organisaties.

Hoogachtend

Pieter Kerremans	Caroline Copers
administrateur-generaal	voorzitter

Hoofdstuk 3: Financiën en begroting

Afdeling 2 Fonds voor Economische impulsprogramma's

Standpunt van VOKA

De Vlaamse regering beslist om het begrotingsfonds "Fonds voor Economische Impulsprogramma's", ressorterend onder het departement Financiën en Begroting, te saneren. Het begrotingsartikel bevat overdrachten van vorige jaren. Dit artikel bevat meer bepaald voor 277.000 euro cofinanciering voor EFRO projecten en voor 5,15 miljoen middelen voor eenmalige investeringen ontstaan na de verkoop van GIMV aandelen. Het programmadecreet stelt voor de resterende middelen in dit Fonds over te hevelen naar de "algemene middelen". VOKA vraagt dat deze middelen, de facto beheerd door het Departement Economie, Wetenschap en Innovatie, expliciet bestemd blijven voor de initiële doelstelling: het versterken van het economisch draagvlak door eenmalige investeringen in de economische infrastructuur.

Afdeling 6 Schenkbelasting

Standpunt van Boerenbond, Unizo en VOKA

Het is positief dat de Vlaamse regering in uitvoering van haar regeerakkoord de prohibitief hoge tarieven in de schenkbelasting op de onroerende goederen vermindert tot een maatschappelijk verantwoord niveau. Hierdoor zal de burger een evenwichtigere keuze kunnen maken tussen het schenken dan wel het vererven van een onroerend goed. Vandaag vinden dergelijke overdrachten tussen generaties onder kosteloze titel nauwelijks plaats. Progressieve tarieven oplopend tot 80 % voor schenkingen van onroerende goederen tussen niet-verwanten zijn daar wellicht een verklaring voor. Dat de regering vooral deze hoge tarieven voor schenkingen tussen niet-verwanten verlaagt is dan ook logisch. Het gebrek aan vastgoedtransacties via schenkingen bij leven zet ook een rem op de economische (renovatie)activiteit en bijkomende investeringen. In het huidige economische klimaat is een dergelijke stimulans zeker wenselijk. De ervaring met een hervorming van de schenkbelasting op roerende goederen in 2003 leert ook dat een redelijker tarief zowel voor de belastingplichtige als voor de schatkist tot terugverdieneffecten leidt. Tot slot is het ook wenselijk dat de regering een extra fiscale stimulans geeft voor energiebesparende renovatie-investeringen van minimaal 10.000 euro, exclusief btw binnen een termijn van 5 jaar na de schenking (dak- of zolderisolatie, spouwmuurisolatie) of voor begiftigden die bereid zijn de woning effectief te verhuren voor een periode van minimaal 9 jaar. Het is tot slot ook positief dat het abattement indien de erfopvolger een gehandicapte persoon of kind is in opvolging op de erfbelasting nu ook van kracht zal zijn in de schenkbelasting bij schenkingen.

Standpunt van ABVV, ACLVB en ACV

Het ABVV, het ACV en de ACLVB, hierna genoemd als de Vlaamse werknemersorganisaties, betreuren dat de Vlaamse overheid ervoor kiest om een omgekeerde taxshift te organiseren ten voordele van vermogenden. Zij wijzen er vooreerst op dat deze maatregel (in het beste geval) enkel op korte termijn misschien een positief effect zal hebben op de begrotingsontvangsten.

Op lange termijn staat evenwel vast dat eventuele meeropbrengsten uit de schenkbelasting nooit opwegen tegen de minderopbrengsten uit de erfbelasting.

De Vlaamse werknemersorganisaties zijn in principe niet tegen het inzetten van fiscale en andere incentives om het Vlaamse woningenbestand energiezuiniger te maken. De vraag kan wel gesteld worden of de schenkingsrechten hiertoe een geschikt instrument vormen. In ieder geval weegt de beperkte voorziene incentive in de schenkingsrechten voor energiezuinige investeringen niet op tegen de eerdere besparingen die deze Vlaamse regering heeft doorgevoerd in de renovatiepremies en in openbare dienstverplichtingen inzake rationeel energiegebruik, welke in een veel groter effect zouden resulteren.

De Vlaamse werknemersorganisaties stellen ook vast dat de Vlaamse Regering naast een algemene verlaging van de schenkbelasting ervoor opteert om nog een bijkomende bonus te geven aan begunstigden met een rentenierprofiel door middel van de bijkomende verlaging voor onroerende goederen die worden verhuurd.

De Vlaamse werknemersorganisaties stellen dus vast dat de Vlaamse Regering ervoor kiest te herverdelen naar wie heeft, nadat zij eerder bespaard heeft op wie werkt. Het ware beter geweest werk te maken van een algemene hervorming van de Vlaamse vermogensfiscaliteit, waarbij de zwaarste lasten bij de sterkste schouders worden gelegd. Voor de Vlaamse werknemersorganisaties dient de Vlaamse Regering dringend deze maatregel te kaderen in een algemene visie en hervorming van de Vlaamse vermogensfiscaliteit. Zo niet zal deze maatregel de ongelijkheid tussen vermogenden en werkenden verscherpen.

De Vlaamse werknemersorganisaties vrezen voor Matthëuseffecten. Wie een onroerend goed krijgt via schenking ontvangt een lastenverlaging, terwijl de mensen die willen kopen of bouwen hogere BTW en registratierechten betalen. Wel positief is dat de tarieven voor andere personen, dichter in de buurt komen bij de tarieven in rechte lijn.

Ten slotte pleiten de Vlaamse werknemersorganisaties voor een meer transparante en minder ingewikkelde schenk- en erfbelasting. Het invoeren van allerlei bijkomende verminderingen, zonder de bestaande te schrappen en het invoeren van een keuzemogelijkheid tussen twee tariefstelsels draagt daar niet toe bij.

Hoofdstuk 5 : Leefmilieu, Natuur en Energie

Afdeling 6 Dierenwelzijnfonds

Standpunt van ABVV, ACLVB, ACV, Boerenbond, Unizo en VOKA

De Vlaamse werkgevers- en werknemersorganisaties vragen aandacht voor verdelingsaspecten bij de oprichting van het fonds. De vraag stelt zich wie bijdraagt tot het fonds en in welke mate, en vervolgens wie van de middelen van het fonds kan genieten en met welke concrete finaliteit de middelen zullen worden aangewend.

Afdeling 2 Energie

Heffing groene warmte

Standpunt van ABVV, ACLVB en ACV

Inhoud van de maatregel. Artikel 75 verhoogt de bestaande heffing per afnamepunt per maand dat de afnemer in het heffingsjaar aangesloten was op het elektriciteitsdistributienet, op het plaatselijk vervoersnet van elektriciteit of op een gesloten distributienet van elektriciteit van de huidige 15 eurocent tot 25 eurocent. Deze heffing werd destijds geactiveerd om de werking van de VREG te financieren. Voordien werd de VREG gefinancierd via een dotatie uit de algemene middelenbegroting.

De forfaitaire heffing krijgt daardoor ook een ander doel, naast de financiering van de VREG. De memorie van toelichting stelt immers dat deze verhoging dient om de subsidies voor groene warmte te financieren maar bevat geen informatie over de budgettaire impact van de voorgestelde verhoging of over de gevolgen voor de elektriciteitsfactuur, noch over hoe de bedragen concreet aangewend zouden worden. Een verduidelijking is minimaal op zijn plaats.

Bedenkingen.

- In het SERV advies van oktober 2014 over deze zgn. VREG-taks stelde de SERV o.a. dat - wanneer de een heffing wordt ingevoerd om de werking van de VREG te financieren - de heffing uitsluitend daarvoor kon worden aangewend. De achterliggende vrees, dat de heffing zou worden verhoogd voor andere doeleinden, wordt nu bewaarheid.
- De forfaitaire heffing komt neer op een vaste vergoeding die even hoog is voor alle afnemers van het distributienet, ongeacht hun verbruik. Dit zorgt voor problematische verdelingseffecten.
  Op het distributienet zijn, naast gezinnen, ook heel wat bedrijven aangesloten die - zeker als ze aangesloten zijn op het middenspanningsnet - een verbruik kunnen hebben dat vele malen hoger is dan dat van gezinnen. Ook het elektriciteitsverbruik van gezinnen loopt fors uiteen (van minder dan 600 kWh tot meer dan 7000 kWh).
  Gelet op het feit dat het overgrote deel van de aansluitingen op het distributienet gezinnen betreft, betekent dit dat vooral de gezinnen (en in mindere mate de kleinere bedrijven) het industrieel beleid inzake groene warmte zullen betalen, terwijl dat beleid vooral de grotere bedrijven ten goede komt. Een aantal begunstigde bedrijven, vooral de energie-intensieve bedrijven op het transmissienet, betaalt helemaal niet mee.
- Tot nu toe werd de steun voor groene warmte en warmtenetwerken - als een onderdeel van het industrieel beleid van de Vlaamse overheid - betaald uit de gewone overheidsbegroting. De Vlaamse werknemersorganisaties zijn van mening dat het industrieel beleid inzake groene warmte verder gefinancierd moet worden via de gewone overheidsbegroting. Ze gaan niet akkoord met de piste om deze beleidsuitgaven door te schuiven naar de energiefactuur.
- Als ondanks bovenstaande bezwaren toch wordt gekozen voor een financiering via de energiefactuur, rijst de vraag waarom de financiering gebeurt via de elektriciteitsfactuur en niet via de gasfactuur. Steun voor groene warmte en warmtenetwerken heeft, behalve de

gemeenschappelijke deler 'energie', geen link met de elektriciteitsmarkt. Als men al zou opteren om niet langer de algemene middelen in te zetten om hernieuwbare energiebeleid te financieren, dan zou dit voor groene warmte beter via de gasfactuur gefinancierd worden.

- De Vlaamse werknemersorganisaties onderschrijven het grote belang van een ambitieus beleid op het vlak van groene warmte. Er zijn immers duidelijke indicaties dat ondersteuning van groene warmte gemiddeld kostenefficiënter is dan groene stroom om de onze HE-doelstellingen te halen.
  Een goed doordachte en kosteneffectieve ondersteuning voor groene warmte en restwarmte kan in dit verband een valabele optie zijn.
- De Vlaamse werknemersorganisaties wijzen op de hoogdringende nood aan een algemene visie op de financiering van het energiebeleid. Dit werd reeds herhaaldelijk geformuleerd in adviezen van de SERV. De voorgestelde maatregel is helaas weer een ad hoc maatregel. Het betreft een besparing voor de Vlaamse overheid door een verschuiving van de algemene middelen voor de financiering van de steun voor groene warmte en warmtenetwerken naar de elektriciteitsfactuur, zonder bredere visie en noch onderbouwing. Dergelijk ad hoc beleid - met bovendien problematische verdelingseffecten - ondergraaft het maatschappelijke draagvlak dat nodig is om de grote uitdagingen aan te pakken die bestaan m.b.t. het klimaat- en energiebeleid en de financiering daarvan.

Standpunt van Boerenbond, Unizo en VOKA

De voorgestelde maatregel is een besparing voor de Vlaamse overheid door een verschuiving van de algemene middelen voor de financiering van de steun voor groene warmte en warmtenetwerken naar de elektriciteitsfactuur, zonder bredere visie en onderbouwing. De Vlaamse werkgeversorganisaties pleitten al meermaals om het ecologisch en sociaal beleid niet via de elektriciteitsfactuur te financieren. Dat is bij deze niet anders.

Naast algemene middelen is de heffing op afnamepunt de meest optimale economische doorrekeningsbasis voor bedrijven; voor gezinnen is de 1,2 € per afnamepunt niet te belastend. Hier werd duidelijk rekening gehouden met de precaire situatie van de industrie op vlak van energiekosten en in het bijzonder op het vlak van overheidsgebonden meerkosten.

Daarnaast kan opgemerkt worden dat , wanneer men dan toch zou opteren om niet langer de algemene middelen in te zetten om groene warmte te financieren, dit voor groene warmte beter niet via de elektriciteitsfactuur gefinancierd zou worden aangezien groene warmte niets met elektriciteit te maken heeft.

Niettegenstaande bovenstaande opmerkingen, is het positief dat er tenminste een ondersteuning voor groene warmte en restwarmte behouden blijft. Er zijn immers duidelijke indicaties dat ondersteuning van groene warmte kostenefficiënter is dan groene stroom om onze HE- doelstellingen te halen (al betekent dat niet, zoals de memorie van toelichting nochtans lijkt te suggereren, dat biomassa geen rol meer zou hebben in de productie van elektriciteit). De memorie van toelichting stelt dat deze verhoging dient om de subsidies voor groene warmte te financieren maar bevat geen informatie over hoe de bedragen concreet aangewend zouden worden. Een verduidelijking is wenselijk.

Afdeling 3 Leefmilieu

Invoering opcentiemen op milieubijdragen Recupel en Bebat

Standpunt van ABVV, ACLVB en ACV

Inhoud van de maatregel. Artikels 76 en 77 introduceren opcentiemen op de milieubijdragen die door respectievelijk Recupel en Bebat geïnd worden. Er wordt voorgesteld dat het Vlaams gewest vanaf 1 juli 2015 33 opcentiemen zou heffen op de bijdragen die Recupel respectievelijk Bebat hebben geïnd tijdens het voorgaande jaar. Concreet betekent dit dat een derde van de bijdrageopbrengsten moet afgedragen worden aan het Vlaams gewest. Het voorontwerp bepaalt duidelijk dat de opcentiemen niet mogen doorgerekend worden in de bijdragen. Als motivatie wordt een versnelde afbouw van de opgebouwde reserves gegeven.

Bedenkingen. De Vlaamse werknemersorganisaties gaan niet akkoord met deze maatregel.

- Voor zover Recupel en Bebat over te hoge reserves beschikken, dient de overheid in eerste instantie stimulansen te geven om ervoor te zorgen dat de organisaties deze middelen aanwenden om - binnen het bestaande of aan te passen juridisch kader - stappen te zetten richting kringloopeconomie en duurzaam materialenbeleid. De regering is dit aan zichzelf verplicht, gelet op het feit dat het Vlaams Regeerakkoord sterk inzet op deze beleidsdoelen. Ook op dit vlak zijn de uitdagingen en de financieringsbehoeften immers groot. Concreet kunnen de producenten hun reserves afbouwen door te investeren in onderzoek en ontwikkeling van bijvoorbeeld de optimalisatie van een materialenbeleid voor afgedankte apparaten en batterijen of voor de financiering van de bevordering van preventie en hergebruik en inzake inzameling en verwerking van (afgedankte) apparaten en batterijen.
- De Vlaamse werknemersorganisaties hebben verder vragen bij de techniek om belastingen te heffen op bijdragen die verplicht door de regelgeving worden opgelegd ten behoeve van het milieubeleid (op deze bijdragen moet de consument ook btw betalen). Voldoende belastinginkomsten zijn belangrijk om een degelijk overheidsbeleid te kunnen financieren. Maar een belastingstelsel moet ook rechtvaardig en transparant zijn. Bijdragen die worden ingevoerd om een specifiek beleidsdoel te realiseren, kunnen niet plots verhoogd worden om heel andere doelen te gaan nastreven (in casu om het begrotingstekort te dichten). De Vlaamse werknemersorganisaties vrezen dat het draagvlak voor het milieubeleid hierdoor ernstig aangetast wordt, zowel bij producenten als bij consumenten.
- Indien de regering toch vast houdt aan het opcentiemen-systeem om de reserves versneld af te bouwen, moet de regelgeving minstens een clausule bevatten dat geen opcentiemen meer geheven worden wanneer de reserves zijn afgebouwd (“sunset” of horizonclausule). Ander dreigt de maatregel het systeem van producentenverantwoordelijkheid te ontwrichten.

Standpunt van Boerenbond, Unizo en VOKA

Artikels 76 en 77 introduceren opcentiemen op de milieubijdragen die door respectievelijk Recupel en Bebat geïnd worden.

Er wordt voorgesteld dat het Vlaams gewest vanaf 1 juli 2015 33 opcentiemen zou heffen op de bijdragen die Recupel respectievelijk Bebat hebben geïnd tijdens het voorgaande jaar. Concreet

betekent dit dat een derde van de bijdrageopbrengsten moet afgedragen worden aan het Vlaams gewest. Het voorontwerp stipuleert duidelijk dat de opcentiemen niet mogen doorgerekend worden in de bijdragen. Als motivatie wordt een versnelde afbouw van de opgebouwde reserves gegeven. Hiervoor wordt verwezen naar een rapport[1] van het Rekenhof aan het Waals parlement.

De Vlaamse werkgeversorganisaties verzetten zich tegen de invoering van deze opcentiemen. Naast principiële bezwaren wijzen zij op sociaal-economische gevolgen en op juridisch-technische problemen.

Principiële bezwaren

- **milieubijdragen niet extra belasten, maar doelgericht inzetten**
  In het kader van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid worden producenten verantwoordelijk gesteld voor de producten die zij op de markt gebracht hebben wanneer deze producten in de afvalfase komen. Zowel voor batterijen als voor elektrische en elektronische apparatuur hebben de meeste producenten ervoor gekozen om deze verplichting collectief in te vullen. Hiertoe werden verschillende beheersorganismen opgericht : Bebat voor draagbare en industriële batterijen, Recybat voor autobatterijen, zeven[2] verschillende beheersorganismen ressorterend onder de koepel Recupel voor elektrische en elektronische apparatuur.
  De milieu- en recyclagebijdrage die Recupel en Bebat innen, dekken de kosten voor de inzameling en verwerking van de elektrische apparaten en batterijen alsook de werking van de beheersorganismen en hun communicatie (rapportering, controles bedrijven, reclamecampagnes, …). Deze kosten worden doorgerekend aan de consument via een systeem van gedifferentieerde tarieven in functie van verschillende apparaten. Op deze bijdragen moet de consument overigens al btw betalen.
- **nefast voor producent én consument**
  Het heffen van opcentiemen op de bijdragen van Recupel en Bebat is zowel nefast voor de producenten als voor de consumenten. Voor de producenten betekent het een ongeoorloofde prijsreglementering en inmenging in het beleid van private organisaties. Voor de consument betekent het dat hij in feite te veel betaalt. In plaats van zijn bijdragen (verder) te zien dalen wordt het surplus afgeroomd door het Vlaams gewest en wordt het aangewend om het begrotingstekort te dichten. Op die manier wordt het draagvlak voor het milieubeleid ernstig aangetast, zowel bij producenten als bij consumenten.
- **reserves weloverwogen afbouwen tot een strategisch niveau**
  De Memorie van Toelichting bij het voorontwerp stelt dat Recupel momenteel over 245 miljoen euro reserves beschikt die versneld moeten afgebouwd worden. Enige nuancering hierbij is op zijn plaats. Ten eerste slaat dit bedrag op de totaliteit van zeven verschillende

[1] REKENHOF (2015) 26e cahier d'observations adressé au Parlement wallon. Fascicule Ier. Rapport transmis au Parlement wallon, Bruxelles, février 2015. p. 173-176.

[2] B-W-Rec (elektrohuishoudtoestellen), LightRec (verlichting), MeLaRec (medische en laboapparatuur), Recupel Audio-Video, Recupel ET&G ((tuin)gereedschappen), Recupel ICT, Recupel SDA (kleine huishoudelijke apparatuur).

deelorganismen[2] die elk afzonderlijk beheerd worden. Ten tweede moet bij de reserves een onderscheid gemaakt worden tussen aangelegde provisies, een zekerheidsfonds en reserves sensu stricto.

Bebat was tot einde 2012 onderworpen aan de milieutakswetgeving. De bij KB vastgelegde bijdrage was hoger dan de kosten van Bebat, wat leidde tot de opbouw van reserves. Meteen na de afschaffing van de milieutakswetgeving, heeft Bebat beslist om met onmiddellijke ingang de bijdrage te verminderen met 40 %. Bedoeling is om de reserves af te bouwen tot op een strategisch niveau.

De Vlaamse werkgeversorganisaties zijn voorstander van het afbouwen van de reserves tot op een strategisch niveau, dit rekening houdend met de eigenheid van de verschillende sectoren. Aangelegde provisies kunnen in ieder geval enkel aangewend worden waarvoor ze bedoeld zijn. Tegelijk moet een strategische reserve behouden blijven om de werking te garanderen en schokken op te vangen.

Reserves senso strictu dienen in de eerste plaats afgebouwd te worden via een daling van de bijdragen, die moeten afgestemd worden op de werkelijke kosten van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid. De Vlaamse werkgeversorganisaties wijzen erop dat ook het Rekenhof[3] in zijn rapport spreekt over afstemming van bijdragen op reële kosten en geen aanbeveling doet om bijdragen te belasten.

Sociaal-economische gevolgen

- **continuïteit van de beheersorganismen komt in het gedrang**
  De voorgestelde opcentiemen impliceren dat één derde van de opbrengst van de milieubijdragen (deel Vlaanderen) wordt afgeroomd door het Vlaams gewest. Voor organismen die nu geen reserves hebben betekent dit dat zij verplicht worden hun activiteit stop te zetten. Op termijn geldt dit voor alle beheersorganismen. De Vlaamse werkgeversorganisaties waarschuwen dat dit het failliet kan betekenen van een goed werkend systeem dat Vlaanderen aan de top van de Europese recyclingindustrie heeft gebracht.
- **ongelijke behandeling**
  De voorgestelde opcentiemen impliceren een belangrijke discriminatie tussen enerzijds producenten die aangesloten zijn bij een beheersorganisme en anderzijds producenten die voor een individueel systeem gekozen hebben of, nog erger, die hun wettelijke verplichtingen niet nakomen, zoals buitenlandse bedrijven die via internet aan particulieren verkopen.

Juridisch-technische bezwaren

- **afbreuk aan verbod op retroactiviteit inzake fiscaal recht**
  Het voorstel om opcentiemen te heffen doet op twee manieren afbreuk aan het verbod op retroactiviteit inzake fiscaal recht. Enerzijds door de opcentiemen te heffen op de in het

[3] Citaat uit het rapport van het Rekenhof : “Enfin, eu égard au montant des réserves accumulées par les organes de gestion, la Cour des comptes estime nécessaire de mener une réflexion sur l’adéquation du montant des cotisations, compte tenu du coût réel des obligations de reprise.” p. 175.

verleden geheven bijdragen en anderzijds (en voornamelijk) door het feit dat de opcentiemen interen op de reserves van het verleden.

- **onduidelijke belastbare grondslag**
  Omdat de bijdragen geïnd worden op nationaal niveau kan de belastbare grondslag niet eenduidig vastgesteld worden. De grondslag van de opcentiemen is niet definieerbaar, vermits dan bepaald zou moeten worden wat de bijdrage is voor apparaten/batterijen die in Vlaanderen op de markt worden gebracht. Een belastbare grondslag op basis van een inschatting is in elk geval juridisch aanvechtbaar.

Afschaffing fiscale compensatie + 50 % verhoging milieuheffingen

Standpunt van ABVV, ACLVB en ACV

Inhoud van de maatregel. Artikel 78 regelt de afschaffing van de fiscale compensatie voor private afvalverwerkers en verhoogt tegelijk de milieuheffingen met 50 % vanaf 1 juli 2015.

Bedenkingen.

- Ook hier gaat het om een ad hoc maatregel omwille van begrotingsdoelstellingen die volledig haaks staat op het sturende beleid via afvalheffingen en die het draagvlak daarvoor dreigt te ondergraven. Een verhoging van milieuheffingen kan verantwoord zijn, op voorwaarde dat dit de uitkomst is van een proces van beleidsvoorbereiding dat aantoont dat dit een goede manier is om de beleidsdoelen van het milieubeleid te realiseren. Aan deze voorwaarde is hier helemaal niet voldaan.

Standpunt van Boerenbond, Unizo en VOKA

Afschaffing fiscale compensatie is voorbarig

De federale wetgever heeft beslist dat intercommunales vanaf het aanslagjaar 2016 onderworpen worden aan de vennootschapsbelasting. Het concurrentienadeel dat private afvalverwerkers ervaren omwille van de niet fiscale aftrekbaarheid van milieuheffingen valt derhalve weg. Gelijke behandeling impliceert dat de fiscale compensatie voortaan ook van toepassing zou worden op intercommunale afvalverwerkers. Dit leidt evenwel tot een daling van de heffingsopbrengsten. Vermits het concurrentienadeel wegvalt wordt nu voorgesteld om de compensatieregel af te schaffen.

De Vlaamse werkgeversorganisaties kunnen de afschaffing van de fiscale compensatie principieel onderschrijven, maar wijzen erop dat dit de facto een verhoging van de heffingskost met 30 % inhoudt voor de private afvalophalers en -verwerkers. Een kost die zonder twijfel zal doorgerekend worden aan huishoudens en bedrijven, net zoals de intercommunales de te betalen vennootschapsbelasting zullen doorrekenen aan hun klanten.

De Vlaamse werkgeversorganisaties vinden de afschaffing bovendien voorbarig omdat het op dit moment nog onduidelijk is welke intercommunales zullen onderworpen worden aan vennootschapsbelasting en welke niet. Enkel intercommunales die een commerciële activiteit uitvoeren zouden onderworpen worden aan de vennootschapsbelasting, maar het is alsnog onduidelijk wat dient verstaan te worden onder “commerciële activiteit”. Sommige intercommunales hebben een aparte dienst voor het ophalen/verwerken van bedrijfsafval. Andere intercommunales hebben geen aparte dienst voor bedrijfsafval en zamelen dit samen in

met huishoudelijk afval of sluiten hiervoor individuele contracten af met kmo's. Intercommunales met een afzonderlijke dienst oefenen duidelijk een commerciële activiteit uit en lijken dus gevat door de vennootschapsbelasting. Voor andere intercommunales, die geen aparte dienst aanbieden voor bedrijfsafval blijft het evenwel onduidelijk of ze vennootschapsbelasting zullen moeten betalen of niet. Indien de federale regering zou beslissen om deze intercommunales vrij te stellen van vennootschapsbelasting dan blijft er een concurrentienadeel bestaan zowel voor de private als intercommunale afvalophalers- en verwerkers die wel onderworpen zijn aan vennootschapsbelasting. De Vlaamse werkgeversorganisaties stellen derhalve om de compensatieregel te behouden zolang deze onduidelijkheid blijft bestaan.

+ 50 % : louter budgettaire verhoging onder mom "vervuiler betaalt"

Bovenop de verhoging van milieuheffingen door de afschaffing van de fiscale compensatie worden de milieuheffingen uniform verhoogd met 50 %.

Voor private afvalophalers en –verwerkers betekent dit dat de heffingen de facto zullen toenemen met 114 %, dus meer dan een verdubbeling. De K-factor waarmee de heffing wordt vermenigvuldigd verhoogt namelijk van 0,7 naar 1,5.

De Vlaamse werkgeversorganisaties verzetten zich stellig tegen deze verhoging en wel om volgende redenen.

- **puur budgettaire operatie onder het mom van "vervuiler betaalt"**
  Als motivering van de verhoging wordt gesteld dat "tegemoet wordt gekomen aan het principe "de vervuiler betaalt". Een dermate drastische uniforme verhoging van een zeer gedifferentieerd heffingssysteem kan alleen maar geïnterpreteerd worden als een louter budgettaire operatie. De opbrengst van de heffingen kent inderdaad een dalende trend en die wordt nu (over)gecompenseerd. Een regulerende heffing leidt logischerwijs - als ze goed functioneert - tot minder opbrengsten. De regulerende heffingen worden aldus ingezet als financierend instrument.

- **onvoorspelbare drastische verhoging**
  De Vlaamse werkgeversorganisaties wijzen op de nood aan een voorspelbaar beleid. Wijzigingen in een heffingsregeling – ook al zijn ze doordacht en goed onderbouwd - moeten planmatig en gefaseerd uitgewerkt worden zodat bedrijven kunnen anticiperen op de verhoging.

- **werkt marktverstorend en kan leiden tot illegale afvaltrafieken**
  De Vlaamse werkgeversorganisaties vrezen dat een verdubbeling van de heffing het risico op illegale afvaltrafieken vergroot omdat de verhoging zal doorgerekend worden aan de klant, die dan mogelijks elders zijn afval zal kwijt willen. Bedrijven actief in de recyclage en recuperatie van vb. oude metalen en oud papier kunnen de verhoging van de heffing niet doorrekenen aan hun klanten omdat de verkoopprijs voor gerecupereerd papier en oude metalen bepaald wordt door de internationale markt. Dus de kost voor het storten van recyclage-residu's, die ontstaan bij het omvormen van "afval" naar grondstof, moet gerecupereerd worden uit het verschil tussen aankoop- en verkoopprijs van de materialen. Aangezien de verkoopprijs internationaal bepaald is, zijn die bedrijven nu verplicht om het afvalschroot/-papier goedkoper in te kopen bij de ontdoener. Recuperanten in Wallonië of buitenland moeten dergelijk hoge stortkosten niet betalen waardoor zij een hogere prijs

kunnen bieden aan de ontdoener voor het afvalschroot/-papier. Hierdoor worden Vlaamse bedrijven uit de markt geconcurreerd.

- **hypothekeert het beleid om PST-techniek te stimuleren**
  Op basis van het onderzoek “Inzet van Vlaamse milieuheffingen voor de verwerking van shredderafval” werd beslist om vanaf 2015 de voorgestelde uitfasering van het betreffend verlaagd tarief te verlengen van 2 naar 5 jaar. Dit bleek aangewezen om de bedrijven de nodige bijkomende investeringen te laten doen om de technologie te verfijnen. De verdubbeling van de heffing die nu wordt voorgesteld zal evenzeer gelden voor PST-afval. Volgens de Vlaamse werkgeversorganisaties is dit zeer inconsequent. Zij vinden dat dit eens te meer een illustratie van het feit dat het om een louter budgettaire ingreep gaat zonder link met het materialenbeleid.

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD WELZIJN, GEZONDHEID, GEZIN

SARWGG
Strategische Adviesraad
WELZIJN • GEZONDHEID • GEZIN

Aan minister Annemie Turtelboom
Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Koning Albert II-laan 19 bus 11
B-1210 Brussel

Advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015

Contactpersoon
Gunter Naets
gnaets@serv.be

ons kenmerk
SARWGG_ADV_20150422_ programmadecreet BA 2015

Brussel
22 april 2015

Geachte mevrouw de minister,

Op 10 april 2015 keurde de Vlaamse regering het voorontwerp van programmadecreet bij de begrotingsaanpassing 2015 principieel goed. U vroeg de SAR WGG hierover om spoedadvies. Gelet op de korte adviestermijn beperkt de raad zich in dit advies tot de hoofdstukken 6 en 7 van het voorontwerp van decreet. De raad keurde dit advies goed na een schriftelijke procedure op 22 april 2015. Twee leden stemden tegen.

De raad betreurt dat voor zulk een belangrijk voorontwerp van decreet het blijkbaar noodzakelijk geacht wordt om de spoedprocedure voor de adviesverlening in te roepen. Dit heeft een debat en advies ten gronde over de financiering van infrastructuur in het beleidsdomein WVG onmogelijk gemaakt. De raad wenst hierover in de toekomst verder na te denken en te adviseren.

De raad vindt het positief dat uiteindelijk een fonds voor verkeersveiligheid wordt opgericht. De SAR WGG adviseert dat een noemenswaardig bedrag vanuit dit fonds aan preventieactiviteiten ter voorkoming van verkeersslachtoffers wordt besteed.

De raad leest in hoofdstuk 7 van het voorontwerp van decreet het voornemen van de Vlaamse regering om:

- de mogelijkheid van de waarborgverlening zonder subsidiëring uit te breiden naar alle sectoren;
- een aantal administratieve handelingen te vereenvoudigingen door het schrappen van de begrippen ‘subsidiebeslissing’ en ‘projectfase’;
- de mogelijkheid van ‘(pre)financiering’, nu vervangen door de term ‘autofinanciering’, uit te breiden naar alle sectoren, zonder garantie op latere subsidiëring.

De raad wenst te benadrukken dat de afwezigheid van voldoende middelen voor VIPA in 2015 leidt tot veel onzekerheid en grote onrust op het terrein. Dit is zeker van toepassing bij deze initiatiefnemers die in de voorbije jaren projecten hebben ingediend en bijvoorbeeld reeds subsidiebeloften bekwamen. Heel wat engagementen die veelal ook met andere samenwerkingspartners werden aangegaan komen op de helling te staan en een verzekerd hulp- en dienstverleningsaanbod kan niet meer gegarandeerd worden. In de loop van 2014 werden de verschillende sectoren op de hoogte gebracht dat de lopende kredieten voor het

kalenderjaar 2014 uitgeput waren en er geen budget voorhanden was voor 2015 en dat er pas ruimte komt voor VIPA-aanvragen vanaf 2016. Deze plotse mededeling over kwesties die op langere termijn gepland worden, kwam als een zware besparingsdomper aan bij de organisaties en voorzieningen die hun infrastructuurplanning reeds gemaakt hadden. Op die manier worden lange termijninfrastructuurplanningen doorkruist door korte termijnbeslissingen van de overheid. In een aantal projecten is/was het immers onmogelijk om de lopende projecten nog stil te leggen, eventueel in afwachting van meer perspectief in 2016. Vaak zijn reeds engagementen aangegaan (voorbereidende werkzaamheden, contracten met architecten en aannemers, aankoop van gronden en/of gebouwen, …) wat maakt dat bij het stilleggen, stopzetten of vertragen sprake kan zijn van zware verliezen en een meerkost. Bovendien heeft dit uiteraard ook een negatieve impact op een kwaliteitsvol en uitgebreider hulp- en zorgaanbod.

Het voorliggende voorontwerp van decreet verruimt de mogelijkheid van een investeringswaarborg naar andere sectoren dan de ouderenzorg. Dit geeft voor sociale ondernemers andere mogelijkheden voor (auto)financiering van infrastructuurprojecten. De raad kan deze uitbreiding ondersteunen, maar wenst er tegelijkertijd op te wijzen dat autofinanciering niet de meest aangewezen weg is om infrastructuurinvesteringen te financieren. Mogelijkerwijs kan autofinanciering nuttig zijn in noodsituaties voor voorzieningen die over voldoende eigen middelen beschikken. Voor andere voorzieningen of initiatiefnemers is deze werkwijze geen afdoende oplossing voor hun financieringsbehoeften.

De raad beoordeelt de opheffing van de definities van ‘subsidiebeslissing’ en ‘projectfase’ als positief. Dit leidt immers tot administratieve lastenverlaging en tijdswinst.

Met vriendelijke groeten

Gunter Naets
secretaris

Jan De Maeseneer
voorzitter

ADVIES VAN DE VLAAMSE WOONRAAD

Vlaamse Woonraad
Strategische Adviesraad

Vlaamse Woonraad
Koning Albert II-laan 19 bus 23
1210 Brussel
vlaamse.woonraad@rwo.vlaanderen.be
www.vlaamsewoonraad.be

Advies 2015/03

datum	**22 april 2015**
bestemmeling	Mevrouw Liesbeth Homans, Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding Mevrouw Annemie Turtelboom, Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
kopie	Vlaams Parlement, Commissie voor Wonen, Armoedebeleid en Gelijke Kansen Vlaams Parlement, Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
onderwerp	**Advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015**

1. Situering

Op 10 april 2015 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan bovenvermeld programmadecreet.

De Vlaamse Woonraad werd op 10 april 2015 verzocht hierover spoedadvies te willen uitbrengen (normaliter binnen de 10 werkdagen). Het advies van de Raad werd op 22 april 2015 goedgekeurd en overgemaakt aan de ministers respectievelijk bevoegd voor wonen en financiën & begroting.

Het programmadecreet bij de aanpassing van de begroting 2015 bevat een aantal bepalingen die rechtstreeks een impact kunnen hebben op wonen en het beleidsveld wonen. Gelet op het spoedeisend karakter van de adviesvraag beperkt de Vlaamse Woonraad zijn advies tot de bepalingen die het wonen aanbelangen, in het bijzonder inzake de verlaging schenkingsrechten (Afdeling 6 Schenkbelasting, art. 59-66).

2. Opzet verlaging schenkingsrechten

Het voorontwerp van decreet inzake de aanpassing van de begroting 2015 bevat onder meer het voorstel tot wijziging van de schenkingsrechten op onroerende goederen. Het voorontwerp beoogt een vereenvoudiging en verlaging van de huidig progressieve tarieven. Het doel van de voorgestelde maatregel is enerzijds de overdrachten van onroerende goederen tussen de generaties te bevorderen. Anderzijds beoogt het voorstel de ongelijke behandeling van roerend en onroerend goed in schenkingsbelasting (ten dele) weg te werken. In dit verband wordt in de memorie van toelichting gesteld dat de rechten op schenking van onroerend goed dringend aan actualisatie toe zijn (zonder te resulteren in een verlaging van ontvangsten). Verder voorziet het voorstel tot verlaging in een vergroening van de schenkingsrechten. Extra stimuli worden verleend wanneer het onroerend goed energetisch wordt gerenoveerd of wordt verhuurd op de private huurmarkt.

3. Bespreking

3.1. Algemeen: nood aan globale evaluatie en bijsturing vastgoedfiscaliteit

Fiscale maatregelen worden o.a. ingezet om specifieke handelingen aan te moedigen (of te ontmoedigen), en derhalve een gewenst beleid te bewerkstelligen. De Vlaamse Woonraad pleit algemeen voor een gerichte woon- en vastgoedfiscaliteit die de doelstellingen binnen diverse beleidsvelden kan ondersteunen (onder meer inzake de mate van ondersteuning eigendomsverwerving, de nood aan energetische en woonkwaliteitsverbetering van woningen,…).

De Vlaamse Woonraad kan diverse maatregelen uit het voorontwerp van programmadecreet onderschrijven (zie verder). De Raad benadrukt echter het

belang van een globale visie en evaluatie (met eventuele bijsturing) van de vastgoedfiscaliteit (registratierechten, onroerende voorheffing, woonbonus, successie enz.). De Raad vraagt algemeen om de maatregelen en de vastgoedfiscaliteit te kaderen en te expliciteren vanuit de vooropgestelde beleidsdoelstellingen, waarbij een coherent woon- en fiscaal beleid noodzakelijk zijn. Dit laatste houdt eveneens in dat de gerichte fiscale instrumenten voor renovatie en verhuring naar effectiviteit moeten worden afgewogen tegenover de meer traditionele instrumenten binnen het woonbeleid (o.a. premies). Tevens meent de Raad dat de herwerking van de vastgoedfiscaliteit extra oog moet hebben voor de meest woonbehoeftige huishoudens (cf. artikel 4 Vlaamse Wooncode). In die zin dient de fiscaliteit eveneens een middel te zijn om de ongelijkheid in de samenleving te reduceren.

3.2. Gerichte versus algemene verlaging schenkingsrechten

Om de renovatie van woningen aan te moedigen of het aanbod aan huurwoningen op de private huurmarkt te verzekeren, kan een verlaging van de schenkingsrechten op onroerend goed in beginsel door de Vlaamse Woonraad worden bijgetreden. Dergelijke gerichte fiscale incentives ondersteunen de doelstellingen van het Vlaams (woon)beleid en worden bij voorkeur gekoppeld aan voorwaarden.

De aangehaalde beleidsfinaliteit voor een algemene en onvoorwaardelijke verlaging van schenkingsrechten wordt in het voorontwerp niet voldoende geduid. Met de fiscale verlaging van de lasten worden meer (intergenerationele) schenkingen van het onroerend goed beoogd. Impliciet wordt er vanuit gegaan dat het geschonken goed nadien zal worden gerenoveerd (door overdracht wordt dynamiek verondersteld). In dit geval kan worden overwogen om de algemene verlaging te koppelen aan de (energetische) renovatie van het goed. De Raad is van oordeel dat extra transacties (via schenking naast vererving) kunnen resulteren in een dynamiek, en dit kan bij voorkeur worden aangegrepen om specifieke beleidsdoelstellingen te realiseren.

3.2. Budgettaire impact: schenkings- versus successierechten

De memorie van toelichting stelt dat overdrachten van onroerend goed tussen generaties via schenking nauwelijks voorkomen. De hoge progressieve tarieven worden hierbij als belemmerend aangehaald (dit in tegenstelling tot de lagere, vlakke tarieven bij schenking van roerend goed).

Na de verlaging van de schenkingsrechten bij roerende goederen -een maatregel die in werking trad vanaf 1 januari 2004- werd een forse toename van het aantal schenkingen van roerend goed vastgesteld. Dit houdt volgens de memorie een win-win situatie in voor zowel de burger als de overheid (die de opbrengsten zag stijgen).

De Raad vraagt grondig na te gaan of een dergelijk beoogde win-win situatie bij de transacties van onroerend goed kan worden gerealiseerd.
Door de verlaging van de schenkingsrechten op onroerend goed zullen de overdrachten via erfopvolging in concurrentie komen met deze via schenking. Dit kan tot gevolg hebben dat de overheidsinkomsten via schenking van onroerend goed wel (tijdelijk) stijgen, maar deze vanuit successie (op termijn) zullen dalen. Verder kan worden gewezen op een mogelijk negatieve impact op de registratierechten. Het is aangewezen de financiële doeltreffendheid van de maatregel globaal na te gaan en de totaalsom voor de overheid in rekening te brengen.

3.3. Fiscale stimuli voor energetische werken

Het voorstel voorziet in extra stimuli in geval het geschonken onroerend goed energetisch wordt verbeterd (met een minimumkost van 10.000 euro). De extra verlaging van schenkingsrecht wordt verleend in geval betrokkene binnen de vijf jaar na datum van de schenkingsakte facturen kan voorleggen die de energetische werken staven.

De Vlaamse Woonraad steunt de beleidsoptie om het woonpatrimonium kwalitatief te verbeteren, zowel op vlak van energie als van woningkwaliteit.[1] Het voorstel voor verlaagde schenkingsrechten kan bijdragen tot een intergenerationele overdracht van woningen naar een groep met grote renovatiebereidheid en stimuleert de energetische verbetering van het woonpatrimonium. De verlaging van rechten gekoppeld aan renovatie zal tevens resulteren in economische impulsen.

De Raad meent hierbij dat de voorgestelde voorwaarde inzake renovatie (indienen facturen voor een minimumbedrag van 10.000 euro excl. BTW) er moet kunnen toe leiden dat een substantiële energiebesparing wordt gerealiseerd. Het lijkt de Raad daarom aangewezen om de toekenning van het verlaagd tarief te koppelen

[1] Zie o.a. Vlaamse woonraad (2015) *Advies 'Naar een renovatie van het Vlaamse woningbestand'*. Advies 2015/01 van 29 januari 2015.

aan de realisatie van de doelstellingen van het urgentieprogramma 2020 (dakisolatie, isolerend glas en energiezuinige verwarmingsketel).

Tevens meent de Raad meent dat de vooropgestelde verlaging zich niet enkel mag beperken tot de energetische verbetering van woningen, maar eveneens de opwaardering van de woningkwaliteit moet kunnen waarmaken. De Raad pleit dan ook om bijkomend de woonkwaliteitsnormen als uitdrukkelijke voorwaarde voor de extra stimuli op te nemen. Op die manier wordt de mogelijk partiële verbetering van de woning vermeden ten voordele van een totale kwaliteitsverbetering (woonkwaliteit wordt in het voorstel eveneens vereist bij de schenking met het oog op private verhuring).

Verder stelt de Raad vast dat het voordeel van de extra verlaagde schenkingsrechten geen effect heeft op woningen met een waarde tot 150.000€ (en een zeer beperkt effect voor de prijsklassen hier net boven). Nochtans is de nood aan renovatie in deze segmenten doorgaans groot. Het is bijgevolg de vraag of het extra voordeel voor deze woningen voldoende krachtig zal zijn om effectief aan te zetten tot renovatie. Omgekeerd, neemt het voordeel gradueel toe naarmate de waarde van de woning hoger is, waardoor de incentive om te renoveren wel krachtiger en effectiever wordt. De Raad vraagt na te gaan in functie van het beoogde doel (renovatie) of een meer gelijke behandeling met gelijkmatige stimulansen kan worden gerealiseerd. De Raad meent bovendien dat moet worden nagegaan of er geen sprake is van een mattheuseffect.

3.4. Fiscale stimuli private huurmarkt

In de beleidsnota wonen 2014-2019 stelt de minister de private huurmarkt te willen versterken. Deze beleidsdoelstelling werd door de Raad toegejuicht. In het voorstel worden extra fiscale stimuli voorzien in geval het onroerend goed wordt geschonken met het oog op verhuring op de private huurmarkt (voor minstens 9 jaar).

Momenteel vertoont het profiel van de private verhuurder een aantal precaire kenmerken. Zo heeft de private verhuurder doorgaans een zeer beperkt aantal woningen in portefeuille en is hij of zij relatief oud. De huidige verschillen in vastgoedfiscaliteit kunnen oudere verhuurders aanzetten tot de verkoop van de huurwoning (om de successierechten te ontlopen en het kapitaal in roerende vorm te kunnen overdragen). De verlaging van het schenkingsrecht gekoppeld aan de verhuur voor 9 jaar kan een (voortijdige) verkoop tegengaan (en het verhuurdersprofiel verjongen), en ondersteunt het aanbod op de private

huurmarkt. In die optiek wordt de maatregel door de Vlaamse Woonraad in beginsel ondersteund.

Het is de Vlaamse Woonraad evenwel niet duidelijk of de maatregel zich richt naar het behoud dan wel naar de versterking van het aanbod. Als vereiste wordt een huurcontract van na de schenkingsakte vooropgesteld. Kan hieruit worden afgeleid dat de regelgever voornamelijk de intentie heeft het aanbod te verruimen? Anderzijds is de consolidatie van het bestaand aanbod op de private huurmarkt minstens evenzeer nuttig. In dit laatste geval is het niet nodig een huurcontract van na de schenkingsakte als voorwaarde te stellen (wel een huurcontract en de garantie op de termijn van de ter beschikkingstelling). De Raad meent dat zowel verruiming als behoud nastrevenswaardig zijn. Hier vraagt de Raad verduidelijking van de beleidsintenties.

Ondanks het feit dat de maatregel het aanbod algemeen kan ondersteunen, stelt de Vlaamse Woonraad vast dat de voorgestelde verlaging een beperkt effect genereert bij woongelegenheden uit de lagere prijsklasse (geen effect voor woningen tot 150.000€). Gelet op het huurdersprofiel (oververtegenwoordiging van huishoudens met een laag inkomen) meent de Raad dat de extra verlaging van de schenkingsrechten nochtans het meeste nut heeft voor woningen uit de lagere prijsklassen. De Raad vraagt dit grondig te willen evalueren en incentives voldoende effectief te maken voor verhuur van woningen in lagere prijsklassen. Omgekeerd, kan de vraag worden opgeworpen of de gradueel toenemende verlaging in de hogere prijsklasse noodzakelijk is om de verhuring op de private huurmarkt te realiseren. De Raad vraagt na te gaan in functie van het beoogde doel (verhuur) of een meer gelijke behandeling met gelijkmatige stimulansen kan worden gerealiseerd.

Verder vraagt de Raad te willen nagaan of de extra vermindering sterker kan worden gekoppeld aan een doelgroepenbeleid. Hoger werd reeds het belang van de fiscaliteit aangehaald om zwakkere huishoudens in hun woonbehoefte te ondersteunen. Hierbij kan worden nagegaan welke rol het sociaal verhuurkantoor kan vervullen.

De koppeling van de ter beschikkingstelling aan het conformiteitsattest wordt ten volle onderschreven. De woningen die worden aangeboden moeten immers voldoen aan de geldende minimale woonkwaliteitsvereisten. Het voorkomt dat financiële stimuli zouden worden verstrekt voor woongelegenheden die niet aan deze vereisten voldoen.

3.5. Technische bemerkingen

Voor wat betreft de verlaging met het oog op private verhuring wordt momenteel de term onroerend goed gebruikt. Het kan aangewezen zijn dit duidelijker te omschrijven in termen van het onroerend goed dat hoofdzakelijk voor wonen bestemd is (en/of als hoofdverblijf). Verder moet worden gewaakt dat de woning effectief wordt verhuurd. Desgevallend kunnen de tussentijdse periodes waarin de woning niet wordt verhuurd opschortend werken voor de termijn van 9 jaar.

In de memorie van toelichting wordt vermeld dat de Vlaamse Regering een stappenplan wenst uit te werken om ontwijkingsmechanismen aan te pakken. Het is niet duidelijk welke inhoud en instrumentarium men voor ogen heeft in een dergelijk plan. Meer concrete verduidelijking is wenselijk.

In het advies van de Vlaamse Woonraad van 13 oktober 2014 over het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering inzake de fiscalisering van de renovatiepremie, werd de nood aan decretale basis voor de belastingvermindering voor renovatiewerken aangekaart. Normaliter zou de decretale basis bij de aanpassing van de begrotingscontrole 2015 worden geregeld. De Raad meent dat het aangewezen is dit alsnog op te nemen.

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

Minaraad
milieu-en natuurraad
van Vlaanderen

Briefadvies

Programmadecreet 2015

Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015

Datum van goedkeuring	**23 april 2015**
Volgnummer	**2015 | [klik voor het volgn°]**
Coördinator + e-mailadres	**Dirk Uyttendaele, dirk.uyttendaele@minaraad.be**
Co-auteur + e-mailadres	**Francis Noyen, francis.noyen@minaraad.be**

Mevr. Annemie Turtelboom
Vlaams minister van Financiën, Begroting en Energie
Phoenixgebouw
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 Brussel

Datum	**23 april 2015**
Uw referentie	**DepFB/BORG/Prgrdecr/2015/00043**
Onze referentie	**02/L3/2015/**
Betreft	**Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015**

Mevrouw de Minister,

[1] De Minaraad heeft de adviesvraag over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 per brief ontvangen op 14 april 2015. Er werd spoedadvies gevraagd, met name met het oog op goedkeuring van het ontwerp op de regeringszitting van vrijdag 24 april.

[2] Aan de adviesvaststelling gingen een bespreking vooraf in een werkgroepvergadering van 16 april 2015 en een schriftelijke ronde, op basis van een voorontwerpadvies van het secretariaat van de Minaraad. De Minaraad gaat in dit briefadvies in op de elementen die hij relevant acht in het kader van zijn strategische opdracht en voor zover de Raad het aangewezen acht om hierover een opmerking of een aanbeveling te formuleren.

1 Hoofdstuk 3. Financiën en Begroting
Afdeling 6. Schenkingsbelasting

[3] De Minaraad vindt het positief dat er een verlaagd tarief ingevoerd wordt voor schenkingen van onroerende goederen wanneer de ontvanger ervan bereid is om energiebesparende werken uit te voeren. De Raad is wel van mening dat deze maatregel moet kaderen binnen een grootschalig energierenovatieprogramma dat vertrekt vanuit langetermijndoelstellingen en een duidelijke kalender bevat met concrete renovatiedoelstellingen, waarbij de energieprestaties voor bestaande gebouwen stelselmatig worden aange-

scherpt. Ook moet een afwegingskader ontwikkeld worden voor de keuze tussen totaalrenovatie, sloop en heropbouw.

[4] Wat betreft de energiebesparende werken die in aanmerking komen, wordt – naast de voorwaarde van een minimumbedrag van 10.000 euro - verwezen naar het Energiebesluit. Het is echter niet duidelijk of en welke minimumeisen er gelden. De Memorie van toelichting stelt ter zake: "*Deze verwijzing heeft enkel en alleen betrekking op de omschrijving van de werken, en staat los van de andere in dat besluit beschreven voorwaarden tot het bekomen van een premie*". Dit laat vermoeden dat er geen minimumeisen zijn. De Minaraad vindt het essentieel dat er minimumeisen gesteld worden. Niet alleen om fraude te voorkomen maar vooral omdat deze maatregel moet kaderen in een beleid dat grootschalige en diepgaande renovatie van de bestaande gebouwen stimuleert. Het is belangrijk om te zorgen dat de lat voldoende hoog ligt om een lock-in te vermijden[1]. De Minaraad vraagt dat minstens dezelfde technische vereisten zouden gelden waaraan de werkzaamheden, producten en installaties of de uitvoerders respectievelijk plaatsers moeten voldoen om in aanmerking te komen voor een premie zoals voorzien in het Energiebesluit. Bij dezelfde minimumeisen kan de goedkeuring en controle of deze maatregelen aan de minimumeisen voldoen, gekoppeld worden aan de toekenning van de premie door de distributienetbeheerders. In het licht van de nood aan een grondige en grootschalige renovatie van onze gebouwen, is de Raad zelf voorstander van strengere eisen. Daarbij vraagt de Raad niet alleen om striktere minimumeisen voor de aparte maatregelen (hogere isolatie-eis) toe te passen om een lock in te vermijden, maar ook om totaalrenovaties te stimuleren. De strengere eisen zouden afgestemd moeten worden op de aankomende BEN-definitie voor renovatie of aan de verbetering van de energieprestatie van een gebouw. De goedkeuring en controle kan dan gebeuren aan de hand van het energieprestatiecertificaat dat dateert van na de energiebesparende werken. De bevoegde diensten zouden dan ook de energieprestatiedatabank moeten kunnen inkijken. Het werken met een aannemer moet de kwaliteit ondersteunen en de controle vergemakkelijken. Dit mag er echter niet toe leiden dat doe-het-zelvers uitgesloten worden. De controle kan in dat geval gebeuren via de opmaak van een energieprestatiecertificaat.

[5] Het verlaagd tarief geldt ook als de begiftigde bereid is om het gebouw te verhuren voor een periode van minimum negen jaar. Daartoe moeten een

[1] Ook "staged deep renovation" moet mogelijk zijn waarbij een gebouw in stappen wordt gerenoveerd tot een energieneutraal gebouw op een dergelijke manier dat een lock-in telkens wordt vermeden.

huurcontract en een conformiteitsattest[2] daterend van na de datum van de akte van schenking worden voorgelegd. De bedoeling is om langs deze weg de private huurmarkt te versterken. De Raad is het eens dat het verhuren van woningen gestimuleerd moet worden. Er dreigt immers krapte op de verhuurmarkt. In het verleden heeft de Raad meermaals aangegeven dat hij voorstander is om via de Vlaamse Wooncode strengere energieprestatie-eisen op te leggen aan verhuurders, zodat huurders niet langer geconfronteerd worden met slecht geïsoleerde woningen. De opname van dakisolatie in de Wooncode is hiertoe een minimale eerste stap. De Raad vraagt om de minimale kwaliteitsnorm inzake energie in de Vlaamse Wooncode minstens uit te breiden tot een vereiste voor isolerende beglazing en een hoogrendement verwarming. De Minaraad is in principe voorstander van het verlaagd tarief maar vindt het essentieel dat een verhuurder ook gestimuleerd wordt om energiebesparende werken uit te voeren. Daarom is de Raad er geen voorstander van om reeds alle voordelen aan de verhuurder toe te kennen bij een verhuur van minstens 9 jaar. De Raad vraagt om ook hier minimumeisen voor energiebesparing aan te koppelen. Om te kunnen genieten van de maatregel moet de begiftigde een huurcontract daterend van na de datum van de akte van schenking kunnen voorleggen[3]. Dit laat vermoeden dat de maatregel gericht is op nieuwe verhuringen en niet op bestaande verhuurcontracten. De vraag is of het risico niet bestaat dat bestaande contracten opgezegd worden en daarna weer vernieuwd worden om toch in aanmerking te komen voor het verlaagd tarief.

2 Hoofdstuk 5. Leefmilieu, Natuur en Energie
Afdeling 2. Energie

Om de langetermijndoelstellingen op het vlak van CO_2-reductie te halen, zal de realisatie van warmtenetten onontbeerlijk zijn om het potentieel aan groene warmte en restwarmtevalorisatie maximaal te kunnen benutten. Warmtenetten zijn vaak nodig om groene warmte een nuttig gebruik te kunnen geven. Steun voor warmtenetten wordt toegekend via de ecologiesteun (ecologiepremie plus of de strategische ecologiesteun) en via de calls voor groene warmte en restwarmte. De call groene warmte wordt gefinancierd via een heffing aangerekend via de elektriciteitsfactuur. Momenteel geldt per afnemer een heffingstarief van 15 eurocent per afnamepunt per maand[4]. Het voorliggend ontwerp trekt deze heffing op tot 34 eurocent

[2] Een conformiteitsattest is een officieel document waaruit blijkt dat de woning voldoet aan de eisen van de Vlaamse Wooncode. Een conformiteitsattest is niet verplicht bij het verhuren van een woning.

[3] De begiftigde krijgt hiervoor 3 jaar de tijd.

[4] Vanaf 1 januari 2015 is er in het Vlaams Gewest een nieuwe heffing op elektriciteit aangerekend aan klanten op het distributienet en het plaatselijk vervoersnet van elektriciteit. Deze heffing is ingevoerd via het programmadecreet 2014 (B.S. 30-12-2014, art. 97-100). Het bedrag van deze heffing bedraagt 0,15 euro per maand en per afnamepunt. Deze heffing, met name de 'Bijdrage Energie-

vanaf 1 juli 2015 en tot 25 eurocent vanaf 1 januari 2016. De Memorie van toelichting onderbouwt de juiste toedracht van en de nood aan deze heffing niet. Een betere onderbouwing voor de verhoogde heffing is dan ook essentieel. De Raad vraagt daarenboven een grondige oefening en afweging van de manier waarop de overheid voldoende financiering zal garanderen voor groene- en restwarmte. Een heffing op andere energiedragers dan elektriciteit moet daarbij ook kunnen overwogen worden. Daarbij kan de Vlaamse overheid ook overwegen om een heffing in te voeren op ongebruikte restwarmte.

Bij de afgeronde calls voor groene warmte werden de middelen die voorzien waren niet volledig opgenomen. Met andere woorden: er werden onvoldoende projecten ingediend. De Minister heeft aangekondigd dat de eisen van de calls verlaagd zullen worden[5]. De Minaraad vraagt dat eerst onderzocht wordt, welke de barrières zijn voor de realisatie van dergelijke projecten. Deze barrières kunnen immers ook van niet-financiële aard zijn[6]. Zo heeft de Raad in het verleden al gemeld dat er verscheidene juridische barrières zijn zoals de EPB-reglementering die weinig flexibel is en onvoldoende inspeelt op nieuwe tendensen zoals warmtenetten.

[6] Daarnaast herhaalt de Raad om bij de selectie van groene- en restwarmteprojecten verder te gaan dan enkel een selectie op basis van kostenefficientie. Zo moeten ook duurzaamheidscriteria gehanteerd worden. Voor de productie van groene warmte die via een warmtenet tot bij de verbruiker gebracht wordt, kan bijvoorbeeld ook biomassa ingezet worden. De Minaraad herhaalt[7] zijn vraag voor ambitieuze duurzaamheidscriteria die controleerbaar, gemakkelijk hanteerbaar, transparant, éénduidig, administratief en praktisch haalbaar zijn en die niet hinderlijk zijn voor een flexibele bedrijfsvoering. Vlaanderen moet op Europees niveau een actieve rol opnemen in de discussie over duurzaamheidscriteria voor vaste biomassa en over het meenemen van indirecte effecten op milieu, sociaal en economisch vlak in duurzaamheidscriteria.

3 Hoofdstuk 5. Leefmilieu, Natuur en Energie
Afdeling 3. Leefmilieu en natuur

---

fonds', wordt doorgestort aan het Energiefonds, waaruit o.a. de VREG wordt gefinancierd. De VREG was voordien gefinancierd via een dotatie uit de algemene middelenbegroting.

[5] Vlaams Parlement, Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke ordening, Energie en Dierenwelzijn, Commissievergadering van 4 maart 2015.

[6] Minaraad en SERV, Advies van 29 september 2011 over groene warmte, 2011|059.

[7] Minaraad en SALV, Advies van 21 februari 2013 over het duurzaam gebruik van biomassa in een bio-economie, 2013|015.

[7] De artikelen 76 en 77 houden in dat opcentiemen worden geheven op de milieubijdragen, die door producenten aan de beheersorganismen Bebat (afgedankte batterijen) en Recupel (AEEA) betaald worden, met het oog op de afbouw van de (grote) reserves van die beheersorganismen. Recent bracht de Minaraad een unaniem advies uit over de MBO afgedankte batterijen en accu's[8]. Hierin stelde de Raad: "*Omtrent de financiële aspecten stelt de Raad vast dat de startnota aangeeft dat een daling van de milieubijdrage gewenst wordt met het oog op een afbouw van de financiële reserves tot een strategisch niveau. Voor zover het principe "de vervuiler betaalt" wordt toegepast voor de op de markt gebrachte batterijen, heeft de Raad daar geen principiële bezwaren mee.*
De Raad suggereert aan de producenten om bij de afbouw van de reserves te investeren in onderzoek en ontwikkeling van bijvoorbeeld de optimalisatie van een materialenbeleid voor afgedankte batterijen of voor de financiering van de bevordering van preventie en hergebruik en inzake inzameling en verwerking van (afgedankte) batterijen."

[8] De Minaraad herbevestigt dat hij geen principieel bezwaar heeft tegen de afbouw van de reserves van zowel Bebat als Recupel. De Raad wijst er evenwel op dat deze reserves zijn opgebouwd met milieubijdragen betaald door de producent aan de beheersorganisatie met het oog op de inzameling en verwerking van de afgedankte batterijen en afgedankt E.E.A. De milieubijdrage wordt door de producent doorgerekend aan de consument. De Raad vindt het bijgevolg ongepast om deze reserves af te romen met het oog op inkomsten voor de algemene middelen van het Vlaams gewest. Daarom, en aansluitend bij zijn advies van 11 maart over de MBO, adviseert de Raad om de afbouw van de reserves (die geen provisie zijn voor inzameling en verwerking van die afvalstoffen) voor te behouden voor onderzoek en ontwikkeling van bijvoorbeeld de optimalisatie van een materialenbeleid voor afgedankte batterijen en AEEA of voor de financiering van de bevordering van preventie en hergebruik en inzake inzameling en verwerking van (afgedankte) batterijen en AEEA.

[9] De Minaraad ziet ook een aantal bezwaren van diverse aard:

- Het principe "de vervuiler betaalt" moet sluitend zijn of sluitend gemaakt worden wanneer het beheersorganisme de activiteiten stopzet. Tussentijds kan het beheersorganisme tijdelijke reserves opbouwen die pas later besteed zullen worden voor inzameling en verwerking van afgedankte producten, afhankelijk van de levensduur van de producten;

[8] Minaraad, Advies van 11 maart 2015 over de startnota MBO afgedankte batterijen en accu's, 2015|005.

- De bijdrage wordt betaald bij het op de markt brengen van de producten over heel België. De opcentiemen worden geheven door Vlaanderen. Hiermee lijkt Vlaanderen een niet-overlegd beslag te leggen op milieubijdragen die betaald zijn op nationaal niveau. In zijn advies over de MBO pleitte de Raad er voor dat de drie Gewesten gezamenlijk over een MBO zouden onderhandelen en dat dit ook effectief zou leiden tot dezelfde MBO in de drie Gewesten. De Raad vermoedt dat een eenzijdig initiatief van één Gewest daarvoor niet voordelig zal zijn.

[10] Artikel 78 vervangt art.46. § 6. van het Materialendecreet. Onder art.46. § 1.1° wordt de compensatiefactor van 0,7 voor heffingsplichtigen die vennootschapsbelasting betalen (private afvalverwerkers) afgeschaft vanaf het derde kwartaal van 2015. Als argument wordt aangegeven dat intercommunales onder de gewijzigde federale vennootschapsbelasting nu ook de vennootschapsbelasting moeten betalen. Bijgevolg is er op het vlak van afvalheffingen geen ongelijk speelveld meer tussen intercommunales en private bedrijven en is er geen legitimiteit voor het in stand houden van de compensatiefactor.

[11] Het is echter nog helemaal niet duidelijk welke intercommunales nu wel of niet aan de vennootschapsbelasting zullen onderworpen worden. Wellicht zal dit alleen van toepassing zijn voor intercommunales die een commerciele activiteit uitvoeren. Maar het begrip "commerciële activiteit" is nog niet vastgelegd. Intercommunales die afval ophalen/verwerken hebben soms wel, soms niet een aparte dienst voor het ophalen/verwerken van bedrijfsafval. Indien er een aparte dienst is voor het bedrijfsafval, is dat duidelijk een commerciële activiteit. Voor die intercommunales die geen aparte dienst aanbieden voor bedrijfsafval, maar dit wel samen met huisafval ophalen/verwerken, is er nog geen duidelijkheid over hun toekomstig statuut onder de federale vennootschapsbelasting.

Zolang de Federale Overheid daarover geen duidelijkheid geschapen heeft, is het voorbarig om de compensatiefactor van 0,7 af te schaffen. De Minaraad adviseert daarom dat er eerst met de Federale Overheid wordt overlegd over de concrete uitwerking van het invoeren van de vennootschapsbelasting voor intercommunales. Vervolgens kan de beslissing over afschaffing van de compensatiefactor daarop afgestemd en verfijnd worden zodat de afgestemde bijsturingen tot een effectief gelijk speelveld leiden.

[12] Artikel 78 voegt een nieuw art.46. § 1.2° aan het Materialendecreet toe. Met deze paragraaf worden de bedragen van de milieuheffingen van art.46. § 1, 3° tot 19° vermenigvuldigd met 1,5. De Minaraad wijst er op dat art.46. § 1. aanvangt met: "*Het bedrag van de milieuheffing wordt, afhankelijk van de soort afvalstof en de soort verwerkingswijze, als volgt vastgesteld*". De Raad concludeert hieruit dat het alvast de bedoeling is van de

heffingen om sturend op te treden en bepaalde verwerkingswijzen voor bepaalde afvalstoffen meer te stimuleren of te ontraden.

[13] De plotse verhoging van de afvalheffingen wordt onderbouwd in de Memorie van toelichting door te verwijzen naar de budgettaire impact. Hiermee wordt het financierende karakter van de heffing benadrukt.

Aangezien de differentiatie in de heffing bewaard blijft, heeft de verhoging van de heffingen met een factor 1,5 geen effect op het principe dat de heffing een regulerend karakter houdt. Per heffing, dus per afvalstroom en per verwerkingswijze, zal dat regulerend karakter echter gewijzigd zijn. De vermenigvuldiging van de heffingstarieven voor storten en verbranden van afvalstoffen zal een ontradend effect hebben op deze verwerkingswijzen ten voordele van sortering, voorbehandeling, recyclage, … de circulaire economie. Voor sommige andere stromen, waarvoor geen alternatieve verwerking beschikbaar is (bv. inerte stoffen), zal het regulerend effect van de verhoging in zijn geheel niet toenemen.

De Raad betreurt daarom dat de verhoging van de heffingstarieven niet door OVAM voorbereid is met het oog op een verhoging van het regulerende karakter, met aandacht voor het financierende karakter van de heffingen en met zorg voor de werking van de Vlaamse afvalstoffenverwerkers.

[14] De Minaraad is ook verwonderd dat de verhoging van de afvalheffing met een factor 1,5 niet van toepassing is voor art.46. § 1, 1° en 2°. Dit gaat telkens over twee illegale praktijken, met name het verbranden van afvalstoffen zonder milieu- of exploitatievergunning en het achterlaten of beheren van afvalstoffen in strijd met het Materialenbeleid.

In de momenteel nog geldende regeling met verlaging van de heffing met een factor 0,7 (zie [10]) is het logisch om geen korting toe te staan op deze praktijken. Maar omgekeerd meent de Minaraad dat de verhoging zeker wel van toepassing moet zijn voor art.46. § 1, 1° en 2°.

[15] Boerenbond, Unizo, Voka, ABVV, ACV en ACLVB onthouden zich bij het advies wegens werkzaamheden die in SERV-verband zijn verricht.

Mevr. Iris Penninckx
Voorzitter

ADVIES VAN DE VLAAMSE ONDERWIJSRAAD

vlaamse onderwijsraad

Algemene Raad

23 april 2015

AR-AR-ADV-1415-014

Advies over voorontwerp van programmadecreet bij begrotingsaanpassing 2015

Vlaamse Onderwijsraad
Kunstlaan 6 bus 6
BE-1210 Brussel

T +32 2 219 42 99
F +32 2 219 81 18

www.vlor.be
info@vlor.be

Wijs beleid door overleg

Adviesvrager: Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie op 10 april 2015

Uitgebracht door de Algemene Raad op 23 april 2015 met eenparigheid van stemmen

Voorbereiding: werkgroep beleidsnota-programmadecreeet van 21 april onder het voorzitterschap van Mia Douterlungne

Dossierbeheerder: Filip De Bruyne

1 Algemene beschouwingen

De Vlor herhaalt zijn globale bekommernis dat er vooral blijvend moet geïnvesteerd worden in Onderwijs.[1]
De raad pleit ervoor dat de overheid in de volgende jaren een visie ontwikkelt op de maatschappelijke meerwaarde die gegenereerd wordt vanuit onderwijs. Breed gevormde en hoog gekwalificeerde burgers zijn noodzakelijk voor de maatschappelijke ontwikkeling, voor duurzame integratie in de samenleving en voor innovatie op diverse domeinen. De financiering van het onderwijs door middel van publieke middelen is hiervoor een noodzaak.

Voor de Vlor is het een absolute noodzaak dat scholen, onderwijsinstellingen en centra de budgettaire middelen hebben om hun kernopdrachten waar te maken. Vanuit dat perspectief moet het budgettair beleid van de Vlaamse overheid de onderwijsinstellingen zoveel mogelijk ontzien in de gevraagde begrotingsinspanningen. Net daarom betreurt de raad dat de minister ook bij deze begrotingsaanpassing toch kiest voor besparende maatregelen die rechtstreeks impact hebben op de klasvloer. Besparingen op personeel (cfr. Afdeling 11 – vervangingen) leiden tot minder ondersteuning voor de leerlingen. Bovendien creëren deze maatregelen bijkomende planlast, een problematiek die deze regering nochtans wil tegen gaan.

Daarnaast mist de Vlor een breder denkkader bij de besparingsmaatregelen die gericht zijn op rationalisatie van de ondersteunende structuren.

2 Bepalingen programmadecreet 1e BA 2015

De Vlor betreurt de besparingen op de dotaties van de **expertisenetwerken** (artikelen 2 en 3). De instellingen hoger onderwijs en volwassenenonderwijs rekenen er verder op dat zij betrokken zullen worden bij het debat over hoe deze resterende middelen kunnen geïnvesteerd worden in de lerarenopleidingen.

De Vlor gaat ervan uit dat de overheid in artikel 4 van de voorliggende tekst er beter aan doet om artikel 71/1 in het decreet betreffende de **centra voor leerlingenbegeleiding** in zijn geheel te schrappen, in plaats van er één zin aan toe te voegen om een uitzondering te definiëren.

De raad merkt op dat er in artikel 6 een nieuwe verdeelsleutel ‘het aantal unieke studenten’ wordt geïntroduceerd voor de verdeling van de **investeringskredieten voor universiteiten** vanaf begrotingsjaar 2015. In de memorie van toelichting wordt aangegeven dat de instellingen hoger onderwijs hierover tot een akkoord kwamen tijdens het overleg met de overheid in het voorjaar van 2015. In datzelfde overleg werd echter ook bepaald dat deze verdeelsleutel toegepast zou worden tot 2017, en dat er in dat jaar een nieuwe verdeelsleutel zou vastgelegd worden. Die afspraak werd niet vertaald in het voorliggend voorstel.

[1] Vlaamse Onderwijsraad, Algemene Raad, *Advies over het voorontwerp van programmadecreet tweede begrotingsaanpassing 2014 en begrotingsopmaak 2015*, 16/10/2014.

In artikel 8 wordt de centrale voorafname op de kredieten hoger onderwijs voor het dekken van de kinderbijslag kosten geschrapt. De Vlor wenst hierbij te benadrukken dat de nieuwe regeling voor het aanrekenen van **kinderbijslag** via de patronale RSZ bijdragen geen budgettair neutrale operatie is voor **de instellingen in het hoger onderwijs**. Hoewel dit een onbedoeld effect is van de 6e staatshervorming, plaatst deze loonkostverhoging het werkingsbudget voor de instellingen in het hoger onderwijs verder onder druk. En dat bovenop de opgelegde besparingsmaatregelen die al bij de begrotingsopmaak 2015 geïntroduceerd werden.
De Vlor vraagt daarom aan de Vlaamse overheid om dringend overleg met de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) op te starten. Als de RSZ de officiële statuten in het Vlaamse hoger onderwijs en met name ook het statuut van tijdelijk statutair erkent, dan kunnen de daarbij horende lagere bijdragen worden toegepast.

De Vlor apprecieert de inspanningen die de overheid levert om de middelen van het buitengewoon onderwijs op hetzelfde peil te houden als vóór de inwerkingtreding van **het M-decreet**. Het vervroegd inzetten van de **waarborgregeling** (artikel 9 en 10) biedt zeker soelaas voor het basisonderwijs waar er zich effectief een daling voordoet in de leerlingenaantallen tussen de schooljaren 2013-2014 en 2014-2015.

In het secundair onderwijs is er echter een lichte stijging in leerlingenaantallen met 0,6 % tussen die twee schooljaren. Het vervroegd inzetten van de waarborgregeling vanaf 2013-2014 zou in het secundair onderwijs een tegengesteld resultaat opleveren van het beoogde beleidsdoel. Aangezien het referentiepunt lager wordt ingesteld door het referentieschooljaar met één jaar te vervroegen, zullen toekomstige dalingen in leerlingenaantallen minder middelen opleveren. Daarom pleit de Vlor ervoor om artikel 10 te schrappen in de voorliggende tekst.
De Vlor gaat er eveneens van uit dat dit een tijdelijke maatregel is. Er moet zo snel mogelijk werk gemaakt worden van een definitieve regeling.

In artikel 12 van de voorliggende tekst wordt er een **bijkomende financiering voorzien voor de ingeschreven beursstudenten aan de hogescholen**. De Vlor vindt de koppeling van het schrappen van de middelen woon-werkverkeer met een compensatie voor beursstudenten aan de hogescholen onlogisch. De bijkomende middelen compenseren bovendien in onvoldoende mate de verliezen die sommige hogescholen lijden in hun globale enveloppe ten gevolge van het schrappen van de middelen woon-werkverkeer. De Vlor betreurt dat de beslissingen van het Grondwettelijk Hof en Raad van State er niet toe geleid hebben de compensatie voor woon-werkverkeer toe te kennen aan zowel hogescholen als universiteiten.

In dit verband wijst de Vlor er op dat het ook wenselijk is om het beloofde **groeipad voor de sociale toelage aan universiteiten** te honoreren.

De Vlor wil ook duiden dat de afspraken over de **terugbetaling van het woon-werkverkeer** in een cao werden bepaald en dat daarbij ook het engagement van de overheid tot terugbetaling aan de hogescholen is opgenomen. De Vlor kan niet akkoord gaan met het schrappen van deze middelen voor de hogescholen (artikel 13) die nu al geconfronteerd worden met zware besparingen.

De overheid wil aan organisaties die beroep doen op een lid van het onderwijspersoneel (**verlof wegens opdracht**) een **financiële bijdrage** kunnen vragen in ruil voor de fiscale en sociale afhandeling van het salaris (artikelen 46 en 47)[2]. De Vlor betreurt dat de organisaties die al moeizaam besparingen moeten uitvoeren hier opnieuw de rekening moeten betalen.
De Vlor kan niet aanvaarden dat zo'n bijdrage zou gevraagd worden aan organisaties in de onderwijssector. Dit zou enkel leiden tot bijkomende kredietvragen van die organisaties naar het centraal bestuur om gecompenseerd te worden voor de extra kosten.

De Vlor gaat akkoord met het uittekenen van een **decretale basis voor de time-outprojecten** (artikelen 49 en 50). In de memorie van toelichting wordt geduid dat dit een eerste stap is in het opzetten van een continuüm van onderwijs-welzijntrajecten op maat van jongeren die dreigen uit de boot te vallen of tijdelijk niet in een onderwijscontext kunnen opgevangen worden.
De Vlor kijkt echter vooral uit naar het actieplan leerrecht en gaat ervan uit dat deze bepaling nog geen premisse is voor dit actieplan.

Mia Douterlungne
administrateur-generaal

Harry Martens
voorzitter

[2] In artikel 46, §5 wordt bepaald dat een verlof wegens opdracht slechts een einde kan nemen bij verstrijken van het betrokken schooljaar, zomervakantie inbegrepen. Conform art. 73, 2e alinea van het participatiedecreet doet de Vlor geen uitspraak hierover.

ADVIES VAN DE VLAAMSE RAAD VOOR WETENSCHAP EN INNOVATIE

BRIEFADVIES 203
PROGRAMMADECREET BA2015
23 APRIL 2015

VLAAMSE RAAD VOOR WETENSCHAP EN INNOVATIE

MEVROUW ANNEMIE TURTELBOOM
Viceminister-president van de Vlaamse Regering en
Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Phoenixgebouw
Koning Albert II-laan 19, bus 11
1210 Brussel

DATUM	23 APRIL 2015
UW KENMERK	
ONS KENMERK	VRWI/DR/BD/15.136
BETREFT	VOORONTWERP VAN DECREET HOUDENDE BEPALINGEN TOT BEGELIDING VAN DE AANPASSING VAN DE BEGROTING 2015

Mevrouw de minister,

Op 14 april 2015 ontving de Vlaamse Raad voor Wetenschap en Innovatie (VRWI) uw vraag om spoedadvies bij het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015. De begeleidende brief vermeldt dat de definitieve goedkeuring van het voorontwerp van decreet gepland is op 24 april 2015.

De VRWI heeft het voorontwerp van decreet en de bijhorende memorie van toelichting grondig bestudeerd. Enkel hoofdstuk 8 ‘Economisch ondersteuningsbeleid’ heeft betrekking op de beleidsvelden wetenschap en innovatie waarvoor de VRWI als strategische adviesraad bevoegd is. Hierbinnen spreekt de VRWI zich enkel uit over afdeling 1 ‘Economisch ondersteuningsbeleid’ en afdeling 3 ‘Industrieel Onderzoeksfonds’ (IOF).

Artikels 89 tot en met 91 uit afdeling 1 ‘Economisch ondersteuningsbeleid’ wijzigen het decreet van 16 maart 2012 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid. Met deze aanpassing wordt de nodige decretale basis gecreëerd opdat het recente besluit van de Vlaamse Regering betreffende steun aan projecten in het kader van welbepaalde Europese fondsen definitief kan worden goedgekeurd. Dit ontwerp van besluit moet de Vlaamse steunverlening terzake in overeenstemming brengen met het gewijzigde Europese regelgevende kader.

De bepalingen uit het programmadecreet met betrekking tot afdeling 3 ‘Industrieel Onderzoeksfonds’ (artikel 93) brengen de regelgeving terug in overeenstemming met de in het verleden bepaalde en tot nu toe gehanteerde telmethodiek. De middelen voor het IOF worden verdeeld over de associaties a rato van het procentuele aandeel van de associatie in de som van de door de Vlaamse Regering omschreven en gewogen parameters. Parameter 5 en 6 hebben betrekking op respectievelijk de octrooien en de spin-offs. De methodiek die bij aanvang van het IOF in 2006 hiervoor gold, neemt ook de octrooien en spin-offs van de strategische onderzoekscentra mee bij de telling van de universiteiten in samenwerking waarmee het betrokken octrooi of de spin-off tot stand was gekomen. Na de herziening van het IOF-besluit in 2009 werd

VLAAMSE RAAD
VOOR WETENSCHAP
EN INNOVATIE

deze telmethodiek verdergezet, maar had die – onbedoeld – geen basis meer in de regelgeving. Dit wordt nu rechtgezet via het programmadecreet.

Beide aanpassingen zijn eerder praktisch van aard, maar nodig, vindt de VRWI. De memorie van toelichting geeft bijkomend aan dat de wijzigingen ook begrotingsmatig noodzakelijk zijn. De VRWI verleent dan ook een positief advies bij deze aspecten van het programmadecreet.

Met vriendelijke groeten,

Danielle Raspoet
Algemeen Secretaris

Dirk Boogmans
Voorzitter

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Onderwijs

Afdeling 1. Expertisenetwerken

Art. 2. In artikel II.116 van de Codex Hoger Onderwijs, gecodificeerd op 11 oktober 2013, wordt de zinsnede "begrotingsjaar 2015 2.589.000 euro" vervangen door de zinsnede "begrotingsjaar 2015 1.589.000 euro".

Art. 3. In artikel 72 van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs wordt de zinsnede "begrotingsjaar 2010 2.877.000 euro" vervangen door de zinsnede "begrotingsjaar 2015 1.589.000 euro".

Afdeling 2. Centra voor leerlingenbegeleiding

Art. 4. Artikel 71/1 van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt opgeheven.

Afdeling 3. Schoolinfrastructuur

Art. 5. In artikel 41 van het decreet van 7 juli 2006 betreffende de inhaalbeweging voor schoolinfrastructuur worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden "binnen de vier jaar na het afsluiten van de overeenkomst" opgeheven;

2° in paragraaf 3 worden de woorden "derde, vierde jaar en vijfde" opgeheven.

Afdeling 4. Investeringskredieten voor universiteiten

Art. 6. In artikel III.54 van de Codex Hoger Onderwijs, zoals gecodificeerd op 11 oktober 2013, wordt paragraaf 3 vervangen door wat volgt:

"§3. Vanaf het begrotingsjaar 2015 wordt het basisbedrag van de investeringskredieten voor de universiteiten vastgesteld op 28.640.000 euro. Dit bedrag wordt als volgt verdeeld over de universiteiten:

1° elke universiteit ontvangt, in euro, een forfaitair bedrag van:

a) Katholieke Universiteit Leuven	4.239.550
b) Vrije Universiteit Brussel	1.372.700
c) Universiteit Gent	2.909.900
d) Universiteit Antwerpen	1.233.050
e) Universiteit Hasselt	268.800

;

2° het resterende bedrag, zijnde het verschil tussen het basisbedrag en de som van de forfaitaire bedragen wordt verdeeld op basis van het aantal unieke studenten per universiteit.

Voor de berekening van het aantal unieke studenten worden de unieke studenten in aanmerking genomen die in het academiejaar t-3/t-2 onder diplomacontract ingeschreven zijn in de desbetreffende universiteit in een initiële bachelor- of masteropleiding. De studenten ingeschreven in een initiële bachelor- of masteropleiding die met ingang van het academiejaar 2013-2014 geïntegreerd is in een universiteit worden daarbij niet in aanmerking genomen.

Onder unieke studenten wordt begrepen de studenten die zich in een bepaald academiejaar inschrijven aan een universiteit, ongeacht het aantal inschrijvingen van de student aan die universiteit.

De bedragen vermeld in deze paragraaf worden geïndexeerd overeenkomstig de bepalingen vermeld in paragraaf 2.".

Afdeling 5. Dienstverlening AKOV

Art. 7. In artikel 26 van het decreet van 21 december 2012 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2013 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3 wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"4° de inschrijvingsgelden van de Centrale Examencommissie zoals bedoeld in het koninklijk besluit van 13 februari 2007 betreffende de examens over de ondernemersvaardigheden en het koninklijk besluit van 21 oktober 1998 tot uitvoering van hoofdstuk I van titel II van de programmawet van 10 februari 1998 tot bevordering van het zelfstandig ondernemerschap.";

2° in paragraaf 4 wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"4° de Centrale Examencommissie, zoals vermeld in paragraaf 3.".

Afdeling 6. Kinderbijslagen Hoger Onderwijs

Art. 8. In artikel III.34, §1, van de Codex Hoger Onderwijs, zoals gecodificeerd op 11 oktober 2013, wordt punt 3° opgeheven.

Afdeling 7. Bijkomende financiering beursstudenten

Art. 9. In deel 3, titel 1, afdeling 2, van de Codex Hoger Onderwijs wordt een artikel III.41bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. III.41bis. Vanaf het begrotingsjaar 2015 wordt in een bijkomende financiering voorzien voor de ingeschreven beursstudenten aan de hogescholen. Die bijkomende financiering bedraagt 1.161.000 euro. Dit bedrag is op indexniveau 2015 en wordt vanaf het begrotingsjaar 2016 geïndexeerd aan de hand van de indexformule, vermeld in artikel III.5, §9.

Het bedrag, vermeld in deze paragraaf, wordt verdeeld over de hogescholen naar rato van het aantal financieringspunten gegeneerd door beursstudenten, berekend overeenkomstig artikel III.11.".

Afdeling 8. Aanpassing Mozaïekdecreet

Art. 10. Aan artikel XI.1 van het decreet van 13 juli 2001 betreffende het onderwijs XIII-Mozaïek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt punt 3° opgeheven;

2° er wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de personeelsleden van de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, met uitzondering van artikel XI.3 voor wat betreft de vervoerskosten en fietsvergoedingen gemaakt vanaf het kalenderjaar 2015.".

Afdeling 9. Benoemingen

Art. 11. In artikel 36, §1, van het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs van 27 maart 1991, het laatst gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° wordt de laatste zin opgeheven;

2° in punt 3° wordt de zinsnede "op 31 december voorafgaand aan de vaste benoeming voor doorlopende duur is aangesteld in het ambt waarvoor hij zich kandidaat heeft gesteld." vervangen door de zinsnede "met het oog op een vaste benoeming op 1 juli op 30 juni voorafgaand aan de vaste benoeming voor doorlopende duur is aangesteld in het ambt waarvoor hij zich kandidaat heeft gesteld of met het oog op een vaste benoeming op 1 oktober op 30 september voorafgaand aan de vaste benoeming voor doorlopende duur is aangesteld in het ambt waarvoor hij zich kandidaat heeft gesteld.";

3° in punt 3° wordt de zinsnede "Is het personeelslid op 31 december voor doorlopende duur aangesteld in het ambt van leraar" vervangen door de zinsnede "Is het personeelslid op 30 juni of op 30 september voor doorlopende duur aangesteld in het ambt van leraar".

Art. 12. In artikel 37, §3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 1 juli 2011 en 25 april 2014, wordt de zinsnede "op 1 januari" vervangen door de zinsnede "op 1 juli of op 1 oktober".

Art. 13. In artikel 40ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1997 en gewijzigd bij de decreten van 2 maart 1999 en 8 juni 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 wordt de zinsnede "vanaf 1 februari" vervangen door de zinsnede "vanaf 1 oktober" en wordt de zinsnede "1 januari" vervangen door de zinsnede "1 juli of 1 oktober";

2° in paragraaf 3 wordt de zinsnede "1 januari" vervangen door de zinsnede "1 juli of 1 oktober".

Art. 14. In hetzelfde decreet wordt een artikel 100duodecies ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 100duodecies. Met ingang van 1 juli 2015 heeft een nieuwe vaste benoeming voor een personeelslid dat is aangesteld in een ambt van een opvangcentrum, geen uitwerking ten aanzien van de overheid.".

Art. 15. In artikel 31, §1, van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs van 27 maart 1991, het laatst gewijzigd bij het decreet van 4 juli 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° wordt de zin "Voor het administratief personeel, de administratief medewerker in het basisonderwijs en het secundair onderwijs en de personeelsleden van de CLB's moeten de bedoelde 720 dagen dienstanciënniteit bereikt zijn op 31 augustus voorafgaand aan de datum waarop de benoeming ingaat." opgeheven;

2° in punt 3° wordt de zinsnede "op 31 december voorafgaand aan de vaste benoeming voor doorlopende duur is aangesteld in het ambt waarvoor hij zich kandidaat heeft gesteld." vervangen door de zinsnede "met het oog op een vaste benoeming op 1 juli op 30 juni voorafgaand aan de vaste benoeming voor doorlopende duur is aangesteld in het ambt waarvoor hij zich kandidaat heeft gesteld of met het oog op een vaste benoeming op 1 oktober op 30 september voorafgaand aan de vaste benoeming voor doorlopende duur is aangesteld in het ambt waarvoor hij zich kandidaat heeft gesteld.";

3° in punt 3° wordt de zinsnede "Is het personeelslid op 31 december voor doorlopende duur aangesteld in het ambt van leraar" vervangen door de zinsnede "Is het personeelslid op 30 juni of op 30 september voor doorlopende duur aangesteld in het ambt van leraar".

Art. 16. In artikel 33, §1, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt de zin "De vaste benoeming gaat in op 1 januari van het volgend schooljaar en kan enkel geschieden voor zover de betrekkingen bedoeld in het eerste lid op die datum nog vacant zijn." vervangen door de zin "De vaste benoeming gaat in op 1 juli van hetzelfde schooljaar of op 1 oktober van het daaropvolgende schooljaar, voor zover de betrekkingen bedoeld in deze paragraaf op die datum nog vacant zijn.".

Art. 17. In artikel 35bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1998 en gewijzigd bij de decreten van 1 december 1998, 2 maart 1999 en 8 juni 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 wordt de zinsnede "vanaf 1 februari" vervangen door de zinsnede "vanaf 1 oktober" en wordt de zinsnede "1 januari" vervangen door de zinsnede "1 juli of 1 oktober";

2° in paragraaf 3 wordt de zinsnede "1 januari" vervangen door de zinsnede "1 juli of 1 oktober".

Afdeling 10. Benoeming overgedragen uren

Art. 18. In het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs van 27 maart 1991, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een artikel 100terdecies ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 100terdecies. Met het oog op een vaste benoeming op 1 juli 2015 moet de raad van bestuur de volgende betrekkingen in afwijking van de geldende regelgeving in aanmerking nemen voor een vaste benoeming:
1° betrekkingen in het gewoon secundair onderwijs die de school inricht met uren-leraar die de school in toepassing van artikel 21 van de Codex Secundair Onderwijs of van artikel 90, §1, 9°, van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap tijdens het schooljaar 2013-2014 heeft overgedragen;
2° betrekkingen in het buitengewoon secundair onderwijs die de school inricht met lesuren die de school in toepassing van artikel 21 van de Codex Secundair Onderwijs tijdens het schooljaar 2013-2014 heeft overgedragen;
3° betrekkingen die een school voor gewoon secundair onderwijs inricht met urenleraar die ze heeft ontvangen van een andere school van hetzelfde schoolbestuur of van een ander schoolbestuur binnen hetzelfde net volgens artikel 19 of volgens artikel 20 van de Codex Secundair Onderwijs;
4° betrekkingen die een school voor buitengewoon secundair onderwijs inricht met lesuren die ze heeft ontvangen van een andere school van hetzelfde schoolbestuur of van een ander schoolbestuur binnen hetzelfde net volgens artikel 19 of volgens artikel 20 van de Codex Secundair Onderwijs.".

Art. 19. In het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs van 27 maart 1991, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een artikel 84undevicies ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 84undevicies. Met het oog op een vaste benoeming op 1 juli 2015 moet een inrichtende macht de volgende betrekkingen in afwijking van de geldende regelgeving in aanmerking nemen voor een vaste benoeming:
1° betrekkingen in het gewoon secundair onderwijs die de school inricht met uren-leraar die de school in toepassing van artikel 21 van de Codex Secundair Onderwijs of van artikel 90, §1, 9°, van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap tijdens het schooljaar 2013-2014 heeft overgedragen;
2° betrekkingen in het buitengewoon secundair onderwijs die de school inricht met lesuren die de school in toepassing van artikel 21 van de Codex Secundair Onderwijs tijdens het schooljaar 2013-2014 heeft overgedragen;
3° betrekkingen die een school voor gewoon secundair onderwijs inricht met urenleraar die ze heeft ontvangen van een andere school van hetzelfde schoolbestuur of van een ander schoolbestuur binnen hetzelfde net volgens artikel 19 of volgens artikel 20 van de Codex Secundair Onderwijs;
4° betrekkingen die een school voor buitengewoon secundair onderwijs inricht met lesuren die ze heeft ontvangen van een andere school van hetzelfde schoolbestuur of van een ander schoolbestuur binnen hetzelfde net volgens artikel 19 of volgens artikel 20 van de Codex Secundair Onderwijs.".

Afdeling 11. Consortia volwassenenonderwijs

Art. 20. In artikel 28 van het decreet van 19 december 2014 houdende diverse bepalingen onderwijs wordt het bedrag "900.000 euro" vervangen door de zinsnede "maximum 469.000 euro".

Hoofdstuk 3. Financiën en Begroting

Afdeling 1. Fonds voor Economische Impulsprogramma's

Art. 21. Het Fonds voor Economische Impulsprogramma's, opgericht bij artikel 74 van het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997, gewijzigd bij het decreet van 20 december 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003, artikel 52 en artikel 53, wordt opgeheven. De saldi beschikbaar op 31 december 2014 op basisallocaties 1CC008 (cofinanciering EFRO-projecten) en 1CC016 (voor eenmalige investeringen) van het begrotingsartikel CB0-1CEB4AB-WT (werking en toelagen – actief risicomanagement) worden gedesaffecteerd naar de algemene middelen.

Afdeling 2. Egalisatiefonds Responsabiliseringsbijdrage van de Vlaamse Gemeenschap

Art. 22. In geval van ontbinding van het Egalisatiefonds Responsabiliseringsbijdrage van de Vlaamse Gemeenschap – Vlaams Pensioenfonds vzw, wordt het actief, na aanzuivering van het passief, overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap.

Afdeling 3. Spelen en weddenschappen

Art. 23. Artikel 44 van het Wetboek van de met de Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen, vervangen bij het decreet van 23 december 2010, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 44. In afwijking van artikel 43 wordt de belasting betreffende weddenschappen op paardenwedrennen, hondenwedstrijden en sportevenementen, die zowel in België als in het buitenland plaatsvinden, vastgesteld op 15 pct. van de werkelijke brutomarge die ter gelegenheid van de weddenschap wordt bereikt.".

Afdeling 4. Erfbelasting

Art. 24. In artikel 2.7.1.0.4 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de woorden "op voorwaarde van overleving" opgeheven.

Afdeling 5. Schenkbelasting

Art. 25. In titel 2, hoofdstuk 8, afdeling 3, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een artikel 2.8.3.0.4 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.8.3.0.4. Op hetgeen aan een gehandicapte persoon of een gehandicapt kind geschonken wordt, wordt een abattement toegepast aan de voet van de belastbare grondslag, voor de som die verkregen is door toepassing van de volgende formule:

1° (3000 euro) x (cijfer, aangeduid in artikel 2.7.3.3.2, eerste lid, 5°, volgens de leeftijd van de verkrijger) als de schenking onderworpen is aan het tarief voor verkrijgingen in de rechte lijn en tussen partners, vermeld in artikel 2.8.4.1.1, §1, of artikel 2.8.4.2.1;

2° (1000 euro) x (cijfer, aangeduid in artikel 2.7.3.3.2, eerste lid, 5°, volgens de leeftijd van de verkrijger) als de schenking onderworpen is aan het tarief voor verkrijgingen tussen alle andere personen, vermeld in artikel 2.8.4.1.1, §1, of artikel 2.8.4.2.1.

Het abattement, vermeld in het eerste lid, wordt slechts toegepast als tussen de schenker en de begiftigde nog geen schenkingen zijn voorgekomen waarbij van deze vermindering van belastbare grondslag werd genoten.".

Art. 26. In artikel 2.8.4.1.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt:

"§1. De schenkbelasting voor de schenkingen van onroerende goederen wordt berekend volgens het tarief, vermeld in de onderstaande tabellen:

TABEL I			
verkrijging in rechte lijn en tussen partners			
gedeelte van de schenking			
A schijf in euro		tarief, toepasselijk op het overeenstemmende gedeelte in kolom A, in %	totaalbedrag van de belasting over de voorgaande gedeelten, in euro
Vanaf	tot en met		
0,01	150.000	3	–
150.000,01	250.000	9	4500
250.000,01	450.000	18	13.500
450.000,01		27	49.500

TABEL II			
Tarief tussen alle andere personen			
gedeelte van de schenking			
A schijf in euro		tarief, toepasselijk op het overeenstemmende gedeelte in kolom A, in %	totaalbedrag van de belasting over de voorgaande gedeelten, in euro
Vanaf	tot en met		
0,01	150.000	10	–
150.000,01	250.000	20	15.000
250.000,01	450.000	30	35.000
450.000,01		40	95.000

".

Art. 27. Aan titel 2, hoofdstuk 8, afdeling 4, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een onderafdeling 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Onderafdeling 3. Tarieven voor schenkingen van gebouwen onderworpen aan een energetische renovatie of van gebouwen met conformiteitsattest die verhuurd worden".

Art. 28. In hetzelfde decreet wordt aan onderafdeling 3, toegevoegd bij artikel 27, een artikel 2.8.4.3.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 2.8.4.3.1. §1. In afwijking van artikel 2.8.4.1.1, §1, wordt de schenkbelasting voor schenkingen van onroerende goederen gelegen in het Vlaamse Gewest berekend volgens het tarief, vermeld in de onderstaande tabellen, op voorwaarde dat:

1° de begiftigden, of een van hen, binnen vijf jaar vanaf de datum van de akte van schenking renovatiewerken laat uitvoeren voor een totaal bedrag van minstens 10.000 euro, exclusief de belasting op de toegevoegde waarde, zoals blijkt uit facturen uitgereikt door aannemers van werken;

2° de aannemer, vermeld in punt 1°, attesteert dat de facturen voor de renovatiewerken, vermeld in punt 1°, betrekking hebben op werken vermeld in de artikelen 6.4.1/1, 6.4.1/1/1, 6.4.1/1/2 of 6.4.1/5, §1, van het Energiebesluit van 19 november 2010.

TABEL I			
verkrijging in rechte lijn en tussen partners			
gedeelte van de schenking			
A schijf in euro		tarief, toepasselijk op het overeenstemmende gedeelte in kolom A, in %	totaalbedrag van de belasting over de voorgaande gedeelten, in euro
Vanaf	tot en met		
0,01	150.000	3	–
150.000,01	250.000	6	4500
250.000,01	450.000	12	10.500
450.000,01		18	34.500

TABEL II			
verkrijging tussen alle andere personen			
gedeelte van de schenking			
A schijf in euro		tarief, toepasselijk op het overeenstemmende gedeelte in kolom A, in %	totaalbedrag van de belasting over de voorgaande gedeelten, in euro
Vanaf	tot en met		
0,01	150.000	9	–
150.000,01	250.000	17	13.500
250.000,01	450.000	24	30.500
450.000,01		31	78.500

Het verschil tussen de schenkbelasting, berekend overeenkomstig de tabellen van artikel 2.8.4.1.1, §1, en de schenkbelasting, berekend overeenkomstig de tabellen van het eerste lid, wordt teruggegeven overeenkomstig de bepalingen van artikel 3.6.0.0.6, §1/1. Het abattement toegepast overeenkomstig artikel 2.8.3.0.4 en de vermindering verleend overeenkomstig artikel 2.8.5.0.1 blijft in dat geval behouden.

§2. In afwijking van artikel 2.8.4.1.1, §1, wordt de schenkbelasting voor schenkingen van onroerende goederen gelegen in het Vlaamse Gewest berekend volgens het tarief, vermeld in paragraaf 1, op voorwaarde dat de begiftigden of een van hen, binnen een termijn van drie jaar vanaf de datum van de akte van schenking het conformiteitsattest, vermeld in titel III, hoofdstuk II, van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, en een geregistreerde huurovereenkomst voor het geschonken goed met een minimumduur van negen jaar, beiden daterend van na de datum van de akte van schenking, voorlegt.

Het verschil tussen de schenkbelasting, berekend overeenkomstig de tabellen van artikel 2.8.4.1.1, §1, en de schenkbelasting, berekend overeenkomstig het eerste lid, wordt teruggegeven overeenkomstig de bepalingen van artikel 3.6.0.0.6, §1/2. Het abattement toegepast overeenkomstig artikel 2.8.3.0.4 en de vermindering verleend overeenkomstig artikel 2.8.5.0.1 blijft in dat geval behouden.

Het teruggegeven bedrag, vermeld in het tweede lid, wordt teruggevorderd als de begiftigden geen effectieve verhuring van negen jaar kunnen aantonen. De begiftigden moeten de voortijdige beëindiging van de geregistreerde huurovereenkomst melden bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie. Om de terugvordering te vermijden, moeten de begiftigden bovendien binnen een termijn van zes maanden na deze beëindiging een nieuwe geregistreerde huurovereenkomst, alsmede een conformiteitsattest, voor het geschonken goed voorleggen.

Bij niet-nakoming van de verbintenissen, vermeld in het derde lid, zijn de begiftigden elk gehouden tot betaling van de teruggegeven schenkbelasting over hun

eigen aandeel in de schenking. De teruggegeven schenkbelasting is niet verschuldigd als de niet-nakoming van de aangegane verbintenis het gevolg is van overmacht.

§3. In afwijking van artikel 2.8.4.1.1, §3, bedraagt het tarief van de schenkbelasting 3% voor een schenking van een onroerend goed gelegen in het Vlaamse Gewest als de begiftigde voldoet aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid van hetzij paragraaf 1, hetzij paragraaf 2.

Het verschil tussen de schenkbelasting, berekend overeenkomstig het artikel 2.8.4.1.1, §3, en de schenkbelasting, berekend overeenkomstig het eerste lid, wordt teruggegeven overeenkomstig de bepalingen van artikel 3.6.0.0.6, §1/1, of §1/2.

§4. Als in dezelfde akte of in een andere akte van dezelfde datum naast het goed waarvoor de teruggave overeenkomstig paragraaf 1 of paragraaf 2 wordt gevraagd, nog andere onroerende goederen werden geschonken, wordt de schenking van het goed waarop de teruggave betrekking heeft, geacht vóór de schenking van de andere goederen geregistreerd te zijn of verplicht registreerbaar te zijn geworden.

§5. In geval van een aan een opschortende voorwaarde onderworpen schenking wordt voor de toepassing van dit artikel de datum van de vervulling van de voorwaarde in de plaats gesteld van de datum van de akte.”.

Art. 29. In artikel 3.6.0.0.6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een paragraaf 1/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§1/1. Wat de registratiebelasting betreft, verleent het bevoegde personeelslid ook ontheffing van het geheven bedrag dat hoger is dan de schenkbelasting, vermeld in artikel 2.8.4.3.1, hetzij §1, hetzij §3, op voorwaarde dat de bewijsstukken, vermeld in artikel 2.8.4.3.1, §1, worden ingediend uiterlijk zes maanden na het verstrijken van het vijfde jaar na de datum van de akte van schenking.”.

Art. 30. In artikel 3.6.0.0.6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een paragraaf 1/2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§1/2. Wat de registratiebelasting betreft, verleent het bevoegde personeelslid ook ontheffing van het geheven bedrag dat hoger is dan de schenkbelasting, vermeld in artikel 2.8.4.3.1, hetzij §2, hetzij §3, op voorwaarde dat de bewijsstukken vermeld in artikel 2.8.4.3.1, §2, worden ingediend uiterlijk zes maanden na het verstrijken van het derde jaar na de datum van de akte van schenking.”.

Art. 31. In artikel 3.12.3.0.1, §1, eerste lid, 1°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden tussen de woorden “het abattement van” en de woorden “hetzij artikel”, de woorden “hetzij artikel 2.8.3.0.4,” toegevoegd.

Art. 32. In artikel 3.18.0.0.11, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt een punt 4°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“4°/1 elk van de begiftigden die de verbintenis, vermeld in artikel 2.8.4.3.1, §2, derde lid, niet is nagekomen;”.

Hoofdstuk 4. Binnenlands bestuur

Afdeling 1. Planlastendecreet

Art. 33. Aan artikel 12/1 van het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd, ingevoegd bij het decreet van 20 december 2013 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2014, wordt een punt 8° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"8° de subsidies toegekend krachtens artikel 25, §2, van het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid.".

Afdeling 2. Overdrachten onroerende domeingoederen

Art. 34. In afwijking van de wet van 31 mei 1923 betreffende de vervreemding van onroerende domeingoederen, gewijzigd bij de wetten van 2 juli 1969 en 6 juli 1989 en van overeenkomstige toepassing verklaard op de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bij artikel 22 van het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, wordt de Vlaamse Regering ertoe gemachtigd onroerende domeingoederen, ongeacht de geschatte waarde ervan, uit de hand of bij wijze van ruiling te vervreemden of er zakelijke rechten op te vestigen. Deze afwijking blijft van toepassing op de beslissingen tot vervreemding van onroerende domeingoederen die gedurende het jaar 2015 zijn getroffen en die op 31 december 2015 nog niet zijn uitgevoerd.

De voorwaarden tot overdracht worden bepaald door de Vlaamse Regering.

Hoofdstuk 5. Leefmilieu, Natuur en Energie

Afdeling 1. Vlaams Dierenwelzijnsfonds

Art. 35. In artikel 107 van het decreet van 19 december 2014 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§ 2. Het fonds wordt gespijsd met:
1° de opbrengsten voortvloeiend uit de bepalingen van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, met name:
- de retributie voor de aanvragen tot erkenning bedoeld in artikel 3bis, §2, 3°, b), tweede lid;
- de retributie voor de aanvragen tot erkenning bedoeld in artikel 5, §3, tweede lid;
- de bijdrage voor de identificatie en registratie van honden en katten bedoeld in artikel 7;
- de administratieve boetes bedoeld in artikel 41bis;

2° schenkingen, legaten en sponsoring.".

2° aan paragraaf 3 wordt de zinsnede ", alsook het verlenen van subsidies voor het dekken van de kosten voortvloeiend uit het gesubsidieerd wetenschappelijk onderzoek in het kader van dierenwelzijn toegekend voor 1 juli 2014 door de FOD Volksgezondheid." toegevoegd.

Afdeling 2. Energie

Art. 36. Artikel 99 van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010, alsook het besluit van de Vlaamse Regering van 10 september 2010 houdende de vaststelling van de voorwaarden waaronder een waarborg kan worden verleend voor de terugbetaling van de leningen, toegestaan door het Fonds ter reductie van de globale energiekost en het besluit van de Vlaamse Regering van 23 maart 2012 houdende verlening van de waarborg van het Vlaamse Gewest voor de leningen die door het Fonds ter reductie van de globale energiekost worden toegestaan aan diverse Lokale Entiteiten, worden opgeheven.

Art. 37. Aan artikel 8.2.2 van het Energiedecreet van 8 mei 2009, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, worden een paragraaf 2 en 3 toegevoegd, die luiden als volgt:

"§2. De Vlaamse Regering bepaalt de minimale voorwaarden waaraan de lokale entiteiten, vermeld in §1, eerste lid, 1°, dienen te voldoen. Tussen het Vlaamse Gewest en elke lokale entiteit wordt een samenwerkingsovereenkomst gesloten. De Vlaamse Regering kan een tegemoetkoming geven in de personeels- en werkingskosten van de lokale entiteiten.

§3. De Vlaamse Regering kan op voorstel van de Vlaamse minister bevoegd voor Energie schulden die door een lokale entiteit ten aanzien van het Vlaamse Gewest in het kader van de uitvoering van dit artikel werden gemaakt geheel of gedeeltelijk kwijtschelden. De Vlaamse Regering bepaalt nadere regels met betrekking tot de modaliteiten en de voorwaarden waaronder deze kwijtschelding kan geschieden.".

Art. 38. Artikel 14.1.2 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 14.1.2. Het tarief van de heffing bedraagt per afnamepunt per maand dat de afnemer in het heffingsjaar is aangesloten geweest op een van de netten, vermeld in artikel 14.1.1, §1:
– van 1 januari tot en met 30 juni 2015: 15 eurocent;
– van 1 juli 2015 tot en met 31 december 2015: 34 eurocent;
– vanaf 1 januari 2016: 25 eurocent.".

Afdeling 3. Leefmilieu en natuur

Art. 39. §1. Op het eigen vermogen van de beheersorganismen, zoals bedoeld in artikel 3.2.2.1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, in het kader van de aanvaardingsplicht voor afgedankte elektrische en elektronische apparatuur, overeenkomstig onderafdeling 3.4.4 van hetzelfde besluit, zoals dat blijkt uit de balans van de jaarrekening voor het jaar 2013, wordt een heffing van 3% doorgevoerd voor de begrotingsjaren 2015 tot en met 2019. Deze heffing wordt uiterlijk op 30 september van ieder jaar aan het Vlaamse Gewest betaald.

§2. Deze heffing mag niet worden doorgerekend in de milieubijdrage, zoals bedoeld in artikel 3.2.2.1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen.

§3. De Vlaamse Regering stelt de nadere regels vast met betrekking tot de aangifte, betaling en inning van de heffing en wijst de ambtenaren en contractuele personeelsleden aan die belast zijn met de inning en de invordering van de heffing en met de controle op de naleving van de verplichtingen inzake de heffing, en stelt de nadere regels met betrekking tot hun bevoegdheden vast.

Art. 40. §1. Op het eigen vermogen van de beheersorganismen, zoals bedoeld in artikel 3.2.2.1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, in het kader van de aanvaardingsplicht voor afgedankte batterijen en accu's, overeenkomstig onderafdeling 3.4.5 van hetzelfde besluit, zoals dat blijkt uit de balans van de jaarrekening voor het jaar 2013, wordt een heffing van 3% doorgevoerd voor de begrotingsjaren 2015 tot en met 2019. Deze heffing wordt uiterlijk op 30 september van ieder jaar aan het Vlaamse Gewest betaald.

§2. Deze heffing mag niet worden doorgerekend in de milieubijdrage, zoals bedoeld in artikel 3.2.2.1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen.

§3. De Vlaamse Regering stelt de nadere regels vast met betrekking tot de aangifte, betaling en inning van de heffing en wijst de ambtenaren en contractuele personeelsleden aan die belast zijn met de inning en de invordering van de heffing en met de controle op de naleving van de verplichtingen inzake de heffing, en stelt de nadere regels met betrekking tot hun bevoegdheden vast.

Art. 41. In artikel 46 van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen wordt paragraaf 6 vervangen door wat volgt:

"§6. De bedragen van de milieuheffing, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 3° tot en met 19°, en paragraaf 2, eerste lid, worden vanaf 2007 tot en met het tweede kwartaal van 2015 vermenigvuldigd met 0,70 voor de heffingsplichtigen die overeenkomstig artikel 179 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 onderworpen zijn aan de vennootschapsbelasting.

De bedragen van de milieuheffing, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 1° tot en met 19°, en paragraaf 2, eerste lid, worden vanaf 1 juli 2015 vermenigvuldigd met 1,5.".

Hoofdstuk 6. Mobiliteit en Openbare Werken

Art. 42. §1. Er wordt een Verkeersveiligheidsfonds opgericht, hierna genoemd 'het fonds'.

§2. Het fonds is een begrotingsfonds in de zin van artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

§3. Het fonds wordt gespijsd door de volgende ontvangsten:
1° de bijdragen van de instellingen belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen zoals opgenomen in artikel 22 van het koninklijk besluit van 23 december 1994 tot vaststelling van de erkenningsvoorwaarden en de regeling van de administratieve controle van de instellingen belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen. Voor het jaar 2015 worden enkel de ontvangsten toegewezen tot het fonds in de mate dat deze het bedrag van 5.539.000 euro overschrijden;

2° de jaarlijkse ontvangsten vanaf 2016 uit de onmiddellijke inningen, de minnelijke schikkingen en de strafrechtelijke boeten die verband houden met de inbreuken op de reglementering inzake verkeersveiligheid, die krachtens artikel 6, §1, XII, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest behoort, in de mate dat deze jaarlijkse ontvangsten het bedrag van 143.314.000 euro overschrijden.

§4. Het fonds wordt aangewend ter financiering van uitgaven voor werking, subsidies en investeringen ten bate van verkeersveiligheid.

§5. De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het fonds.

Hoofdstuk 7. Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Art. 43. Artikel 7ter van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, ingevoegd bij het decreet van 2 juni 2006 en vervangen bij het decreet van 21 juni 2013, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 7ter. Het Fonds kan een investeringswaarborg verlenen aan aanvragers die een investering doen die past in de programmatie, waarbij voor die investering geen investeringssubsidies of alternatieve vormen van investeringssubsidies worden gevraagd aan het Fonds. De Vlaamse Regering bepaalt de extra voorwaarden. Die voorwaarden kunnen verschillend zijn naargelang de sector en kunnen onder meer elementen bevatten van zorgstrategische, financiële, bouwfysische en technische aard. De Vlaamse Regering kan beperkingen bepalen voor de investeringswaarborg. Tot dekking van de investeringswaarborg worden er bijdragen vastgesteld op de gewaarborgde sommen volgens de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering. Tot dekking van de investeringswaarborg kan het Fonds op elk moment een wettelijke hypotheek nemen of een hypothecair mandaat eisen voor de onroerende goederen die betrekking hebben op de investering, voor een bedrag dat vastgesteld wordt door het Fonds. De wettelijke hypotheek wordt ingeschreven op verzoek van het Fonds.".

Art. 44. In artikel 2 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1996, 16 maart 1999, 2 juni 2006 en 12 februari 2010, worden punt 9° en punt 11° opgeheven.

Art. 45. In artikel 6 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

"§2. De investeringswaarborg kan enkel worden verleend als de aanvrager een subsidiebelofte heeft verkregen. De Regering bepaalt de bijkomende voorwaarden waaronder de investeringswaarborg wordt verleend en stelt de wijze van betaling vast van de bijdragen op de gewaarborgde sommen tot dekking van de investeringswaarborg.".

Art. 46. In artikel 7bis, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 17 maart 2006, wordt de zinsnede "artikel 12, §1, derde lid" vervangen door de zinsnede "artikel 12".

Art. 47. In artikel 8 van hetzelfde decreet, hersteld bij het decreet van 12 februari 2010 en gewijzigd bij de decreten van 15 juli 2011 en 20 december 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede "aan aanvragers uit de sector van de ouderenvoorzieningen en thuiszorgvoorzieningen, uit de sector van de verzorgingsinstellingen en uit de sector van de voorzieningen voor personen met een handicap die een investering volledig financieren" vervangen door de woorden "aan aanvragers die een investering volledig autofinancieren";

2° in het eerste lid, 4°, wordt het woord "financiering" vervangen door het woord "autofinanciering";

3° het tweede tot en met het vierde lid worden opgeheven.

Art. 48. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1996, 16 maart 1999, 2 juni 2006 en 12 februari 2010, wordt een artikel 8/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 8/1. Het totale bedrag van de investeringswaarborgen die overeenkomstig artikel 7ter en artikel 8 kunnen worden toegekend, wordt jaarlijks bepaald in het decreet dat de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap vastlegt of aanpast.".

Art. 49. Artikel 12 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 16 maart 1999, 12 februari 2010 en 20 december 2013, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 12. De aanvrager moet minstens over een genotsrecht beschikken op het project waarvoor de aanvraag voor een investeringssubsidie wordt gedaan, voor een periode die voor onroerende goederen in elk geval minstens vijfentwintig jaar bedraagt en voor roerende goederen in elk geval minstens vijf jaar bedraagt. De Vlaamse Regering kan een langere periode bepalen. Als de aanvrager en de eigenaar of de houder van de zakelijke rechten op de grond waarop een project wordt voorzien, twee verschillende personen zijn, mag er geen ongeoorloofde verwantschap bestaan tussen hen. De Vlaamse Regering legt de voorwaarden vast waaronder er sprake is van een ongeoorloofde verwantschap.".

Art. 50. In artikel 14 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 2 juni 2006 en 23 juni 2006, worden de woorden "en subsidiebeslissingen" opgeheven.

Art. 51. Voor de dossiers waarvoor een subsidiebelofte werd verleend voor de datum van inwerkingtreding van de desbetreffende bepalingen van artikel 43 tot en met 50 gelden de bepalingen van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden die van toepassing waren voor de datum van inwerkingtreding van de desbetreffende bepalingen van artikel 43 tot en met 50.

Hoofdstuk 8. Economie, Wetenschap en Innovatie

Afdeling 1. Economisch ondersteuningsbeleid

Art. 52. In het decreet van 16 maart 2012 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid wordt een hoofdstuk 12/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 12/1 – Steun aan Europees gecofinancierde projecten".

Art. 53. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk 12/1, ingevoegd bij artikel 52, een artikel 37/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 37/1. De Vlaamse Regering kan steun verlenen aan ondernemingen onder de voorwaarden, vermeld in verordening (EU) nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad (de 'gemeenschappelijke structuurfondsenverordening').".

Art. 54. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk 12/1, ingevoegd bij artikel 52, een artikel 37/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 37/2. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om in uitvoering van de gemeenschappelijke structuurfondsenverordening, het toezichtscomité op te richten en de samenstelling en de werking ervan te bepalen.".

Afdeling 2. Fonds voor Europese projecten en bijzondere opdrachten van het Agentschap Ondernemen

Art. 55. Aan artikel 92bis van het decreet van 19 december 2008 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2009 wordt een paragraaf vier toegevoegd, die luidt als volgt:

"§4. Het fonds kan worden aangewend voor de ontvangst van middelen en het uitvoeren van betalingen die kaderen in de overdracht van bevoegdheden aan het Agentschap Ondernemen in het kader de zesde staatshervorming, alsmede voor niet courante taken en opdrachten van het agentschap, met inzonderheid de activiteiten van Design Vlaanderen.".

Hoofdstuk 9. Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Afdeling 1. Topstukkendecreet

Art. 56. Aan artikel 19, §3, eerste lid, van het decreet van 24 januari 2003 houdende bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt een punt 8° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"8° inkomsten uit sponsoring.".

Afdeling 2. Pensioenen VRT

Art. 57. In artikel 29 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de rustpensioenen, toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie en betreffende de overlevingspensioenen, toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden, wordt in het tweede lid, 2°, eerste zin, het woord "tot" opgeheven.

Afdeling 3. Vernieuwd jeugd- en kinderbeleid

Art. 58. In artikel 17, §5, van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt het getal "22,5" vervangen door het getal "17,5";

2° in het tweede lid wordt het getal "12.375" vervangen door het getal "9625".

Hoofdstuk 10. Onroerend erfgoed

Afdeling 1. Meerjarige subsidiëringsovereenkomsten

Art. 59. In hoofdstuk 12, afdeling 3, onderafdeling 3, van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 wordt een artikel 12.3.12/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 12.3.12/1. Meerjarige subsidiëringsovereenkomsten als vermeld in artikel 11, §8, tweede lid, van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten en gesloten uiterlijk op 31 december 2014 overeenkomstig afdeling VI/1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2001 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerkzaamheden aan beschermde monumenten, kunnen in onderlinge overeenstemming gewijzigd worden door middel van addenda en dit overeenkomstig de regels die golden voor de inwerkingtreding van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013.".

Afdeling 2. Restauratie Van Peteghemorgel

Art. 60. Het saldo, groot 64.211,40 euro, van de aan de kerkfabriek Sint-Martinus Gijzegem, Gijzegem-Dorp 18 te 9308 Gijzegem, op 15 april 2009 toegekende restauratiepremie voor de restauratie van het Van Peteghemorgel in de Sint-Martinuskerk te Gijzegem wordt uitbetaald.

Hoofdstuk 11. Inwerkingtreding

Art. 61. Dit decreet treedt in werking vanaf de tiende dag na de publicatie in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van:
1° de artikelen 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 42, 52, 53, 54, 55 en 59, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2015;
2° de artikelen 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 en 19, die uitwerking hebben met ingang van 1 mei 2015;
3° artikel 22, dat uitwerking heeft met ingang van 30 juni 2015;
4° de artikelen 24, 25 tot en met 32, 38, 39, 40 en 41, die uitwerking hebben met ingang van 1 juli 2015;
5° artikel 57, dat uitwerking heeft met ingang van 1 augustus 2014.

Brussel, 24 april 2015.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Onderwijs,

Hilde CREVITS

Voor de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken,
Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ